

৩০
দিনে

আধুনিক পদ্ধতিতে

হিন্দি ভাষা শিক্ষা

হিন্দি ভাষা
সহজভাবে
বলা ও শেখার
সহজ উপায়

হিন্দী বংগলা স্বরবর্ণ

হিন্দী বাংলা স্বরবর্ণ

अ	आ	इ	ई
अ	आ	इ	ई
उ	ऊ	ऋ	ॠ
उ	ऊ	ऋ	ॠ
ए	ऐ	ओ	औ
ए	ऐ	ओ	औ
	अं	अः	
	अं	अः	

মনে রাখবে—হিন্দী ভাষায় (৯) এবং (৯)-এর ব্যবহার নাই।

হিন্দী বাংলা ব্যঞ্জনবর্ণ

হিন্দী বাংলা ব্যঞ্জনবর্ণ

ক	খ	গ	ঘ	ঙ
ক	খ	গ	ঘ	ঙ
চ	ছ	জ	झ	झ
চ	ছ	জ	झ	झ
ট	ঠ	ড	ढ	ण
ট	ঠ	ড	ढ	ण
त	थ	द	ध	न
त	थ	द	ध	न

प	फ	ब	भ	म
प	फ	ब	भ	म
य	र	ल	व	श
य	र	ल	व	श
ष	स	ह	ड़	ढ़
ष	स	ह	ड़	ढ़
॰	॰	॰	क्ष	ज्ञ
॰	॰	॰	म्फ	ड्ड

মনে রাখবে—হিন্দী ভাষায় 'য়'-এর ব্যবহার নাই।

অতিরিক্ত বর্ণ (অতিরিক্ত বর্ণ)

क्ष   ल   त्र   ड   ढ
 ऋ   ॠ   ऌ   ॡ   ऴ

মনে রাখবে—উপরোক্ত বর্ণগুলিকে হিন্দীতে অতিরিক্ত বর্ণ বলা হয়।

स्वरवर्ण की परीक्षा (স্বর ওয়ার্ড্‌র পরীক্ষা)

उ	ए	आ	ओ	इ	लृ	ऊ
उ	ए	आ	ओ	इ	लृ	ऊ
ऋ	ई	औ	अ	ऐ	अं	अः
ॠ	ई	औ	अ	ऐ	अं	अः

व्यंजनवर्ण की परीक्षा (ওয়্যাজন্ ওয়র্ড্‌র পরীক্ষা)

ड	ड	त	क	ध	द	ठ
ड	ड	त	क	ध	द	ठ

ज	व	झ	र	भ	फ	घ
ज	ब	बा	र	भ	फ	घ
ष	थ	ड	ढ	ख	ग	प
ष	थ	ड	ढ	ख	ग	प
ड	ढ	ण	ल	अ	श	छ
ड	ढ	ण	ल	अ	श	छ
ट	म	व	ड	स	च	प
ट	म	व	ड	स	च	प
	क्ष					
	म्फ		९	०		

स्वरवर्णों का मात्रा (स्वरवर्णের মাত্রা)

आ = १	इ = १	ई = १	उ = १	ऊ = १
आ = १	इ = १	ई = १	उ = १	ऊ = १
अ = १	ए = १	ऐ = १	ओ = १	औ = १
अ = १	ए = १	ऐ = १	ओ = १	औ = १

হিন্দী-উচ্চারণ

হিন্দীতে অ, ই, উ, ঋ—এই স্বরবর্ণগুলির উচ্চারণ হ্রস্ব।

আ, ঈ, ঊ, লৃ, এ, ঐ, ও, ঔ ইত্যাদির উচ্চারণ দীর্ঘ।

হিন্দীতে অ-এর উচ্চারণ অনেকটা বাংলা 'আ'-এর মতো। যথা—অব (আব) হম (হাম) ইত্যাদি।

হিন্দীতে 'ঐ'-এর উচ্চারণ বাংলা ঐ-কারের মতো নয়। হিন্দীতে এর উচ্চারণ 'আয়'-এর মত। যথা—হৈ (হায়), মৈ (ম্যায়), কৈসা (ক্যায়সা), জৈসা (জ্যায়সা) ইত্যাদি।

হিন্দীতে 'ঔ'-কারের উচ্চারণ বাংলা ঔ-কারের মতো নয়। হিন্দীতে এর উচ্চারণ অনেকটা 'অও'-এর মতো। যথা—और (আওর), कौन (কওন্), कौवा (কওয়া), पौधा (পওধা) ইত্যাদি।

হিন্দীতে 'জ'-এর উচ্চারণ বাংলা 'জ'-এর মতো। কিন্তু 'झ'-এর উচ্চারণ 'ইয়'-এর মতো। যেমন—यह (ইয়হ), यहाँ (ইয়হাঁ) ইত্যাদি।

হিন্দীতে পেট কাটা 'व'-এর উচ্চারণ বাংলা 'ব'-মতো, কিন্তু পেট কাটা 'व' না হলে, অর্থাৎ অন্তস্থ 'व' হলে তার উচ্চারণ 'উও'-এর মতো। যেমন—वह (উওহ), वहाँ (উওহাঁ)।

হিন্দীতে 'य' যদি শব্দের মধ্যে বা পদের শেষে থাকে, তবে তার উচ্চারণ হবে বাংলা 'য়'-মতো বা য-ফলা (।)-র মতো। যথা—नयन (নয়ন), समय (সময়) ইত্যাদি।

হিন্দীতে 'থ' বা (I)-ফলা কোনও অক্ষরের সঙ্গে যুক্ত হলে তার উচ্চারণ 'ইয়'-এর মতো হয়। যেমন—কন্যা (কন্ইয়া), গদ্য (গদ্ইয়), অভ্যাস (অভ্ইয়াস)-ইত্যাদি।

হিন্দীতে 'শ' ও 'ষ' এর উচ্চারণ বাংলা 'শ' ও 'ষ'-এর মতোই, কিন্তু 'ষ' যদি 'ক'-এর সঙ্গে যুক্ত হয়। তাহলে বাংলা উচ্চারণ 'ক্ষ' কিন্তু হিন্দীতে এর উচ্চারণ হবে 'ক্ষ'-এর মতো হয়। যেমন—পরীক্ষা (পরীক্ষা)। অপেক্ষা (অপেক্ষা) ইত্যাদি।

ব্যঞ্জনবর্ণের সঙ্গে স্বরমাত্রার যোগ

বারহরবড়ীয়াঁ

ক	কা	কি	কী	কু	কূ	কৃ	কে	কৈ	কো	কৌ	কং	কঃ
ক	কা	কি	কী	কু	কূ	কৃ	কে	কৈ	কো	কৌ	কং	কঃ
ख	खा	खि	खी	खु	खू	खृ	खे	खै	खो	खौ	खं	खः
ग	गा	गि	गी	गु	गू	गृ	गे	गै	गो	गौ	गं	गः
ग	गा	गि	गी	गु	गू	गृ	गे	गै	गो	गौ	गं	गः
घ	घा	घि	घी	घु	घू	घृ	घे	घै	घो	घौ	घं	घः
घ	घा	घि	घी	घु	घू	घृ	घে	घৈ	घো	घौ	घं	घः
च	चा	चि	ची	चु	चू	चृ	चे	चै	चो	चौ	चं	चः
च	चा	चि	ची	चु	चू	चृ	चे	चै	चो	चौ	चं	चः
छ	छा	छि	छी	छु	छू	छृ	छे	छै	छो	छौ	छं	छः
छ	छा	छি	छী	छु	छू	छृ	छে	छै	छো	छौ	छं	छः
ज	जा	जि	जी	जु	जू	जृ	जे	जै	जो	जौ	जं	जः
ज	जा	जि	जी	जु	जू	जृ	जे	जै	जो	जौ	जं	जः

अ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ	ऌ	ॡ	अं	अः
आ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ	ऌ	ॡ	अं	अः
इ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ	ऌ	ॡ	अं	अः
ई	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ	ऌ	ॡ	अं	अः
उ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ	ऌ	ॡ	अं	अः
ऊ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ	ऌ	ॡ	अं	अः
ऋ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ	ऌ	ॡ	अं	अः
ॠ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ	ऌ	ॡ	अं	अः
ऌ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ	ऌ	ॡ	अं	अः
ॡ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ	ऌ	ॡ	अं	अः
अं	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ	ऌ	ॡ	अं	अः
अः	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ	ऌ	ॡ	अं	अः

व	वा	वि	वी	वु	वू	वृ	वे	वै	वो	वो	वं	वः
ब	बा	बि	बी	बु	बू	बृ	बे	बै	बो	बो	बं	बः
म	मा	मि	मी	मु	मू	मृ	मे	मै	मो	मो	मं	मः
म	मा	मि	मी	मु	मू	मृ	मे	मै	मो	मो	मं	मः
य	या	यि	यी	यु	यू	यृ	ये	यै	यो	यौ	यं	यः
य	या	यि	यी	यु	यू	यृ	ये	यै	यो	यौ	यं	यः
र	रा	रि	री	रु	रू	रृ	रे	रै	रो	रौ	रं	रः
र	रा	रि	री	रु	रू	रृ	रे	रै	रो	रौ	रं	रः
ल	ला	लि	ली	लु	लू	लृ	ले	लै	लो	लौ	लं	लः
ल	ला	लि	ली	लु	लू	लृ	ले	लै	लो	लौ	लं	लः
व	वा	वि	वी	वु	वू	वृ	वे	वै	वो	वो	वं	वः
ब	बा	बि	बी	बु	बू	बृ	बे	बै	बो	बो	बं	बः
श	शा	शि	शी	शु	शू	शृ	शे	शै	शो	शौ	शं	शः
श	शा	शि	शी	शु	शू	शृ	शे	शै	शो	शौ	शं	शः
ष	षा	षि	षी	षु	षू	षृ	षे	षै	षो	षौ	षं	षः
ष	षा	षि	षी	षु	षू	षृ	षे	षै	षो	षौ	षं	षः
स	सा	सि	सी	सु	सू	सृ	से	सै	सो	सौ	सं	सः
स	सा	सि	सी	सु	सू	सृ	से	सै	सो	सौ	सं	सः
ह	हा	हि	ही	हु	हू	हृ	हे	है	हो	हौ	हं	हः
ह	हा	हि	ही	हु	हू	हृ	हे	है	हो	हौ	हं	हः
क्ष	क्षा	क्षि	क्षी	क्षु	क्षू	क्षृ	क्षे	क्षै	क्षो	क्षौ	क्षं	क्षः
क्ष	क्षा	क्षि	क्षी	क्षु	क्षू	क्षृ	क्षे	क्षै	क्षो	क्षौ	क्षं	क्षः
ज्ञ	ज्ञा	ज्ञि	ज्ञी	ज्ञु	ज्ञू	ज्ञृ	ज्ञे	ज्ञै	ज्ञो	ज्ञौ	ज्ञं	ज्ञः
ज्ञ	ज्ञा	ज्ञि	ज्ञी	ज्ञु	ज्ञू	ज्ञृ	ज्ञे	ज्ञै	ज्ञो	ज्ञौ	ज्ञं	ज्ञः

পাঠ—১ (পাঠ—১)

দুই অক্ষরों का मेल (দুই অক্ষরের মিলন)

अव (অব)—এখন।	कव (কব)—কখন	तव (তব)—তখন।
जव (জব)—যখন	कह (কহ)—বল	रख (রখ)—রাখ।
मत (মত)—না	वन (বন)—হও	फल (ফল)—ফল।
दस (দস)—দশ	चल (চল)—চলা	हल (হল)—লাঙ্গল।
डर (ডর)—ভয়	छत (ছত)—ছাদ	पर (পর)—উপরে।

वाक्य रचना (বাক্য রচনা)

फल चख । (फल चख।) — ফল খাও। घर चल । (घर चल) — ঘরে চল।
 रस रख । (रस रख।) — রস রাখো। अब चल । (अब चल) — এখন চলো।
 डर मत कर । (डर मत कर।) — ভয় করিও না।
 छत पर मत चढ़ । (छत पर मत चढ़।) — ছাদের ওপর চড়িও না।

तीन अक्षरों का मेल (তিন অক্ষরের মিলন)

अलग (অলগ)—পৃথক	सबक (সবক)—পাঠ	सड़क (সড়ক)—পথ
डगर (ডগর)—খাল	कमल (কমল)—পদ্ম	मगर (মগর)—কিছু
बहन (বহন)—বোন	शरम (শরম)—লজ্জা	रबड़ (রবড়)—রবার
बढ़ई (বড়ই)—ছুতার	खबर (খবর)—সংবাদ	मदद (মদদ)—সাহায্য

वाक्य रचना (বাক্য রচনা)

नमक रख । (नमक रख।) — লবণ রাখ।
 सड़क पर चल । (सड़क पर चल।) — পথের উপর চলো।
 नगर चल । (नगर चल) — শহরে চলো।
 अब डगर पर चल । (अब डगर पर चल) — এখন খালে চল।
 कमल पकड़ । (कमल पकड़) — পদ্মফুল ধরো।
 शरम मत कर । (शरम मत कर) — লজ্জা করিও না।

चार अक्षरों का मेल (চার অক্ষরের মিলন)

खटमल (খটমল) — ছারপোকা। नटखट (নটখট) — দুষ্ট

बरगद (बरगद्) — बटगाछ

बचपन (बच्पन्) — बाल्यकाल

पलटन (पलटन्) — सैन्य

बरतन (बरतन्) — वासन

लगभग (लगभग्) — प्राय

कटहल (कटहल्) — काँठाल

कसरत (कसरत्) — व्यायाम

झटपट (झटपट्) — ताड़ताड़ि

वाक्य रचना (वाक्य रचना)

झटपट चल । (झटपट् चल ।) — ताड़ताड़ि चलो ।

बरगद पर मत चढ़ । (बरगद् पर मत चढ़ ।) — बटगाछे चढ़िओ ना ।

नटखट मत बन । (नटखट् मत बन ।) — दूँष्ट हईओ ना ।

खटमल मत पकड़ । (खटमल् मत पकड़ ।) — छारपोक़ा धरिओ ना ।

कटहल चख । (कटहल् चख ।) — काँठाल खाओ ।

पलटन बस । (पलटन् बस ।) — सैनिक हओ ।

शलगम रख । (शलग्म रख ।) — शालग्म राखो ।

अव कसरत कर । (अव कसरत् कर ।) — एखन व्यायाम करो ।

मान्नायों का प्रयोग (मान्नायों का प्रयोग)

आ-का मेल (अ-कार योग)

आ = अ, क + आ = का (का)

नया (नया) - नतून आग (आग) - आगुन इयाद (इयाद) - स्मरण

काम (काम) - काज आप (आप) - आपनि बड़ा (बड़ा) - बड़ा

आम (आम) - आम पका (पका) - पाका सड़ा (सड़ा) - पचा

दवा (दवा) - औषध चाचा (चाचा) - काका नाना (नाना) - दादाशाय

तलास (तलास) - सम्मान बच्छड़ा (बच्छड़ा) - बाहुर

आपका (आपका) - आपनार अनार (अनार) - डालिम

कपड़ा (कपड़ा) - कापड़ कलाई (कलाई) - कब्ज़ी

जवड़ा (जवड़ा) - चोखाल खरहा (खरहा) - खरगोस

चमड़ा (चमड़ा) - चामड़ा सामान (सामान) - जिनिसपत्र

ताकतवर (ताकतवर) - शक्तिमान नमकहाराम (नमकहाराम) - अकतञ्ज

टमाटर (टमाटर) - टमाटो नासपाती (नासपाती) - न्यासपाती

वाक्य रचना (বাক্য রচনা)

नया कपड़ा पहन । (নয়া কপড়া পহন।) — নতুন কাপড় পরো।
 आप कहाँ था ? (আপ कहाँ था?) — আপনি কোথায় ছিলেন?
 आग मत जाल । (আগ মত্ জাল।) — আগুন জ্বেলো না।
 सामान ला । (সামান লা।) — জিনিসপত্র আন।
 दवा खा । (দওয়া খা।) — ঔষধ খাও।
 चाचा आया । (চাচা আয়া।) — কাকা এসেছেন।
 नाना आया था । (নানা আয়া था।) — দাদামশাই এসেছিলেন।
 लड़का चला गया । (লড়কা চলা গয়া।) — ছেলেটি চলে গেছে।
 सवाल मत कर । (সওয়াল মত্ কর।) — প্রশ্ন করিও না।
 सवाल का जवाब दिया । (সওয়াল কা জওয়াব দিয়া।) — প্রশ্নের উত্তর দিয়েছে।

इ-का मेल (ই-কার যোগ)

इ = कि + इ = कि (কি)

सिर (সির) - মাথা	फिर फिर (ফির ফির) - আবার	दिल (দিল) - হৃদয়
हारिज (হারিজ) - উপস্থিত	चिड़िया (চিড়িয়া) - পাখী।	
किताब (কিতাব) - বই	तकिया (তকিয়া) বালিশ	
सितार (সিতার) - সেতার	सितारा (সিতারা) - নক্ষত্র	
दिमाग (দিমাগ) - মস্তিষ্ক	किसान (কিসান) - কৃষক	
किधर (কিধর) - কোনদিকে	नाविक (নাওয়িক) - মাঝি	
गिरगिट (গিরগিট) - গিরগিটি	सरिता (সরিতা) - নদী	
मालकिन (মালকিন) - প্রভুপত্নী	नावालिग (নাওয়ালিগ) - নাবালিকা	
तबियत (তবিয়ত) - শরীর।	नारियल (নারিয়ল) - নারকেল	

वाक्य रचना (বাক্য রচনা)

बालाव छिछला था । (তলাব্ ছিছলা था।) — পুকুরটি গভীর ছিল।
 दिल लगाकर पढ़ । (দিল লগাকর পঢ়।) — মন দিয়ে পড়ো।
 लिफाफा ला । (লিফাফা লা।) — খাম আনো।
 नारियल खा । (নারিয়ল খা।) — নারকেল খাও।

কিসান জাতা থা। (কিসান জাতা থা।)—কৃষকটি যাচ্ছিল।
 বহুড়া বহাঁ থা। (বহুড়া ওয়হাঁ থা।)—বাছুরটি ওখানে ছিল।
 চতপর্ চিড়িয়া থা। (ছত্পর্ চিড়িয়া থা।)—ছাদের ওপর পাখী ছিল।
 আবাজ মত কর। (আওয়াজ মত কর।)—শব্দ করিও না।
 মিটা কমরা সাফ কর। (মিটা কমরা সাফ কর।)—মিটা ঘর পরিষ্কার কর।

ই-কা মেল (ঈ-কার যোগ)

দীপ (দীপ)—বাতি	খীরা (খীরা)—শশা	মালী (মালী)—মানী
হাথী (হাথী)—হাতী	পানী (পানী)—জল	তীস (তীস)—ত্রিশ
সমী (সমী)—সমস্ত	কমী (কমী)—কখনও	দহী (দহী)—দৈ
বিমারী (বিমারী)—অসুস্থ	জবানী (জওয়ানী)—যুবতী	
গাঁদড় (গাঁদড়)—শকুন	বকরী (বকরী)—ছাগী	
পপীহা (পপীহা)—পাপিয়া	তিতলী (তিতলী)—প্রজাপতি	
পপীতা (পপীতা)—পেঁপে	কড়াহী (কড়াহী)—কড়াই	
জানকী (জানকী)—সাঁতা	চিপকলী (চিপকলী)—টিকটিকি	
নজদীক (নজদীক)—নিকটে	মজহবী (মজহবী)—ধার্মিক	
সুনহলী (সুনহলী)—সানালী	গাড়ীওয়ান (গাড়ীওয়ান)—গাড়োয়ান	

বাক্য রচনা (বাক্য রচনা)

খীরা লা। (খীরা লা।)—শশা আনো। পানী পী। (পানী পী।)—জল থা।
 নজদীকী গানা গানী থী। (নজদীকী গানা গানী থী।)—মেয়েটি গান গাইছিল।
 তিতল উড়তী থী। (তিতলী উড়তী থী।)—প্রজাপতি উড়ছিল।
 বীণা বিমারী থী। (ওয়িড়া বিমারী থী।)—বীণা অসুস্থ ছিল।
 জীবন বাবু মজহবী আদমী থা। (জীবন বাবু মজহবী আদমী থা।)—জীবন বাবু ধার্মিক লোক ছিলেন।
 পপীহা নজদীক উড়তী থী। (পপীহা নজদীক উড়তী থী।)—পাপিয়া কাছেই উড়ছিল।

গাড়ীওয়ান গাড়ী চলাতা থা। (গাড়ীওয়ান গাড়ী চলাতা থা।)—গাড়োয়ান গাড়ী চালাচ্ছিল।

রীনা পপীতা খরিদা থা। (রীনা পপীতা খরিদা থা।)—রীনা পেঁপে কিনেছিল।

উ-কা মেল (উ-কার যোগ)

$$उ = उ क + उ = कु$$

कुछ (কুছ)—কিছু	खुद (খুদ)—নিজে	गुफा (গুফা)—গুহা।
तुम (তুম)—তুমি	बुरा (বুরা)—মন্দ	दुम् (দুম)—লেজ
बगुला (বগুলা)—বক	गुलाब (গুলাব)—গোলাপ	लुहार (লুহার)—কামার
तुम्हारा (তুম্হারা)—তোমার	सुनार (সুনার)—স্বর্ণকার (স্ন্যাকরা)	
पुराना (পুরানা)—পুরাতন	कुहरा (কুহরা)—কুয়াশা	
सुअर (সুঅর)—শূকর।	बाबूल (ওয়াবুল)—বাবলা গাছ।	
खुरदरा (খুরদরা)—ধারালো	थकाहुआ (থকাহুআ)—পরিশ্রান্ত।	

वाक्य रचना (বাক্য রচনা)

अब कुछ खा । (অব কুছ খা।)—এখন কিছু খাও।

बुरा काम मत कर । (বুরা কাম মত কর।)—মন্দ কাজ করো না।

लुहार काम करता था । (লুহার কাম করতা থা।)—কামার কাজ করছিল।

सुनार सड़क पर जाता था । (সুনার সড়ক পর জাতা থা।)—স্ন্যাকরা পথের ওপর দিয়ে যাচ্ছিল।

काल गुरुवार था । (কাল গুরুওয়ার থা।)—কাল বৃহস্পতিবার ছিল।

कमरा बहुत पुराना था । (কমরা বহুত পুরানা থা।)—ঘর খুব পুরাতন ছিল।

गुलाम सामान लाया । (গুলাম সামান লায়।)—চাকর জিনিসপত্র এনেছে।

सुनार गहना लाया । (সুনার গহনা লায়।)—স্ন্যাকরা গয়না এনেছে।

ऊ-का मेल (ऊ-कार योग)

$$ऊ = ॐ क + ऊ = कू$$

बूढ़ा (বুড়া)—বৃদ্ধ	जुता (জুতা)—জুতো
झूला (ঝুলা)—দোলনা	फूफा (ফুফা)—ফুসে
मूली (মূলী)—মূলো	सूख (সুখ)—খসুর
मूरज (মূরজ)—সূর্য	ऊन (উন)—উল
कपूर (কপূর)—কপূর	कई (কই)—কুশো
दूसरा (দুসরা)—দ্বিতীয়	पालतू (পালতু)—পোষা পুতু (ভুখা)—কুখাত
	खजूर (খজুর)—খেজুর
	जकूर (জকুর)—অবশ্য
	वातुनी (বাতুনী)—কাচাল তু (তু)—তুই

वाक्य रचना (বাক্য রচনা)

भालूवाला भालू नाचाता । (ভালুওয়াল ভালু নাচাতা)।—ভালুকওয়ালা ভালুক নাচাচ্ছে।

चाकु मत पकड़ । (চাকু মত পকড়)।—চাকু ধরো না।

सूरज निकला । (সূরজ নিকলা)।—সূর্য উঠেছে।

कमरा में चूहा था । (কমরা মেঁ চূহা থা)।—ঘরে ইঁদুর ছিল।

दुकान ज़रूर जा । (দুকান্ জরুর জা)।—অবশ্যই দোকানে যাও।

जूता पहन । (জুতা পহন)।—জুতো পর।

किताब पढ़ना शुरू कर । (কিতাব্ পড়না শুরু কর)।—বই পড়তে আরম্ভ কর।

बातूनी मत बन । (বাতুনী মত্ বন)।—বাচাল হয়ো না।

भुन्ना आदमी खड़ा था । (ভুন্না আদমী খড়া থা)।—ক্ষুধার্ত লোকটি দাঁড়িয়েছিল।

मीरा कपूर लायी । (মীরা কপূর লায়ী)।—মীরা কপূর এনেছে।

लड़की झूला झूलती थी । (লড়কী জুলা জুলতী থী)।—মেয়েটি দোলায় দুলছিল।

कृ-का मेल (क-कार योग)

कृ = क + कृ = कृ

कृश (कृश)—रोगा	तृण (तृण)—घास	धृत (धृत)—धरा।
कृपा (कृपा)—दया	नृप (नृप)—राजा	मृग (मृग)—हिरण।
घृत (घृत)—घि	गृह (गृह)—घर	कृत (कृत)—करा
कृषक (कृषक)—चायी	कृपण (कृपण)—कृपण	वृषभ (वृषभ)—बाँटे
मृदंग (मृदंग)—मृदंग	पृथक् (पृथक्)—आलादा	सदृश (सदृश)—समान

वाक्य रचना (বাক্য রচনা)

कृषक हल चलाता था । (কৃষক হল্ চলাতা থা)।—কৃষক লাঙ্গল করছিল।

हृदय सामान लाया । (হৃদয় সামান লায়)।—হৃদয় জিনিসপত্র এনেছে।

गरीब पर कृपा कर । (গরীব পর কৃপা কর)।—গরীবের প্রতি দয়া কর।

अण मत कर । (অণ্ মত্ কর)।—অণ করো না।

कृपाण पकड़ । (কৃপাণ্ পকড়)।—তলোয়ার ধরো।

गृह बड़ा था । (গৃহ বড়া থা)।—ঘরটি বড় ছিল।

মৃগ আয়া থা। (মৃগ আয়া থা।)—হরিণ এসেছিল।

কৃপানাথ আয়া থা। (কৃপানাথ আয়া থা।)—কৃপানাথ এসেছিল।

ए-का मेल (ए-कार योग)

ए = क + ए = कै

खेत (খেত)—জমি	खेला (খেলা)—খেলা	चैला (চৈলা)—শিষ্য
मेला (মেলা)—মেলা	केला (কেলা)—কলা	सेब (সেব)—আপেল
पेड़ (পেড়)—গাছ	मेरा (মেরা)—আমার	शेर (শের)—বাঘ
बेटी (বেটী)—মেয়ে	छेना (ছেনা)—ছানা	मेज (মেজ)—টেবিল
उसके (উসকে)—তার	सबेरा (সবেরা)—সকাল	सहेली (সহেলী)—সখী
हमेशा (হমেশা)—প্রায়ই	सफेद (সফেদ)—সাদা	मेढक (মেডক)—ব্যাঙ
नेवला (নেওলা)—নেউল		भेड़िया (ভেড়িয়া)—খাঁকশিয়াল
बेवकूफ (বেওকূফ)—বেকা		मेहतर (মেহতর)—মেথর।
मेहरबानी (মেহেরবানী)—কৃপা		बैरमान (বৈরমান)—বিশ্বাসঘাতক

वाक्य रचना (वाक्य रचना)

पेड़ पर अजगर था। (পেড় পর অজগর থা।)—গাছের উপর অজগর ছিল।

बाजार से कला लाया। (বাজার সে কলা লায়া।)—বাজার থেকে কলা এনেছে।

मेज पर किताब रख। (মেজ পর কিতাব রখ।)—টেবিলের ওপর বই রাখ।

सबेरा हुआ। (সবেরা হুয়া।)—সকাল হয়েছে।

हमारा चैला आम लाया। (হমারা চৈলা আম লায়া।)—আমার শিষ্য আম এনেছে।

डैरा पर चल। (ডেরা পর চল।)—বাসায় চলো।

रेल पर सफर कर। (রেল পর সফর কর।)—রেলে ভ্রমণ কর।

वह हमेशा आता है। (ওয়হ হমেশা আতা হায়।)—সে প্রায়ই আসে।

ऐ-का मेल (ऐ-कार योग)

ऐ = क + ऐ = कै

कैसा (কাইসা)—কৈয়	कैद (কাইদ)—জেলখানা	कैची (কাইচী)—কাঁচি
खैरी (খাইরী)—খয়েরী	गैती (গাইতী)—গাঁতি	पैर (পায়র)—পা
जैसा (জাইসা)—যেমন	वैसा (ওয়াইসা)—ঐ রকম	

সৈর (সায়র)—ভ্রমণ

মैं (মায়)—আমি

বৈগন (বায়গন)—বেগুন

জৈতুন (জায়তুন)—জলপাই

পৈজনী (পায়জনী)—নূপুর

বৈল (বায়ল)—বলদ

মৈনা (মায়না)—ময়না

তৈরনা (তায়রনা)—সাঁতার দেওয়া

গবৈয়া (গওয়ইয়া)—গায়ক

বেচৈন (বেচায়ন)—অজ্ঞান।

वाक्य रचना (বাক্য রচনা)

पैदल चल । (পায়দল চল)।—হেঁটে চলো।

मैदान में सैर कर । (মায়দান মৈ সায়র কর)।—মাঠে বেড়াও।

बैल घास खाता है । (বায়ল ঘাস খাতা হায়)।—বলদটি ঘাস খাচ্ছে।

शैलेन तैरता है । (শায়লেন তায়রতা হায়)।—শৈলেন সাঁতার দিচ্ছে।

कैची से काटा है । (কায়চী সে কাটা হায়)।—কাঁচি দিয়ে কেটেছে।

पेड़ पर मैना बैठी थी । (পেড় পর মায়না ব্যায়ঠী থী)।—গাছে ময়না বসেছিল।

वैगन ला । (বায়গন লা)।—বেগুন আনো।

दैनिक अखबार पढ़ो । (দায়নিক অখবার পড়ো)।—দৈনিক সংবাদপত্র পড়।

ओ-का मेल (ও-কার যোগ)

ओ = ओ क + ओ = को ।

ओर (ওর)—দিক

लोग (লোগ)—লোক

राज (রোজ)—প্রতাহ

मोर (মোর)—ময়ূর

गोह (গোহ)—গোসাপ

रोटी (রোটি)—রুটি

होठ (হোঁঠ)—ঠোঁট

कोठी (কোঠী)—বাড়ি

थोड़ा (থোড়া)—অল্প

धोबी (ধোবী)—ধোপা

घोड़ा (ঘোড়া)—ঘোড়া

छोटा (ছোট্টা)—ছোট

ऊनको (উনকো)—তাহাকে

इसको (ইসকো)—ইহাকে

हमको (হমকো)—আমাকে

भोतरा (ভোতরা)—ভোঁতা

टोकरी (টোকরী)—ঝুড়ি

कोहार (কোহার)—কুমার

पतोहू (পতোহু)—পুত্রবধূ

खोपड़ी (খোপড়ী)—মাথার খুলি

रसोइया (রসোইয়া)—রাঁধুনি

डरपोक (ডরপোক)—ভীতু

वाक्य रचना (বাক্য রচনা)

धोबी कपड़ा काचता था । (ধোবী কপড়া কাচতা থা)।—ধোপা কাপড় কাচিতেছিল।

वह रोटी खाता है । (ওয়হ্ রোটি খাতা হায়।)—সে রুটি খাচ্ছে।
 मोर नाच रहा है । (মোর নাচ রহা হায়।)—ময়ূর নাচ্ছে।
 वहाँ एक लोमड़ी थी । (ওয়হাঁ এক লোমড়ী থী।)—ওখানে একটি খৈঁকশিয়াল
 ছিল।

मोहन का छोटा भाई आया । (মোহন কা ছোটো ভাই আয়া।)—মোহনের
 ছোট ভাই এসেছে।

चिड़िया बोल रही है । (চিড়িয়া বোল রহী হায়।)—পাখী ডাকছে।
 एक टोकरी लाओ । (এক টোকরী লাও।)—একটি বুড়ি আনো।
 वह कैची भोथरा था । (ওয়হ্ কায়চী ভোথরা থা।)—এ কাঁচিটি ভোঁতা ছিল।

औ-का मेल (औ-कार योग)

औ = ौ क + औ = कौ ।

कौन (क०न)—কে	कौआ (क०या)—কাক	और (अ०र)—এবং
मौसा (म०सा)—মেসো।	पौधा (प०धा)—চারাগাছ	जौ (ज०)—যব
नौ (न०)—নয়।	तौल (त०ल)—ওজন	मौत (म०त)—মৃত্যু
सौत (स०त)—সতীন	नौका (न०का)—নৌকা	चौक (च०क)—চমকানো
नौकर (न०कर)—চাকর	औरत (अ०रत)—স্ত্রীলোক	मौसम (म०सम)—ঋতু
खिलौना (खिल०ना)—খেলনা	दौलत (द०लत)—ধন-সম্পদ	
बिछौना (बिछ०ना)—বিছানা	सरौत (सर०त)—জাঁতি	
तौलिया (त०लिया)—তোয়ালে	फोलाद (फ०लाद)—ইস্পাত।	
हथौड़ी (हथ०ड़ी)—হাতুড়ি	चौदह (च०दह)—চৌদ্দ	

वाक्य रचना (वाक्य रचना)

छत पर कौआ बैठा था । (छत पर क०या बाय़ठा था।)—ছাদে কাক বসেছিল।
 नौका पर सैर कर । (न०का पर सायर कर।)—নৌকায় ভ্রমণ কর।
 नौकर बज़ार गया । (न०कर बज़ार गया।)—চাকর বাজারে গেছে।
 मौसी खिलौना लायी । (म०सी खिल०ना लायी।)—মাসী খেলনা এনেছে।
 यह बरसात का मौसम है । (इयह बरसात का म०सम हय़।)—এটি বর্ষা
 ঋতু।

राम चौदह तारिख को आएगा । (राम च०दह तारिख को आ०गा।)—রাম
 চৌদ্দ তারিখে আসবে।

कौन दौलतपुर गया? (कौन दौलतपुर गया?)—के दौलतपुर गेहे?
लुहार हथौड़ी से काम करता था। (लुहार हथौड़ी से काम करता
था।)—कामार हाथुड़ी দিয়ে কাজ करছিল।

का मेल (१ [अनुस्वार] - योग)

— क + = कं

कंधा (कन्धा)—चिकनी	नंगा (नंगा)—डलस
भांजा (भान्जा)—भाग्ने	पंजा (पन्जा)—पांजा
चींटी (चिंटी)—पिंपड़े	चोंच (चोंच)—पाथीर ठोंठ
शंख (शन्ख)—शौथ	मांस (मान्स)—मांस
पंखा (पन्खा)—पाखा	गेंडा (गेन्डा)—आख
लंगूर (लन्गूर)—बंदर	डंक (डन्क)—दंशन
झींगुर (झिन्गुर)—झिंझिपोंका	पंडूक (पन्डूक)—पानकौड़ी
अंगूर (अन्गूर)—आम्र	लंगड़ा (लंगड़ा)—खोड़ा
पंखुड़ी (पन्खुड़ी)—पापड़ी	अंधेरा (अन्धेरा)—अन्धकार
तुरंत (तुरन्त)—ताड़ताड़ि	डंठल (डन्ठल)—बुल
शकरकंद (शकरकन्द)—रांभाआलू	महंगा (महन्गा)—दामी
	सतरंज (सतरन्ज)—दावाथेला

वाक्य रचना (वाक्य रचना)

लाल रंग का फूल लाओ। (लाल रंग का फूल लाओ।)—लाल रंगेर फूल
आनो।

गेंदा पीला रंग का होता है। (गेन्दा पीला रंग का होता है।)—गौंदा
हलदे रंगेर है।

जंगल में गेंडा था। (जन्गल् में गायन्डा था।)—जंगले गंठार छिल।

लंगड़ा आदमी खड़ा था। (लंगड़ा आदमी खड़ा था।)—खोड़ा लोकटि
दाँड़ियेछिल।

दंगा मत कर। (दन्गा मत कर।)—दांसा कोर ना।

कल मंगलवार था। (कल् मन्गल्वार था।)—काल मङ्गलवार छिल।

गुलाब का पंखुड़ी लाल था। (गुलाब का पन्खुड़ी लाल था।)—गोलापेर
पापड़ी लाल छिल।

অন্ধেরা हुआ। (অন্ধেরা হুয়া)।—অন্ধকার হয়েছে।

तुरंत सामान रख। (তুরন্ত সামান রখ)।—তাড়াতাড়ি জিনিসপত্র রাখো।

हंस सफेद होता है। (হন্স সফেদ হোতা হায়)।—হাঁস সাদা হয়।

°-কা মেল (° [চঞ্জবিন্দু] - যোগ)

—क + ° = कै

आँख (আঁখ) — চক্ষু	कहाँ (কহাঁ) — কোথায়	आँधी (আঁধী) — ঝড়
वहाँ (ওয়হাঁ) — সেখানে	मुँह (মুঁহ) — মুখ	भाँह (ভাঁহ) — ডা
गेहूँ (গেহুঁ) — গম।	जाँघ (জাঁঘ) — জানু	साँढ़ (সাঁড়) — ষাঁড়
गाँव (গাঁও) — গ্রাম	ऊँट (উঁট) — উট	साँफ (সাঁফ) — মৌরী
कुआँ (কুআঁ) — কুয়া	साँझ (সাঁঝ) — সন্ধ্যা	ताँवा (তাঁওয়া) — তামা
कुआरी (কুআরী) — কুমারী		गँवार (গঁওয়ার) — গৌয়ার
हंसुआ (হঁসুআ) — কাটারি		भूँकना (ভুঁকনা) — কুকুরের ডাক
आठवाँ (আঠওয়াঁ) — অষ্টম		काँपल (কৌপল) — মুকুল
गेहूँअन (গেহুঁঅন) — গোখরো সাপ		एँचाताना (এঁয়াচাতানা) — টেরা

वाक्य रचना (বাক্য রচনা)

अप कहाँ से आया ? (আপ্ কহাঁ সে আয়া ?) — আপনি কোথা থেকে এলেন ?

वहाँ एक लड़की बैठी थी। (ওয়হাঁ এক লড়কী ব্যায়ঠী থী)। — সেখানে একটি মেয়ে বসেছিল।

ताँवा एक धातु है। (তাঁবা এক ধাতু হায়)। — তামা একটি ধাতু।

चाँद निकला है। (চাঁদ নিকলা হায়)। — চাঁদ উঠেছে।

झाड़ी में गेहूँअन साँप है। (ঝাড়ী মৈঁ গেহুঁঅন সাঁপ হায়)। — ঝোপে গোখরো সাপ আছে।

आठवाँ पाठ पढ़ा। (আঠওয়াঁ পাঠ পড়ো)। — অষ্টম পাঠ পড়।

रामू एक गँवार आदमी है। (রামু এক গঁওয়ার আদমী হায়)। — রামু একটি গৌয়ার লোক।

दूकान से साँफ लाओ। (দুকান্ সে সাঁফ লাও)। — দোকান থেকে মৌরী আনো।

आम का काँपल आया। (আম কা কৌপল্ আয়া)। — আমের মুকুল এসেছে।

:—কা মেল (ঃ[বিসর্গ] - যোগ)

: — ক + : = ক:

छः (ছহ্)—छय अतः (অতহ্)—अतएव पुनः (পুনহ্)—आबार
तपः (তপহ্)—तपस्या नमः (নমহ্)—प्रणाम अधः (অধহ্)—निम्नदिक्
दुःखी (দুহখী)—दुःखी दुःसह (দুহসহ)—दुःसह
दःशासन (দুহশাসন)—दुःशासन निःसहाय (নিহসহায়)—सहायहीन

वाक्य रचना (বাক্য রচনা)

दरवाजे पर दुःखी आदमी खड़ा है । (दरवाजे पर दुहखी आदमी खड़ा है।)—दरवाजे पर दुःखी आदमी खड़ा है । (दरवाजे पर दुहखी आदमी खड़ा है।)।

एक बात पुनः पुनः मत बोलो । (एक बात पुनह पुनह मत बोलो।)—एक
एक बार बार बोलो ना।

दुःख में धीरज रखो । (दुहख में धीरज रखो।)—दुःखे धैर्य धरो।

कल छः तारीख है । (कल छह तारीख है।)—कल छह तारीख।

दुःशासन कौरव थे । (दुहशसन कौरव थे।)—दुःशासन कौरव ছিলেন।

योगी तपः करता था । (योगी तपह करता था।)—योगী তপস্যা করছিলেন।

अतः तुम कल आना । (अतह तुम् कल आना।)—अतएव तुमि कल आसबे।

पाठ—२ (পাঠ—২)

छोटे छोटे वाक्य (ছোট ছোট বাক্য)

मैं अभी आ रहा हूँ । (मैं अभी आ रहा हूँ।)—আমি এখনই আসছি।

जैसी आपकी मर्जी । (जैसी आपकी मर्जी।)—যেমন আপনার ইচ্ছা।

और कुछ? (अउर कुछ?)—আর কিছু?

नहीं, कभी नहीं । (नहीं, कभी नहीं।)—না, কখনও নয়।

इसे आपनी चीज ही समझें । (इसे आपनी चीज ही समझें।)—একে নি জর
জিনিস বলেই মনে করবেন।

साफ कीजिए, मुझे देर हो गई । (साफ कीजिए, मुझे देर हो गई।)—সাফ
করুন, আমার দেরী হয়ে গেছে।

अपने काम में मेरी मदद ले लीजिए । (आपने काम में मेरी मदद ले लीजिए ।) — আপনার কাজে আমার সাহায্য নিন ।

आप थोड़ा खिसकेंगे ? (आप थोड़ा खिसकेंगे ?) — আপনি একটু সরবেন ?
बड़े दुःख का समाचार । (बड़े दुःख का समाचार ।) — খুবই দুঃখের সংবাদ ।
फटाफट करिए । (फटाफट करिए ।) — তাড়াতাড়ি করুন ।

कितने अपमान की बात है । (कितने आपमान की बात है ।) — কি অপমানের কথা ।

उसकी इतनी हिम्मत ? (उसकी इतनी हिम्मत ?) — তার এতো সাহস ?

भगवान को लाख शुक्र है । (भगवान को लाख शुक्र है ।) — ভগবানকে লক্ষবার ধন্যবাদ ।

इधर आओ । (इधर आओ ।) — এদিকে এসো ।

उधर देखो । (उधर देखो ।) — ওদিকে দেখ ।

पास आओ । (पास आओ ।) — কাছে এসো ।

उपर जाओ । (उपर जाओ ।) — ওপরে যাও ।

धीरे चलो । (धीरे चलो ।) — ধীরে হাঁটো ।

तुरंत आओ । (तुरंत आओ ।) — তাড়াতাড়ি এসো ।

तैयार हो जाओ । (तैयार हो जाओ ।) — প্রস্তুত হয়ে পড়ো ।

मत भूलो । (मत भूलो ।) — ভুলো না ।

मुझे मत सताओ । (मुझे मत सताओ ।) — আমাকে কষ্ট দিও না ।

फिर कोशिश करो । (फिर कोशिश करो ।) — আবার চেষ্টা কর ।

वह कभी कभी यहाँ आता है । (वह कभी कभी यहाँ आता है ।) — সে কখনও কখনও এখানে আসে ।

यही किताब मुझे चाहिए । (यही किताब मुझे चाहिए ।) — এই বই আমার চাই ।

रमला उसी किताब को पढ़ रही है ? (रमला उसी किताब को पढ़ रही है ?) — রমলা ঐ বইটিই পড়ে ?

नहीं, वह दूसरी किताब है । (नहीं, वह दूसरी किताब है ।) — না, ওটা অন্য বই ।

राम कल आएगा । (राम कल आएगा ।) — রাম কাল আসবে ।

तुम कहाँ जाओगे ? (তুমি কই জাওগে?)—তুমি কোথায় যাবে?
आज मैं हंगली जाऊंगा । (আজ মায় হংলী জাউঙ্গা।)—আজ আমি হংলী
যাবো।

तुम भी हमारा साथ जाओगे ? (তুমি ভী হমারা সাথ জাওগে?)—তুমিও
আমার সঙ্গে যাবে?

पतोहू कब आयी ? (পতোহু কব্ আয়ী?)—পূত্রবধূ কবে এসেছে?
अब अंधेरा हो गयी । (অব্ অন্ধেরা হো গয়ী।)—এখন অন্ধকার হয়ে গেছে।
स्वपन सुबह उठता है । (সওপন্ সুবহ্ উঠতা হায়।)—স্বপন সকালে ওঠে।
नरेश पिताजी का बात मानता है । (নরেশ পিতাজী কা বাত মান্তা
হায়।)—নরেশ বাবার কথা শোনে।

शीला माताजी की बात मानती है । (শীলা মাতাজী কী বাত মান্তী
হায়।)—শীলা মায়ের কথা শোনে।

पाठ — ३ (पाठ—३)

युक्ताक्षर (युक्ताक्षर)

हिन्दी वर्णमालার ব্যঞ্জনবর্ণগুলিকে তিনটি শ্রেণীতে ভাগ করা হয়েছে। (১) শেষে
দাঁড়ি যুক্ত বর্ণ, (২) মাঝে দাঁড়িযুক্ত বর্ণ এবং (৩) দাঁড়ি বিহীন। এদের মধ্যে শেষে
দাঁড়িযুক্ত বর্ণ হলো—ख, ग, न ইত্যাদি।

মাঝে দাঁড়িযুক্ত বর্ণগুলি হলো—क, झ এবং फ ।

দাঁড়িবিহীন বর্ণগুলি হলো—छ, ट, व ।

हिन्दी वर्णमालায় শেষে দাঁড়িযুক্ত বর্ণ হলো মোট একশটি। যেমন—ख, ग, घ, च,
ज, झ, ध, ण, ल, थ, न, प, ब, भ, म, य, ल, व, श, ष এবং स ।

উপরোক্ত শেষে দাঁড়িযুক্ত বর্ণগুলির সঙ্গে অপর কোনও বর্ণ যুক্ত করতে হলে,
শেষের দাঁড়ি তুলে দিয়ে অন্য বর্ণ যুক্ত করতে হয়। যেমন—ख + त = ख़त, ग +
म = ग़म, च + च = च़च, ज + छ = ज़छ, ण + ड = ण़ड ইত্যাদি।

আবার যে সব ব্যঞ্জনবর্ণের মাঝে দাঁড়ি আছে, তাদের সংখ্যা মাত্র তিনটি; সে কথা
আগেই বলা হয়েছে। এর মধ্যে ‘झ’-এর কোনও যুক্তাক্ষর হয় না। কেবলমাত্র ‘छ’

ক

এবং 'ফ'-এর যুক্তাক্ষর হয়। আবার 'ক'-এর মাত্র একটি, তাও আবার নিজের সঙ্গে যুক্ত হয়। এই দুটি ব্যঞ্জনবর্ণের শেষাংশ বাদ দিয়ে যুক্তাক্ষর করতে হয়। যেমন—
ক+ক = ক্ক, = পকা (পকা)—পাকা।

ক + য = ক্য — ক্যা (ক্যায়া)—কি

কয়ারী (কেয়ারী)—আল, সাজানো।

ক + ল = কল—কলেশ (ক্লেশ)—কষ্ট কল্যাস (ক্লাস)—শ্রেণী।

ক + শ = কশ—নবশা (নকশা)—মানচিত্র।

ক + স = কস—নুকস (নুঙ্গ)—ক্রটি।

ফ + ত = ফত—দফতর (দফতর)—অফিস।

দাঁড়ি বিহীন ব্যঞ্জনবর্ণ হলো, মোট—নয়টি। যেমন—ক, ল, ট, (ব) ড, ত, দ, হ এবং র।

এর মধ্যে 'র' ব্যঞ্জনবর্ণটি অন্যভাবে যুক্ত হয়ে থাকে। যেমন—'র' (র) যদি প্রথম বর্ণ হয়, তাহলে (') রেফ আকারে পরিবর্তিত হয়ে পরবর্তী বর্ণের মাথায় বসে। যেমন—

র + ক = র্ক—তর্ক (তর্ক)—তর্ক

ফর্ক (ফর্ক)—তফাৎ

র + প = র্প—সর্প (সর্প)—সাপ।

অর্পণ (অর্পণ)—দান করা।

র + ম = র্ম—শর্ম (শর্ম)—লজ্জা।

পর্ব (পর্ব)—পর্ব।

র + ব = র্ব—সর্ব (সর্ব)—সব

গর্ব (গর্ব)—গর্ব।

আবার 'র' (র) দ্বিতীয় বর্ণ হলে শেষ ব্যঞ্জনবর্ণের নীচে (^) র-ফলা হয়ে যুক্ত হয়। এই র-ফলা দাঁড়িযুক্ত বর্ণের সঙ্গে নিম্নরূপে যুক্ত হয়। যেমন —

ক + র = ক্র—চক্র (চক্র)—চাকা

ম + র = ম্র—উম্র (উম্র)—বয়স

ব + র = ব্র—ব্রত (ব্রত)—ব্রত

প + র = প্র—প্রাণ (প্রাণ)—প্রাণ

আবার এই র-ফলা দাঁড়িহীন ব্যঞ্জনবর্ণের সঙ্গে তীরের ফলার মতো নিচে যুক্ত হয়। যেমন—

দ + র = দ্র—ভদ্র (ভদ্র)—ভদ্র

ট + র = ট্র—ট্রাম (ট্রাম)—ট্রামগাড়ী

আবার 'র' (র) আটটি দাঁড়িবিহীন ব্যঞ্জনবর্ণ অন্যান্য বর্ণের সঙ্গে নিম্নরূপে যুক্ত হয়। যেমন—
ব্যক্তি (অন্যান্য)

ড + ক = ড় = অড় (অঙ্ক)   ড + খ = ড্খ — শঙ্খ (শঙ্খ)
 ড + গ = ড্গ — গড়্গ (গঙ্গা)   চ + চ্চ = চ্চ — অচ্চ (অচ্ছা) — ভালো
 ট + ট = ট্ — পট্টি (পটী) — পটি   খট্টি (খটী) — টক
 ট + ঠ = ট্ঠ — চিট্ঠী (চিট্ঠী) — চিঠি   ড + ড = ড্ — গুড়ী (গুড়ী) — যুড়ি
 ড + ঢ = ড্ঢ — বুড়্ঢা (বুড়্ঢা) — বুড়া   ট + য = টয় — নাটয় (নাট্‌ইয়) — নাটক
 ঠ + য = ঠয় — পাঠয় (পাঠা) — পাঠ   দ + দ = দ্ — গদী (গদী) — গদী
 দ + ব = দ্ব — দ্বার (দ্বার) — দরজা   দ + ধ = দ্ধ — যুদ্ধ (ইয়ুদ্ধ) — যুদ্ধ
 ল + য = ল্য — মাল্য (মাল্‌ইয়) — মালা   দ + ভ = দ্ভ — উদ্ব (উদ্ভব) — উদ্ভব
 হ + ম = হ্ম — ব্রাহ্মণ (ব্রাহ্মণ) — ব্রাহ্মণহি + ব = হ্ভ — জিহ্বা (জিহ্বা) — জিহ্বা
 হ + র = হ্র — হাস (হাস)   হ + য = হ্য — লেহ্য (লেহ্‌ইয়) — লেয়

আবার কতকগুলি যুক্তাক্ষর নিম্নরূপে লেখা হয়। যেমন—

ক + ষ = ক্ষ — পক্ষ (পক্‌ষ) — পক্ষ   কক্ষা (কক্‌ষা) — শ্রেণী
 জ + ঞ = জ্ঞ — জ্ঞান (গেয়ান) — জ্ঞান বিজ্ঞান (ওয়িগ্‌য়ান) — বিজ্ঞান
 ত + র = ত্র — পাত্র (পাত্‌র) — পাত্র   ছাত্র (ছাত্‌র) — ছাত্র
 শ + র = শ্র — শ্রমিক (শ্রমিক) — শ্রমিক   শ্রীমান (শ্রীমান) — শ্রীমান
 যদি তিনটি ব্যঞ্জনবর্ণ একসঙ্গে যুক্ত হয়। তাদের যুক্তরূপ হয় নিম্ন প্রকার।

যেমন—

ঘ + ড + য = ড্ঘয় — উল্লেখ্য (উল্লেখ্য)
 জ + জ + ব = জ্জব উজ্জ্বল (উজ্জ্বল)
 ন + ধ + য = ন্ধ্য — সন্ধ্যা (সন্ধ্যা) — সন্ধ্যা
 ন + ত + র = ন্ত্র — যন্ত্র (ইয়ন্ত্র) — যন্ত্র   সম্ভ্রম (সম্ভ্রম) — সম্ভ্রম
 ষ + ট + র = ষ্ট্র — রাষ্ট্র (রাষ্ট্র) — রাষ্ট্র
 স + ত + র = স্ত্র — অস্ত্র (অস্ত্র)

পাঠ — ৪ (পাঠ — ৪)

ব্যবহারিক শব্দাবলী (ব্যবহার্য শব্দসমূহ)

আত্মীয় (আত্মীয়)

পিতা (পিতা) — বাবা

মাতা (মাতা) — মা

ভাই (ভাই) — ভাই

বহন (বহন) — বোন

ছোট্টা ভাই (ছোট্টা ভাই)—ছোট ভাই	
ছাটী বহন (ছোটী বহন)—ছোট বোন	
বেটা (বেটা)—ছেলে	বেটী (বেটী)—মেয়ে
চাচা (চাচা)—কাকা	চাচী (চাচী)—কাকী
দাদা (দাদা)—ঠাকুরদা	দাদী (দাদী)—ঠাকুরমা।
তাऊ (তাউ)—জোঠা	তাই (তাই)—জ্যেঠাইমা
বড়া ভাই (বড়া ভাই)—বড় দাদা	ভাभी (ভাভী)—বৌদি
বড়ী বহন (বড়ী বহন)—বড় বোন	জীজাজী (জীজাজী)—বড় ভগ্নীপতি
নানা (নানা)—দাদামশায়	নানী (নানী)—দিদিমা
মৌসা (মওসা)—মেসো	মৌসী (মওসী)—মাসী
ফুফা (ফুফা)—পিসে	ফুফী (ফুফী)—পিসি
ভানজা (ভানজা)—ভাগনা	ভানজী (ভানজী)—ভাগ্নী
শশুর (শশুর)—শশুর	সাস (সাস)—শাশুড়ী
সাল্লা (সাল্লা)—শালক	দামাদ (দামাদ)—জামাই
পোতা (পোতা)—নাতি, পৌত্র, দৌহিত্র	
পোতী (পোতী)—নাতনী, পৌত্রী, দৌহিত্রী	
পতোহু (পতোহু)—পুত্রবধূ	রিস্তেদার (রিস্তেদার)—আত্মীয়-স্বজন

शरीर के अंग (শরীর কে অংগ)

দেহের অঙ্গ-প্রত্যঙ্গ

বদন (বদন)—শরীর	সির (সির)—মাথা
গরদন (গরদন)—গলা	খোপড়ী (খোপড়ী)—মাথার খুলি
দিমাগ (দিমাগ)—মস্তিষ্ক	আঁখ (আঁখ)—চক্ষু
ভৌহ (ভৌহ)—জ	বাল (বাল)—চুল
নাক (নাক)—নাক	কান (কান)—কান
গাল (গাল)—গাল	হাঁঠ (হাঁঠ)—ঠোঁট
কন্ধ্যা (কন্ধ্যা)—কাঁধ	ছাতী (ছাতী)—বুক
স্তন (স্তন)—স্তন	ফেফড়া (ফেফড়া)—ফুসফুস

হৃদয় (হৃদয়)—হৃদয়
 বাঁহ (বাঁহ)—বাহ (সম্পূর্ণ হাত)
 হথেলী (হথেলী)—হাতের তালু
 কুহনী (কুহনী)—কনুই
 পেট (পেট)—পেট, উদর
 জাঁঘ (জাঁঘ)—উরু
 কমর (কমর)—কোমর
 হড্ডী (ইড্ডী)—হাড়
 নাখুন (নাখুন)—নখ
 এড়ী (এড়ী)—গোড়ালী

রোড় (রীড়)—মেরুদণ্ড
 হাথ (হাথ)—হাত।
 কলাই (কলাই)—হাতের কব্জী
 ঙ্গলী (উংগলী)—আঙুল
 পৈর (পায়র)—সমস্ত পা।
 ঘুটনা (ঘুটনা)—হাঁটু
 নিতম্ব (নিতম্ব)—পাছা
 নস (নস)—নাড়ি
 পলক (পলক)—চোখের পাতা
 খুন (খুন)—রক্ত

ফল (ফল)—ফল

আম (আম)—আম
 আঁবলা (আঁওয়লা)—আমলকী
 কেলা (কেলা)—কলা
 কটহল (কট্‌হল)—কাঁঠাল
 খজুর (খজুর)—খেজুর
 জৈতুন (জায়তুন)—জলপাই
 পপীতা (পপীতা)—পেঁপে
 নীঁবু (নীঁবু)—লেবু
 সন্তরা (সন্তরা)—কমলালেবু
 সব্দা (সওয়েদা)—সবেদা
 খীরা (খীরা)—শশা

অংগুর (অংগুর)—আঙুর
 অমরুদ (অমরুদ)—পেয়ারা
 কিসমিস (কিস্মিন)—কিস্মিস
 খরবুজা (খরবুজা)—খরমুজ
 জামুন (জামুন)—জাম
 তরবুজ (তরবুজ)—তরমুজ
 নাসপাতি (নাসপাতি)—নাসপাতি
 সেব (সেব)—আপেল
 সীতাফল (সীতাফল)—আতা
 লীচু (লীচু)—লিচু
 গেন্ডা (গেন্ডা)—আখ

ফুল (ফুল)—ফুল

গুলাব (গুলাব)—গোলাপ
 কনের (কনের)—করবী
 চম্পা (চম্পা)—চাঁপা
 কোপল (কোঁপল)—মুকুল, কলি

কমল (কমল)—পদ্ম
 জুহী (জুহী)—যুঁই
 গেন্দা (গেন্দা)—গাঁদা
 পংখুডী (পনখুডী)—পাপড়ি

গাছ (গাছ)—গাছ

পেড় (পেড়)—বড় গাছ	পৌধা (পওধা)—চারাগাছ
ডাল (ডাল)—শাখা	পত্তা (পত্তা)—পাতা
জড় (জড়)—শিকড়	পিপল (পিপল)—অশ্বথ গাছ
বরগদ (বরগদ)—বটগাছ	বাবুল (ওয়াবুল)—বাবলা গাছ
তাড় কা পেড় (তাড় কা পেড়)—তালগাছ।	
চায় কা পৌধা (চায় কা পওধা)—চা গাছ।	
নারিয়ল কা পেড় (নারিয়ল কা পেড়)—নারিকেল গাছ।	

জানবর (জানওয়ার)—জানোয়ার

গায় (গায়)—গাই গরু	বৈল (বায়ল)—বলদ
বল্লেড়া (বলেড়া)—বাহুর	বকরী (বকরী)—ছাগী
ভেড়িয়া (ভেড়িয়া)—ভেড়া, মেঘ	ভৈস (ভায়স)—মহিষ
বকরা (বকরা)—ছাগ	ঘোড়া (ঘোড়া)—ঘোড়া
কুত্তা (কুত্তা)—কুকুর	কুতিয়া (কুতিয়া)—কুকুরী
বিল্লী (বিল্লী)—বেড়াল	গদহা (গদহা)—গাধা
সুআর (সুওর)—শূকর	উঁট (উঁট)—উট
হিরণ (হিরণ্ড)—হরিণ	হাথী (হাথী)—হাতী
খরহা (খরহা)—খরগোশ	নেবলা (নেওয়লা)—নেউল
সিয়ার (সিয়ার)—শিয়াল	লোমড়ী (লোমড়ী)—খেকশিয়াল
শর (শের)—বাঘ	ভালু (ভালু)—ভালুক
গৈন্ডা (গ্যায়ন্ডা)—গণ্ডার	লংগুর (লংগুর)—বাঁদর
চুহা (চুহা)—বড় ইঁদুর	মুসা (মুসা)—নেংটি ইঁদুর

সরীসৃপ (সরীসৃপ)—সরীসৃপ

সাঁপ (সাঁপ)—সাপ	কেচুআ (কেঁচুআ)—কেঁচো
গিরগিট (গিরগিট)—গিরগিটি	ছিপকিলী (ছিপকিলী)—টিকটিকি
গোহ (গোহ)—গোসাপ	কছুআ (কছুআ)—কচ্ছপ
মেদক (মেদক)—ব্যাঙ	বিচ্ছু (বিচ্ছু)—বিছা

পঁচী (পন্থী)—পাখী

পঁচী, চিড়িয়া (পন্থী, চিড়িয়া)—পাখী	কবুতর (কবুতর)—পায়রা
কোয়ল (কোয়ল)—কোকিল	কৌআ (কওয়া)—কাক
কঠফোড়বা (কঠফোড়ওয়া)—কাঠঠোকরা	
বক্তক (বক্তক)—হাঁস	বক্তকী (বক্তকী)—হংসী
চমগাদড় (চমগাদড়)—চামচিকা	গীধ (গীধ)—শকুন
মোর (মোর)—ময়ূর	মোরনী (মোরনী)—ময়ূরী
বগুলা (বগুলা)—বক	মৈনা (মায়না)—ময়না
সুগা (সুগা)—টিয়া	তোতা (তোতা)—তোতা
পাপীহা (পাপীহা)—পাপিয়া	মছরাঙা (মছরাঙা)—মাছরাঙা

রং (রং)—বর্ণ

সফেদ (সফেদ)—সাদা	কাল (কাল)—কালো
লাল (লাল)—লাল	গুলাবী (গুলাবী)—গোলাপী
নারংগী (নারংগী)—কমলা	নীলা (নীলা)—নীল
ধূরা (ধূরা)—খাকী	পীলা (পীলা)—হলদে
হরা (হরা)—সবুজ	সুনহলা (সুনহলা)—সোনালী
বৈগনী (বায়গনী)—বেগুনী	বিবিধ বর্ণ (ওয়িবিধ ওয়রঙ)—বিবিধ বর্ণ

স্বাদ (সওয়াদ)—আশাদ

মীঠা (মিঠা)—মিষ্ট।	খট্টা (খট্টা)—টক
চটপটা (চটপটা)—খাল	তীখা (তীখা)—তীক্ষ্ণ
খারা, নমকীন (খারা, নমকীন)—নোনতা	কড়ুয়া (কড়ুয়া)—তিক্ত, কটু

কীটে-মকোডে (কীড়ে-মকোড়ে)—কীট-পতঙ্গ

চীটি (চিটি)—পিপড়া	মচ্চর (মচ্চর)—মশা
খটমল (খটমল)—ছারপোকা	তেলচিট্টা (তেলচিট্টা)—আরশুলা
জীগুর (জীনগুর)—ঝিঝিপোকা	জুগনু (জুগনু)—জোনাকী
তিতলী (তিতলী)—প্রজাপতি	মকখী (মকখী)—মাছি

मकड़ा (मकड़ा)—मकड़सा
फतिंगा (फतिंगा)—फड़िं

भौरा (भँउरा)—भ्रमर
मधु मक्खी (मधु-मक्खी)—मौमाहि

तरकारियां (तरकारियाँ)—शाक-सब्जी

आलू (आलू)—आलू
बैंगन (बायंगन)—बेगुन
चचीड़ा (चचीड़ा)—चिचिन्ना
भीण्डि (भीड़ुंडि)—ट्यांडस
घिया (घिया)—लाउ
टमाटर (टमाटर)—टमाटो
फुलगोभी (फुलगोभी)—फुलकपि
कुंडहा (कुंडहा)—कुमड़ा
प्याज (प्याज)—पैय़ाज
अदरक (अदरक)—आदा
छिम्मी (छिम्मी)—सिया

परवल (परवल)—पटल
मूली (मूली)—मूलो
गाजर (गाजर)—गाजर
करला (करेला)—करला
पेठा (पेठा)—चालकुमड़ा
शलगम (शलगम)—शालगम
बंदगोभी (बन्दगोभी)—बांधकपि
सैजन (सायजन)—सजिना
लहसुन (लहसुन)—रसुन
इमली (इमली)—डेंडूल
शकरकन्द (शकरकन्द)—रांडाआलू

मसाला (मसाला)—मसाला

अरहर दाल (अरहर दाल)—अड़हर डाल
उड़द दाल (उड़द दाल)—बिरि डाल
मुंग दाल (मुंग दाल)—मुग डाल
चना (चना)—छेला
सरसों (सरसों)—सरसे
सौंफ (सौंफ़)—मौरी
तिल (तिल)—तिल
साबुदाना (साबुदाना)—साबु
नमक (नमक)—नवग
शहद (शहद)—मधु
अज्वायन (अज्वायन)—जुयान
कढ़ैया तेल (कढ़ैया तेल)—सरसैर तेल
मिट्टी का तेल (मिट्टी का तेल)—केरोसिन

हल्दी (हल्दी)—हलुद
धनिया (धनिया)—धने
मुंगफली (मुंगफली)—चीनावानाम
मेथी (मेथी)—मेथी
मिर्च (मिर्च)—मरिच
इलायची (इलायची)—एलाच
लौंग (लौंग)—लवङ्ग
सुखा मिर्चा (सुखा-मिर्चा)—शुक्नो लक्का
गुड़ (गुड़)—गुड़
खैर (खायर)—खैर

खाने पीने की चीजें (खाने पीने की चीजें)

बादाबस्तु समूह

चावल (चावल)—चाल	भात (भात)—भात	गेहूँ (गेहूँ)—गम
रोटी (रोटी)—रुटि	चपाती (चपाती)—रुटि	पुरी (पुरी)—लुटि
दाल (दाल)—डाल	भाजी (भाजी)—भाजा	सब्जी (सब्जी)—तरकारी
दही (दही)—दही	चटनी (चटनी)—चाटनी	मक्खन (मक्खन)—माथन
मट्ठा (मट्ठा)—घोल	दूध (दूध)—दुध	छैना (छैना)—छाना
खीर (खीर)—पायस	खिचड़ी (खिचड़ी)—खिचड़ी	
पुलाव (पुलाव)—पोलाव		
मछली (मछली)—माछ	मांस (मांस)—मांस	अंडा (अंडा)—डिग
अचार (अचार)—आचार	मिठाई (मिठाई)—मिठाई	
रसगुल्ला (रसगुल्ला)—रसगुल्ला		

बीमारियाँ (बीमारियाँ)—बाधिसमूह

ज्वर (ज्वर)—ज्वर	जुकाम (जुकाम)—सर्दि
खाँसी (खाँसी)—काशि	छाजन (छाजन)—चर्नरोग
अजीर्ण (अजीर्ण)—बदहजम	दमा (दमा)—हाँपानी
बवासीर (बवासीर)—अर्ष	अतिसार (अतिसार)—उदरामय
काली खाँसी (काली खाँसी)—काली काशि	फुसी (फुसी)—ब्रण
कृमि (कृमि)—कृमि	लु-लगाना (लु-लगाना)—लु-लागा
खूजली (खूजली)—चूलकानी	बमन (बमन)—बमि
चाट (चाट)—आथात	चक्र आना (चक्र आना)—माथाघोरा
अपस्मार (अपस्मार)—मृगी	आँख दुखना (आँख दुखना)—चक्षुरोग
लकड़ा (लकड़ा)—पक्षाघात	कोड़ (कोड़)—कुष्ठ
विषमन्त्र (विषमन्त्र)—मापेरिया	पेचिस (पेचिस)—आमाशय
हैजा (हैजा)—कलेरा	चेचक (चेचक)—बसन्त
मधुमेह (मधुमेह)—बध्मूर	कैचुआ (कैचुआ)—कृमि
बमन (बमन)—बमि	आँख आना (आँख आना)—चक्षु उठा

जाति विषयक (जाति विषयक)—जाति समूह

हिन्दु (हिन्दु)—हिन्दु	मुसलमान (मुसलमान)—मुसलमान
------------------------	---------------------------

কিসান (কিসান)—কৃষক
 কুম্হার (কুম্হার)—কুম্হার
 ঠঠেরা (ঠঠেরা)—কাঁসারী
 জুলাহা (জুলাহা)—তাঁতী
 সৈনিক (সায়নিক)—সৈনিক
 ধোবী (ধোবী)—ধোপা
 চঁডাল (চন্ডল)—চাঁড়াল

লোহার (লোহার)—কামার
 সুনার (সুনার)—স্বর্ণকার
 বড়ই (বড়ই)—ছুতার
 মলুআ (মলুআ)—জেলে
 নাই (নাই)—নাপিত
 চমার (চমার)—মুচি
 ভাংগী (ভাংগী)—মেথর

ঘর কা সামান (ঘর কা সামান) গৃহস্থালীর দ্রব্য

ঘর (ঘর)—ঘর
 ইমারত (ইমারত)—পাকা বাড়ী
 দীবার (দীওয়ার)—দেওয়াল
 ছত (ছত)—ছাদ

গুসলখানা (গুসলখানা)—শানের ঘর

ভঁড়ার (ভন্ডার)—ভাঁড়ার শোনে কা কমরা (শোনে কা কমরা)—শয়নঘর

টটী (টটী)—পায়খানা

খিড়কী (খিড়কী)—জানালা

কিরায়ে কা মকান (কিরায়ে কা মকান)—ভাড়াটে বাড়ি

অংগীঠী (অনগীঠী)—উনুন

দিয়া (দিয়া)—প্রদীপ

ঢকন (ঢকন)—ঢাকনা

মুলা (মুলা)—দোলনা

পলংগ (পলংগ)—পালঙ্ক

তকিয়া (তকিয়া)—বালিশ

চটাই (চটাই)—মাদুর

আইনা (আইনা)—আয়না

প্যালা (প্যালা)—পেয়ালা

খিলৌনা (খিলওনা)—খেলনা

আরাম কুর্সী (আরাম কুর্সী)—আরাম কেদারা

কিলা (কিলা)—দুর্গ

ছোঁপড়ী (ছোঁপড়ী)—কুঁড়েঘর

কমরা (কমরা)—কক্ষ

রসোইখানা (রসোইখানা)—রান্নাঘর

গোদাম (গোদাম)—গুদাম

দরওয়াজা (দরওয়াজা)—দরজা

বগীচা (বগীচা)—বাগান

কড়াহী (কড়াহী)—কড়াই

চলনী (চলনী)—চালুনী

কীল (কীল)—পেরেক

খাট (খাট)—খাট

বিছৌনা (বিছওনা)—বিছানা

দরি (দরি)—সতরঞ্চি

চারপাই (চারপাই)—খটিয়া

কন্ধী (কন্ধী)—চিরুনী

রসসী (রসসী)—দড়ি

গুড়িয়া (গুড়িয়া)—পুতুল

কুর্সী (কুর্সী)—চেয়ার
মেজ (মেজ)—টেবিল
পংখ (পনখ)—পাখা
झाड़ु (ঝাড়ু)—ঝাড়ু, ঝাঁটা
बरतन (বরতন)—বাসন
थाली (থালী)—থাল
कटोरा (কটোরা)—বাটি
चक्की (চক্কী)—যাঁতা
सन्दुक (সন্দুক)—সিন্দুক
गद्दा (গদ্দা)—গদি
चद्दर (চদ্দর)—চাদর
धोती (ধোতী)—ধুতি
परदा (পরদা)—পরদা
टोपी (টোপী)—টুপী
चुला (চুলা)—উনুন
कीचड़ (কীচড়)—কাদা
पुआल (পুআল)—খড়

तसवीर (তস্‌ওরী)—ছবি
चाभी (চাভী)—চাবি, কুন্‌জী
कंगी (কান্‌গী)—কঙ্কন
तशतरी (তশতরী)—রেকাব
गिलास (গিলাস)—গেলাস
केतली (কেতলী)—কেটলী
पेटी (পেটী)—ট্রাংক
तौलिया (তওলিয়া)—তোয়ালে
रजाई (রজাই)—লেপ
कामिज (কামিজ)—জামা
साड़ी (সাড়ী)—শাড়ি
चप्पल (চপ্পল)—চটি জুতা
मच्छरदान (মচ্ছরদান)—মশারী
बालू (বালু)—বালি
खपरैल (খপরায়ন)—টালি
कुँआ (কুঁআ)—কুয়া

शिक्षा विषयक (शिक्षा णवियक)—শিক্ষা বিষয়ক

किताब (কিতাব)—বই
कलम (কলম)—কলম
दवात (দওয়াত)—দোয়াত
कक्षा (কক্সা)—শ্রেণী
बंगला (বংগলা)—বাংলা
अंग्रेजी (অংগ্রেজী)—ইংরাজী
इतिहास (ইতিহাস)—ইতিহাস
गणित (গণিত)—অঙ্ক
हस्ताक्षर (হস্তাক্ষর)—হস্তাক্ষর
शिक्षक (শিক্ষক)—শিক্ষক

कापी (কাপী)—খাতা
पेंसिल (পেন্সিল)—পেন্সিল
स्याही (সয়াহী)—কালি
विद्यालय (ওয়িদইয়ালয়)—বিদ্যালয়
हिन्दी (হিন্দী)—হিন্দী
विज्ञान (ওয়িজ্ঞান)—বিজ্ঞান
भूगोल (ভূগোল)—ভূগোল
हिसाब (হিসাব)—হিসাব
छुट्टी (ছুট্টী)—ছুটি
अखबार (অখওয়ার)—সংবাদপত্র

যান-বাহন (ইয়ান-বাহন)—যান-বাহন

বৈলগাড়ী (বায়লগাড়ী)—গরুরগাড়ি।	ডোলী (ডোলী)—ডুলী, পালকী
টংগা (টংগা)—একাগাড়ি	সাইকল (সাইকল)—সাইকেল
মোটর (মোটর)—মোটর	বস (বস)—বাস
রিব্স (রিব্স)—রিভা	নাব (নাব)—নৌকা।
রেল (রেল)—রেল	জাহাজ (জাহাজ)—জাহাজ
হবাই জাহাজ (হওয়াই জাহাজ)—এরোপ্লেন	
ঘোড়া গাড়ী (ঘোড়া গাড়ী)—ঘোড়ার গাড়ী	

মহিনों के नाम (মহিনৌ কে নাম)—মাসের নাম

বৈশাখ (ওয়ায়াখা)—বৈশাখ	জৈষ্ঠ (জৈষ্ঠ)—জ্যৈষ্ঠ
অষাঢ় (অষাঢ়)—আষাঢ়	শ্রাবন (শ্রাবন)—শ্রাবণ
ভাদ্র (ভাদ্রা)—ভাদ্র	ক্যার (ক্যার)—আশ্বিন
কার্তিক (কার্তিক)—কার্তিক	অগ্রহণ (অগ্রহণ)—অগ্রহায়ণ
পুষ (পুষ)—পৌষ	মাঘ (মাঘ)—মাঘ
ফাল্গুন (ফাল্গুন)—ফাল্গুন	চৈত (চৈত)—চৈত্র

अंग्रेजी महिनों के नाम (অংগ্রেজী মহিনৌ কে নাম) ইংরাজী মাসের নাম

জানবরী (জানওয়ারী)—জানুয়ারী	ফরবরী (ফরওয়ারী)—ফেব্রুয়ারী
মার্চ (মার্চ)—মার্চ	অপ্রিল (অপ্রায়ল)—এপ্রিল
মই (মই)—মে	জুন (জুন)—জুন
জুলাই (জুলাই)—জুলাই	অগস্ট (অগস্ট)—আগস্ট
সিতম্বর (সিতম্বর)—সেপ্টেম্বর	অক্টোবর (অকটুবর)—অক্টোবর
নবম্বর (নওম্বর)—নভেম্বর	ডিসেম্বর (ডিসেম্বর)—ডিসেম্বর

वार का नाम (বার কা নাম)—বারের নাম

এতবার (এতওয়ার)—রবিবার	সোমবার (সোমওয়ার)—সোমবার
মঙ্গলবার (মংগলওয়ার)—মঙ্গলবার	বুধবার (বুধওয়ার)—বুধবার
গুরুবার (গুরুওয়ার)—বৃহস্পতিবার	শুকবার (শুকওয়ার)—শুকবার
শনিবার (শনিচর)—শনিবার	

পাঠ—৫ (পাঠ—৫)

বিবিধ শব্দ (ওয়িবিধ শব্দ)—বিবিধ শব্দ

অন্দর (অন্দর)—ভিতরে	বাহর (বাহর)—বাইরে
নজদীক (নজদীক)—নিকটে	দূর (দূর)—দূরে
झील (ঝীল)—সরোবর	तालाब (তালাব)—পুকুর
संख्या (সনখ্ইয়া)—সংখ্যা	शोर (শোর)—গোলমাল
याद (ইয়াদ)—স্মরণ	दुकान (দুকান)—দোকান
उधार (উধার)—ধার, ঋণ	आँसू (আঁসু)—চোখের জল
कबल (কবল)—কম্বল	बजार (বজার)—বাজার
धालि (ধালি)—খানা	शादी (শাদী)—বিয়ে
पत्थर (পত্থর)—পাথর	झूट (ঝুট)—মিথ্যা
सच (সচ্)—সত্য	खिलौना (খিলওনা)—খেলনা
गुड़िया (গুড়িয়া)—গুতুল	कटोरा (কটোরা)—বাটি
हवा (হওয়া)—বাতাস	जेब (জেব)—পকেট
बटन (বটন)—বোতাম	पता (পতা)—ঠিকানা
बुझा (বুজা)—বুড়ো	बुझी (বুজী)—বুড়ি
अंधा (অন্ধা)—অন্ধ	लंगड़ा (লংগড়া)—খোঁড়া
गुंगा (গুংগা)—বোবা	वौना (বওনা)—বধির
नाटा (নাটা)—বেঁটে	दोस्त (দোস্ত)—বন্ধু
दुश्मन (দুশমন)—শত্রু	सुराही (সুরাহী)—কুঁজো
किसान (কিসান)—কৃষক	खेतीवारी (খেতীবারী)—কৃষিকার্য
लम्बाई (লম্বাই)—লম্বা	चौड़ाई (চওড়াই)—চওড়া
हत्या (হত্ইয়া)—হত্যা	हत्यारा (হত্ইয়ারা)—হত্যাকারী
अच्छा (অচ্ছা)—ভালো	बुरा (বুরা)—মন্দ
ताजा (তাজা)—টাতকা	सड़ा (সড়া)—পচা
डाकाईती (ডাকাইতী)—ডাকাতি	चोरी (চোরী)—চুরি
घोख (ঘোখ)—প্রতারণা করা	लूटमारना (লুটমারনা)—লুটপাট করা
मंडी (মন্ডী)—বাজার	मार्ग (মার্গ)—পথ

রেজগারী (রেজগারী)—রেজকী

সোনা (সোনা)—সোনা

তাঁবা (তাঁবা)—তামা

সবাল (সওয়াল)—প্রশ্ন

পানী (পানী)—জল

মৌত (মওত)—মৃত্যু।

শাশুরাল (শশুরাল)—শশুরবাড়ি

আগ (আগ)—আগুন

দবা (দওয়া)—ঔষধ

ভরা (ভরা)—ভর্তি

দাহিনা (দাহিনা)—দক্ষিণ

আগে (আগে)—সামনে

প্যাস (প্যাসাস)—পিপাসা

ওর (ওর)—দিক

বহুত (বহুত)—অনেক

শুখা (শুখা)—শুকনো

অব (অব)—এখন

শর্ম (শর্ম)—লজ্জা

আজ (আজ)—আজ

বননা (বননা)—তৈরী হওয়া

অন্ধেরা (অন্ধেরা)—অন্ধকার

দাগা (দাগা)—আঘাত করা

পতলা (পতলা)—পাতলা

দুবলা (দুবলা)—রোগা

আধা (আধা)—অর্ধ

শায়দ (শায়দ)—হয়ত

শহর (শহর)—শহর

রুপैया (রুপায়্যা)—টাকা

কড়াই (কড়াই)—কঠোর

চাঁদী (চাঁদী)—রূপা

অভরক (অভরক)—অভ্র

জনাব (জওয়াব)—উত্তর

জিন্দগী (জিন্দগী)—জীবন

সরদী (সরদী)—শীত

মৈকা (ম্যাককা)—বাপের বাড়ি

চামড়া (চমড়া)—চমড়া

গোলী (গোলী)—ট্যাবলেট

বুঁদ (বুঁদ)—বিন্দু

বাঁয়া (বাঁয়া)—বাম

পিছে (পিছে)—পিছনে

ভুখা (ভুখা)—ক্ষুধার্ত

পেশা (পেশা)—বৃত্তি

থোড়া (থোড়া)—অল্প

ভীগা (ভীগা)—ভিজ়ে

জব (জব)—যখন

হররোজ (হররোজ)—হরদিন

কল (কল)—কাল

বনানা (বনানা)—তৈরী করা

চাঁদনী (চাঁদনী)—জ্যোৎস্না

সীধা (সীধা)—সোজা

মোট (মোট)—মোট

তাকতবর (তাকতওয়ার)—শক্তিমান

পুরা (পুরা)—সব

অচানক (অচানক)—হঠাৎ

গাঁও (গাঁও)—গ্রাম

পৈসা (পৈসা)—পাশা

চৌঅন্নী (চওঅন্নী)—সিকি	অঠন্নী (অঠন্নী)—আধুলী
নये पैसे (নয়ে প্যায়সে)—নয়া পয়সা	पण्ड (পণ্ড)—পাঁগর
बीमारी (বীমারী)—রোগ	अचार (অচার)—আচার
नौकर (নওকর)—চাকর	नौकरानी (নওকরানী)—চাকরানী
गोद (গোদ)—কোল	काँख (কাঁখ)—কাঁখ
बाद में (বাদ মেঁ)—বাদে	बारे में (বারে মেঁ)—সম্পর্কে
मर्द (মর্দ)—পুরুষ	जेनाना (জেনানা)—স্ত্রীলোক
डर (ডর)—ভয়	मछली (মছলী)—মাছ
बादल (বাদল)—মেঘ	लड़ाई (লড়াই)—যুদ্ধ
जंगल (জঙ্গল)—বন, অরণ্য	खेत (খेत)—জমি
ऊम (উম)—বয়স	लकीर (লকীর)—রেখা
दुल्हा (দুল্‌হা)—বর	दुल्हिन (দুল্‌হিন)—কনে
पूँछ (পুঁছ)—লেজ	पसीना (পসীনা)—ঘাম
खूबसूरत (খুবসূরত)—সুন্দর	इजाजत (ইজাজত)—আদেশ
दर्द (দর্দ)—ব্যথা, বেদনা	जल्दी (জল্‌দী)—তাড়াতাড়ি
धीरे से (ধীরে সে)—আস্তে	औरत (অওরত)—নারী
मालिक (মালিক)—প্রভু	मालकिन (মাল্কিন)—প্রভুপত্নী

डाक और तार (ডাক অওর তার)—ডাক এবং তার

डाकखाना (ডাকখানা)—পোস্টাফিস	
पोस्ट मास्टर (পোস্ট মাস্টার)—পোস্ট মাস্টার	
चिट्ठी (চিট্‌ঠী)—চিঠি	लेफाफा (লেফাফা)—খাম
तार (তার)—টেলিগ্রাম	किराया (কিরায়)—ভাড়া
डाकिया (ডাকিয়া)—ডাক পিওন	महशुल (মহশুল)—মাশুল

पाठ—६ (পাঠ—৬)

व्याकरण (ব্যাাকরণ)

যে কোনও ভাষা ভালোভাবে শিক্ষা করতে হলে, সেই ভাষায় ব্যাকরণ

সম্পর্কে জ্ঞান অর্জন করতে হয়, তা না হলে ভাষা শুদ্ধভাবে বলা ও লেখা যায় না। বাংলা ভাষার মতই হিন্দী ভাষার ব্যাকরণ। তবে কিছু কিছু ক্ষেত্রে এর তফাৎ দেখা যায়। এগুলি ভালভাবে জেনে রাখা দরকার। যেমন—সর্বনাম।

বাংলা ভাষায় সর্বনামের লিঙ্গ ভেদ হয় না। স্ত্রীলিঙ্গ ও পুংলিঙ্গ একই প্রকার থাকে। হিন্দীতে কিন্তু তা নয়। হিন্দী ভাষায় সর্বনাম পুংলিঙ্গ এবং স্ত্রীলিঙ্গ ভেদে ভিন্নরূপে ব্যবহৃত হয়।

(ক) হিন্দীতে প্রথমা বিভক্তিতে কর্তার সঙ্গে 'নি' (নে)-প্রত্যয় যুক্ত হয়। যেমন—আমি খেয়েছি—মैंने खाया' (মায়নে খায়া)। তুমি খেয়েছ—तुमने खाया' (তুমনে খায়া) ইত্যাদি।

(খ) বাংলায় 'এর' বিভক্তির স্থলে হিন্দীতে 'কা' (কা), 'কে' (কে), 'কী' (কী) বিভক্তি যুক্ত হয়। যেমন—বিমলের ঘর—विमल का घर (ওয়িমল কা ঘর)। আপনার ঘর—आपके घर (আপকে ঘর), শীলার ঘর—शीला की घर (শীলা কী ঘর)। গ্রামের ছেলে—गाँव का लड़का (গাঁও কা লড়কা)। ঘরের বলদ—घर का बैल (ঘর কা ব্যায়ল)।

(গ) কোনও কিছুর ওপরে বুঝতে হিন্দীতে 'পর' যুক্ত হয়। যেমন—টেবিলের ওপর—मेज पर (মেজ পর)। বিছানার ওপর—बिस्तरा पर (বিস্তরা পর)। ছাদের ওপর—छत पर (ছত পর)। চেয়ারের ওপর—कुर्सी पर (কুর্সী পর)। গাছের ওপর—पेड़ पर (পেড় পর)। ইত্যাদি।

(ঘ) বাংলায় 'এ' 'তে' বিভক্তি স্থলে হিন্দীতে 'মৈঁ' (মৈঁ) বিভক্তি যুক্ত হয়। যেমন—পথে—सड़क में (সড়ক মৈঁ)। ঘরে—घर में (ঘর মৈঁ)। দোকানে—दुकान में (দুকান মৈঁ)।

(ঙ) বাংলায় 'ইহঁতে' স্থলে হিন্দীতে 'সৈঁ' (সৈঁ) যুক্ত হয়। যেমন—গাছ থেকে—पेड़ से (পেড় সৈঁ)। তোমার নিকট ইহঁতে—तुम से (তুম সৈঁ), তাহার নিকট ইহঁতে—उस से (উস সৈঁ)।

সর্বনাম (সর্বনাম)

বাংলার মত হিন্দীতে দুটি বচন আছে। যেমন—একবচন (একবচন) ও বহুবচন (ওয়বচন)। একটি সংখ্যা বোঝাতে একবচন এবং একের অধিক বোঝাতে বহুবচন ব্যবহৃত হয়। হিন্দীতে সর্বনামগুলি একবচন ও বহুবচনে কি

ভাবে পরিবর্তন হয়, নিচে তার আলোচনা করা হলো।

একবচন (একবচন)

বহুবচন (ওয়ছবচন)

মैं (মায়)—আমি

हम (হম)—আমরা

तु (তু)—তুই

तु सब (তু সব)—তোরা

तुम (তুম)—তুমি

तुमलोग (তুমলোগ)—তোমরা

आप (আপ)—আপনি

आपलोग (আপলোগ)—আপনারা

वह (ওয়হ)—সে

वे (ওয়ে)—তারা, তাঁরা, তিনি

मेरा (মেরা)—আমার

हमारा (হমারা)—আমাদের

तेरा (তেরা)—তোর

तु सबका (তু সবকা)—তোদের

तुम्हारा (তুম্হারা)—তোমার

तुमलोगों का (তুমলোগৌঁ কা)—তোমাদের

आपका (আপকা)—আপনার

आपलोगों का (আপলোগৌঁ কা)—আপনাদের

उसका (উসকা)—তাহার

उनका (উন্কা)—তাঁহার, তাঁদের

उन्लोगों का (উন্লোগৌঁ কা)—উহাদের, তাহাদের

मुझका, मुझे (মুঝকো, মুঝে)—আমাকে

तुझका, तुझे (তুঝকো, তুঝে)—তোকে

तुमका, तुम्हें (তুমকো, তুম্হে)—তোমাকে

आपका, आपको (আপকো)—আপনাকে

उनको, उन्हें (উন্কো, উন্হে)—তাঁহাকে

उसको, उसे (উসকো, উসে)—তাহাকে

हमका, हमें (হমকো, হম্হে)—আমাদিগকে

तु सबको (তু সবকো)—তোমাদের সকলকে

तुमलोगोंको (তুমলোগৌঁকো)—তোমাদিগকে

आपलोगोंको (আপলোগৌঁকো)—আপনাদিগকে

उनको, उन्हें (উন্কো, উন্হে)—তাঁহাদিগকে (গৌরবার্থে)

उसको, उन्हें (উসকো, উস্হে)—তাহাদের

क्रिया (ক্রিয়া)

বাংলা ভাষার মতো হিন্দীতেও ক্রিয়া আছে এবং ক্রিয়ার তিনটি কাল আছে।

বাংলা ভাষায় বচন ও লিঙ্গভেদে ক্রিয়ার রূপের পরিবর্তন হয় না। কিন্তু

হিন্দীতে বচন ও লিঙ্গভেদে ক্রিয়ার রূপের পরিবর্তন হয়।

বাংলার মতো হিন্দীতেও ক্রিয়ার তিনটি কাল আছে। যেমন—(১) বর্তমান (ওয়রতমান), (২) অতীত (অতীত) এবং ভবিষ্যৎ (ভওয়িষ্যইয়)। হিন্দীতে এই তিনটি কাল, লিঙ্গ, বচন অনুসারে ক্রিয়ার ব্যবহার হয়। এ সম্পর্কে বেশ ভালভাবে জ্ঞান লাভ করতে হলে সর্বনামগুলি সম্পর্কে ভালভাবে জানতে হবে। এজন্য প্রথমে সর্বনামগুলির আলোচনা করা হয়েছে।

বর্তমান কাল (ওয়রতমান কাল)

হিন্দীতে বর্তমান কালে—হুঁ, হৈ, হেঁ, হো বিভক্তি যুক্ত করা হয়। নিচে তার উদাহরণ দেওয়া হলো। যেমন—

একবচন (একবচন)

বহুবচন (ওয়হবচন)

মैं हूँ (ম্যায় হুঁ)—আমি হই।

हम हैं (হম হ্যায়)—আমরা হই।

तु है (তু হায়)—তুই হস।

तुम हो (তুম হো)—তুমি হও।

आप हैं (আপ হ্যায়)—আপনি হন। आपलोग हैं (আপলোগ

वह है (ওয়হ হায়)—সে হয়।

हैं—আপনারা হন।

वे हैं* (ওয়ে হ্যায়)—তারা বা তিনি হন।

অতীত কাল (অতীত কাল)

হিন্দীতে অতীত কালে লিঙ্গ ও বচন অনুসারে—থা' থে' থী' থো' বিভক্তি যুক্ত হয়।

একবচন (একবচন)

বহুবচন (ওয়হবচন)

मैं था (ম্যায় থা)—আমি ছিলাম।

हम थे (হম থে)—আমরা ছিলাম।

तु था (তু থা)—তুই ছিলি।

तुम थे (তুম থে)—তুমি ছিলে।

आप थे (আপ থে)—আপনি

आपलोग थे (আপলোগ

ছিলেন।

थे)—আপনারা ছিলেন।

वह था (ওয়হ থা)—সে ছিল।

वे थे (ওয়ে থে)—তাহারা ছিল।

তিনি ছিলেন। তারা ছিলেন।

ভবিষ্যৎ কাল (ভওয়িষ্যইত কাল)

হিন্দীতে ভবিষ্যৎ কালে লিঙ্গ ও বচন অনুযায়ী—হুঁগা, হোগা, হোগে,

হাঁগে বিভক্তি যুক্ত হয়। যেমন—

একবচন (একব্চন)

বহুবচন (ওয়ব্চন)

মैं হুঁगा । (ম্যঁয় হুঁগা।)—আমি হইব। हम होंग । (হম হোংগে)—আমরা হইব।

तु होगा । (তু হোগা।)—তুই হবি। तुम होंगे । (তুম হোংগে।)—তুমি হবে।

आप होंगे । (আপ হোংগে।)—আপনি হবেন।

आपलोग होंगे । (আপলোগ হোংগে।)—আপনারা হবেন।

वह होगा । (ওয়হ হোগা।)—সে হবে। वे होंगे । (ওয়ে হোংগে।)—তিনি হবেন।

এতক্ষণ সর্বনামের সঙ্গে বর্তমান, অতীত ও ভবিষ্যৎ কালের বিভক্তিগুলি লিঙ্গ ও বচন অনুসারে দেখানো হলো। এখানে কয়েকটি ক্রিয়া লিঙ্গ ও বচন অনুসারে কিভাবে পরিবর্তিত হয়, তার আলোচনা করা হচ্ছে।

জানা (জানা)—যাওয়া—বর্তমান কাল

(একবচন—পুংলিঙ্গ)

मैं जाता हूँ । (ম্যঁয় জাতা হুঁ।)—আমি যাচ্ছি।

तुम जाता है । (তুম জাতা হায়।)—তুমি যাচ্ছ।

तु जाता है । (তু জাতা হায়।)—তুই যাচ্ছিস।

वह जाता है । (ওয়হ জাতা হায়।)—সে যাচ্ছে।

(বহুবচন—পুংলিঙ্গ)

हम जाते हैं । (হম জাতে হাঁয়।)—আমরা যাই।

तुम जाते हो । (তুম জাতে হো।)—তুমি যাও।

वे जाते हैं । (ওয়ে জাতে হাঁয়।)—তারা যান বা তারা যায়।

এবার উপরোক্ত 'জানা' ক্রিয়াটি স্ত্রীলিঙ্গ 'জাতা' স্থলে 'জাতী' হবে।

যেমন—

স্ত্রীলিঙ্গ একবচন—मैं जाती हूँ । (ম্যঁয় জাতী হুঁ।)—আমি যাই ইত্যাদি।

স্ত্রীলিঙ্গ বহুবচন—हम जाती हैं । (হম জাতী হাঁয়।)—আমরা যাই।

খানা (খানা)—খাওয়া

(বর্তমান কাল—পুংলিঙ্গ)

যদি প্রথমা বিভক্তিতে 'নৈ' প্রত্যয় যুক্ত হয়, তাহলে বাক্যগুলি নিম্নরূপ হবে।

যেমন—

मैंने खाया । (মায়নে খায়া।)—আমি খেলায়।

তুने खाया । (তুনে খায়া।)—তুই খেলি।

उसने खाया । (উসনে খায়া।)—সে খেল।

हमने खाया । (হম্নে খায়া।)—আমরা খেলায়।

तुमने खाया । (তুম্নে খায়া।)—তোমরা খেলে।

उन्होंने खाया । (উনহোঁনে খায়া।)—তঁারা বা তারা খেলেন।

विः दः—द्वीलिङ्गे खाया 'हले खायी' (খায়ী)—হবে।

অতীত কাল

হিন্দীতে অতীতকাল বোঝাতে পুংলিঙ্গ একবচনে—था (থা) বিভক্তি, পুংলিঙ্গ বহুবচনে थे (থে) যুক্ত হয়। যেমন—

(একবচন—পুংলিঙ্গ)

हम खाया था । (হম্ খায়া থা।)—আমি খেয়েছি।

तुने खाया था । (তুনে খায়া থা।)—তুই খেয়েছিস।

उसने खाया था । (উসনে খায়া থা।)—সে খেয়েছে।

(বহুবচন—পুংলিঙ্গ)

हमने खाये थे । (হম্নে খায়ে থে।)—আমরা খেয়েছি।

तुमने खाये थे । (তুম্নে খায়ে থে।)—তোমরা খেয়েছ।

तुने खाये थे । (তুনে খায়ে থে।)—তারা খেয়েছিস।

দ্বীলিঙ্গ একবচনে—खायी थी (খায়ী থী) এবং বহুবচনে—खायी थीं (খায়ী থীঁ) হবে।

ভবিষ্যৎ কাল

(একবচন—পুংলিঙ্গ)

मैं खाऊंगा । (মায় খাউংগা।)—আমি খাব।

तुम खायोगे । (তুম খাযোগে।)—তুমি খাবে।

(বহুবচন—পুংলিঙ্গ)

हम खायेंगे । (হম্ খায়েঙ্গে।)—আমরা খাব।

वे खायेंगे । (ওয়ে খায়েঙ্গে।)—তারা খাবে।

পাঠ—৩ (পাঠ—৭)

পদ পরিচয় (পদ পরিচয়)

बिमल के पास कलम है । (ওয়িমল কে পাস কলম হায়।)—বিমলের কাছে কলম আছে।

मिता अच्छी लड़की है । (মিতা অচ্ছী লড়কী হায়।)—মিতা ভালো মেয়ে।

अनिल और सुनील जल्दी आता है । (অনিল অওর সুনীল জল্দী আতা হায়।)—অনিল ও সুনীল তাড়াতাড়ি আসছে।

आह, मुझे जाने दो । (আহ, মুঝে জানে দো।)—আঃ, আমাকে যেতে দাও।

উপরে চারটি বাক্য দেওয়া হয়েছে। এর মধ্যে প্রথম বাক্যটিতে—বিমল কোনও ব্যক্তির নাম এবং কলম একটি বস্তুর নাম বোঝাচ্ছে।

द्वितीय बাক्य—अच्छा শব্দটি স্বীলিঙ্গে অচ্ছী হয়েছে এবং লড়কী শব্দের গুণ বোঝাচ্ছে।

तृतीय बাক्य—जल्दी 'শব্দটি আতা' ক্রিয়ার অবস্থা বোঝাচ্ছে। और 'শব্দটি অনিল ও সুনীল দুটি বাক্যকে যুক্ত করেছে। जानी है 'শব্দটি দ্বারা যাওয়া বোঝাচ্ছে।

चतुर्थ बাক्य—आह 'শব্দটি দ্বারা মনের আবেগ বা দুঃখ প্রকাশ করছে।

वाक्य में व्यवहृत प्रत्येक शब्द को 'पद' कहते हैं (ওয়াক্‌ইয় মে ওয়্যহৃত প্রত্‌ইয়েক শব্দ কো পদ কহতে হাঁয়।)—বাক্যে ব্যবহৃত প্রত্যেক শব্দকে পদ বলে।

हिन्दी एवं বাংলা উভয় ভাষাতেই পদ পাঁচ প্রকার। যেমন—

১. संज्ञा (সংজ্ঞা)—বিশেষ্য। ২. विशेषण (ওয়িশেষণ্)—বিশেষণ।
৩. सर्वनाम (সর্বওয়নাম)—সর্বনাম। ৪. क्रिया (ক্রিয়া)—ক্রিয়া।
৫. अव्यय (অব্‌ইয়য়)—অব্যয়।

संज्ञा (संज्ञा)—विशेष्य

বাংলার মতোই হিন্দীতে (সংজ্ঞা) বিশেষ্য পাঁচ প্রকার। যেমন—(১) ব্যক্তিবাচক (ওয়ক্তিওয়াচক্), (২) জাতিবাচক (জাতিওয়াচক্)—জাতিবাচক। (৩) সমূহবাচক (সমূহওয়াচক্), (৪) দ্রব্যবাচক (দ্রব্‌ইয়ওয়াচক্) (৫) ভাববাচক (ভাবওয়াচক্)।

১. ব্যক্তিবাচক (ওয়ক্তিওয়াচক)—যে বিশেষ্য দ্বারা কোনও ব্যক্তি, বস্তু বা স্থানের নাম বুঝায়। তাকে বলা হয় ব্যক্তিবাচক সংজ্ঞা (ওয়ক্তিওয়াচক সংজ্ঞা)। যেমন—হেরেন (হেরেন), এক ব্যক্তির নাম। গংগা (গনগা)—একটি নদীর নাম। কিতাব (কিতাব) পুস্তক। একটি বস্তুর নাম। কলকত্তা (কলকত্তা)—কলিকাতা, একটি স্থানের নাম। সোনা (সোনা) একটি ধাতুর নাম ইত্যাদি।

২. জাতিবাচক (জাতিওয়াচক)—এই বিশেষ্য বা 'সংজ্ঞা' দ্বারা এক জাতীয় সব প্রাণী বা বস্তুকে বোঝায়। যেমন—মনুষ্য (মনুষইয়)—মানুষ। শের (শের)—বাঘ। কুত্তা (কুত্তা)—কুকুর। পৌধা (পৌধা)—চারাগাছ।

৩. সমূহবাচক (সমূহওয়াচক)—এই বিশেষ্য দ্বারা এক জাতীয় বহু বস্তুকে একটির মতো বোঝায়।

৪. দ্রব্যবাচক (দ্রব্যইয়ওয়াচক)—এই বিশেষ্য দ্বারা যে কোনও দ্রব্যকে বোঝায়।

৫. ভাববাচক (ভাবওয়াচক)—এই বিশেষ্য দ্বারা হর্ষ, বিষাদ, ভয় প্রভৃতি মনের ভাব বোঝায়।

বিশেষণ (ওয়িশেষড্)—বিশেষণ

যে পদের দ্বারা বিশেষ্য পদের দোষ, গুণ, অবস্থা, পরিমাণ বা সংখ্যা বোঝায়, তাকে বিশেষণ বলে।

সংজ্ঞা যা সর্বনাম কী বিশেষতা, বতানেবালে শব্দों को विशेषण कहते हैं (সংজ্ঞা ইয়া সর্বওয়নাম কী ওয়িশেষতা, বতানেওয়ালে শব্দों को ওয়িশেষড্ কহতে হাঁয়)—সংজ্ঞা বা সর্বনামের বিশেষতা বোঝানোর শব্দগুলিকে বিশেষণ বলে। যেমন—

অচ্ছা লড়কা । (অচ্ছা লড়কা)।—ভালো ছেলে।

বুরা লড়কা । (বুরা লড়কা)।—খারাপ ছেলে।

অচ্ছী লড়কী । (অচ্ছী লড়কী)।—ভালো মেয়ে।

উপরের বাক্যগুলিতে দেখা যাচ্ছে 'অচ্ছা' এবং 'বুরা' শব্দ দুটির দ্বারা লড়কা বিশেষ্য পদের দোষ গুণ বোঝা যাচ্ছে। অতএব 'অচ্ছা' ও 'বুরা' শব্দ দুটি বিশেষণ।

আবার দেখা যাচ্ছে—অ-কারান্ত বিশেষণ পদ লিপ্সভেদে পরিবর্তন হয় না।
আবার অ-কারান্ত বিশেষণ না হলে বিশেষ্যের লিপ্স, বচন অনুসারে বিশেষণের
পরিবর্তন হয়। যেমন—

অচ্ছা লড়কা । (অচ্ছা লড়কা)।—ভালো ছেলে। (একবচন)

অচ্ছা লড়কী । (অচ্ছা লড়কী)।—ভালো মেয়ে। (একবচন)

অচ্ছ লড়কে । (অচ্ছ লড়কে)।—ভাল ছেলেগুলি। (বহুবচন)

অচ্ছী লড়কিয়াঁ । (অচ্ছী লড়কিয়াঁ)।—ভাল মেয়েগুলি। (বহুবচন)

বাংলা ভাষায় যেমন অনেক সময় বিশেষ্যের পরে বিশেষণ ব্যবহৃত হয়।
সেই রকম হিন্দীতেও অনেক সময় বিশেষ্যের পরে বিশেষণ ব্যবহৃত হয়।
যেমন—

যহ কমরা ছোটা হৈ । (ইয়হ্ কমরা ছোটা হ্যায়)।—এই ঘরটি ছোট।

বহ গুলাব লাল হৈ । (ওয়হ্ গুলাব লাল হ্যায়)।—ঐ গোলাপটি লাল।

উপরের বাক্য দু'টিতে দেখা যায় 'কমরা' বিশেষ্য পদের পরে 'ছোটা'
বিশেষণ এবং 'গুলাব' বিশেষ্য পদের শেষে 'লাল' বিশেষণ বসেছে।

পুংলিপ্স বহুবচন হলে—অ-কারান্ত বিশেষণ পদ এ-কারান্ত হয় এবং স্ত্রীলিপ্স
উভয় বচনেই ঈ-কারান্ত হয়। যেমন—

ছোটা লড়কা । (ছোটা লড়কা)।—ছোট ছেলে। (পুং-একবচন)

বড় লড়কে । (বড়ে লড়কে)।—বড় ছেলেরা। (পুং-বহুবচন)

বড়ী লড়কী । (বড়ী লড়কী)।—বড় মেয়ে। (স্ত্রী-একবচন)

বড়ী লড়কিয়াঁ । (বড়ী লড়কিয়াঁ)।—বড় মেয়েরা। (স্ত্রী-বহুবচন)

সর্বনাম সর্গয়নাম—সর্বনাম

সংজ্ঞা বা বিশেষ্য পদের পরিবর্তে যে পদ ব্যবহার করা হয়, তাকে সর্বনাম
(সর্গয়নাম)—সর্বনাম পদ বলে। সর্বনামের উদাহরণ আগেই দেওয়া হয়েছে।
এখানেও কয়েকটি উদাহরণ দেওয়া হলো—মैं, हम, तु, तुम, आप, यह,
वह, वे, ये क्या, कौन ইত্যাদি।

হিন্দীতে সর্বনাম ছয় প্রকার। যেমন—পুরুষবাচক (পুরুষওয়াচক),
নিশ্চয়বাচক (নিশ্চয়ওয়াচক), অনিশ্চয়বাচক (অনিশ্চয়ওয়াচক), প্রশ্নবাচক
(প্রশ্নওয়াচক), সম্বন্ধবাচক (সম্বন্ধওয়াচক) ও নিজবাচক (নিজওয়াচক)।

উপরোক্ত ছয়টি সর্বনামের মধ্যে পুরুষবাচক সর্বনামটিই বেশী ব্যবহৃত হয়।
এজনা এখানে পুরুষবাচক সর্বনামের আলোচনা করা হলো।

পুরুষবাচক সর্বনাম (পুরুষওয়াচক সর্বনাম)—তিন ভাগে বিভক্ত।
যেমন—(১) উত্তমপুরুষ (উত্তম-পুরুষ) (২) মধ্যমপুরুষ (মধ্যম-পুরুষ) ও
(৩) অন্যপুরুষ (অন্য-পুরুষ)।

উত্তমপুরুষ (উত্তম-পুরুষ)—একবচন

মैं (মায়)—আমি।   मेरी (মেরী)—আমার।   मुझे (মুঝে)—আমাকে।

বাক্য রচনা (বাক্য রচনা)

मैं निर्धारित समय पर नहीं आ सका। (মায় নির্ধারিত সময় পর
নহী আ সকা।)—আমি ঠিক সময়ে আসতে পারিনি।

मेरी ओर से क्षमा माँग लीजिए। (মেরী ওর্ সে ছমা মাঁগ
লিজিএ।)—আমার দিক থেকে ক্ষমা চেয়ে নেবেন।

मुझे बड़ा खेद है। (মুঝে বড়া খেদ হায়।)—আমি অত্যন্ত দুঃখিত।

मैं अभी आ रहा हूँ। (মায় অভী আ রহা হুঁ।)—আমি এখন আসছি।

মধ্যমপুরুষ (মধ্যম-পুরুষ)—একবচন

तुम (তুম)—তুমি

तू (তু)—তুই

तुम्हें (তুম্হে)—তোমাকে

तुझे (তুঝে)—তোকে

বাক্য রচনা (বাক্য রচনা)

तुम उसके घर गये थे ? (তুম উসকে ঘর গয়ে থে?)—তুমি ওদের
বাড়ি গিয়েছিলে?

तुम हिन्दी पढ़ते हो ? (তুম হিন্দী পড়তে হো?)—তুমি হিন্দী পড়ছো?

तु कब गया ? (তু কব গয়া?)—তুই কবে গিয়েছিসি।

तुम कहाँ जाते हो ? (তুম কহাঁ জাতে হো?)—তুমি কোথায় যাচ্ছ?

অন্যপুরুষ (অন্য-পুরুষ)—একবচন

वह (ওহ)—সে।

यह (হয়হ)—এই, ইয়া।

कौन (কৌন)—কে। কোন।

जो (জো)—যে।

वाक्य रचना (বাক্য রচনা)

वह रोज अंग्रेजी पढ़ता है । (ওয়হ্ রোজ অংগ্রেজী পড়তা হায়।)—সে প্রতিদিন ইংরাজী পড়ে।

यह मेरा किताब है । (ইয়হ্ মেরা কিতাব্ হায়।)—এটি আমার বই।
कौन आया था ? (কওন্ আয়া থা?)—কে এসেছিল?

उत्तमपुरुष (উত্তম-পুরুষ)

बखचन—हम कल गया था । (হম্ কল্ গয়া থা।)—আমরা কাল গিয়েছিলাম।

मध्यमपुरुष (মধ্যম-পুরুষ)

बखचन—तुमलोग कब गया था ? (তুমলোগ্ কব্ গয়া থা?)—তোমরা কবে গিয়েছিলে?

अन्यपुरुष (অন্য-পুরুষ)

बखचन—वे हररोज यहाँ आता है । (ওয়ে হররোজ ইয়হাঁ আতা হাঁথ।)—তারা প্রতিদিন এখানে আসে।

উপরের বাক্যগুলিতে দেখা যায়, পুংলিঙ্গে অ-কারান্ত ক্রিয়ার পরিবর্তন হয় না। কিন্তু স্ত্রীলিঙ্গে উত্তমপুরুষ, মধ্যমপুরুষ ও অন্যপুরুষে ক্রিয়ার পরিবর্তন হয়—যেমন—
मैं गयी थी (মায়্ গয়ী থী)—আমি গিয়াছিলাম।
तुम गयी थी (তুম্ গয়ী থী)—তুমি গিয়েছিলে।
वह गयी थी (ওয়হ্ গয়ী থী)—সে গিয়াছিল।

क्रिया (ক্রিয়া)—क्रिया Verb

বাংলার মতো হিন্দীতে ক্রিয়াপদ আছে। সে কথা আগেই আলোচনা করা হয়েছে। ক্রিয়া তিনভাগে বিভক্ত অর্থাৎ তিনটি কালে বিভক্ত। যেমন বর্তমান (ওয়বর্তমান), অতীত (অতীত), भविष्यत (ভওয়িষ্ইয়ত)।

তাছাড়াও ক্রিয়া দুটি শ্রেণীতে বিভক্ত। যেমন—सकर्मक (সকর্মক), এবং अकर्मक (অকর্মক)।

১. सकर्मक क्रिया (সকর্মক ক্রিয়া)—যে ক্রিয়ার কর্ম থাকে, তাকে বলা হয় সকর্মক ক্রিয়া। যেমন—

রাম খেলায় পড়ত। (রাম খেলায় পড়ত।) — রাম বই পড়ে।
 মীরা গায় খেলতী হৈ। (মীরা গায় খেলতী হায়।) — মীরা তাস
 খেলছে।

পিতাজী খাত খাত। (পিতাজী খাত খাত হায়।) — বাবা খাত
 খাচ্ছেন।

মোঁ রোটি খাতী হৈ। (মোঁ রোটি খাতী হায়।) — মা রুটি খাচ্ছেন।

মैं काम करता हूँ। (मैं काम करता हूँ।) — আমি কাজ করছি।

वे काम करते हैं। (वे काम करते हैं।) — তারা কাজ করছে।

উপরের বাক্যগুলিতে খাওয়া, খেলতী, খাতা, খাতী, করত।, করত
 প্রভৃতি ক্রিয়াগুলির কর্ম হলো—খাওয়া, গায়, খাত, রোটি, काम প্রভৃতি
 কর্ম কর্তব্য। অতএব এগুলি সাকর্মক ক্রিয়া।

जिस क्रिया में कार्य होता है उसे सकर्मक क्रिया कहते हैं। (जिस
 क्रिया में कार्य होता है उसे सकर्मक क्रिया कहते हैं।) — যে ক্রিয়ার কর্ম
 আছে তাকে সাকর্মক ক্রিয়া বলে।

अकर्मक क्रिया (अकर्मक क्रिया) — जिस क्रिया में कार्य नहीं है उसे
 अकर्मक क्रिया कहते हैं। (जिस क्रिया में कार्य नहीं है उसे अकर्मक
 क्रिया कहते हैं।) — যে ক্রিয়ার কর্ম নাই, তাকে অকর্মক ক্রিয়া বলে।
 যেমন—

वह खाता है। (वह खाता है।) — সে খায়।

हम करता है। (हम करता है।) — আমরা করছি।

উপরের প্রথম বাক্যে খা হয়েছে—খাতা হৈ অর্থাৎ খাচ্ছে, কিন্তু কি
 খাচ্ছে তা বলা হয় নি। এজন্য বাক্যটি অকর্মক।

আবার দ্বিতীয় বাক্যে করা হয়েছে করত। হৈ (करता है।) — করছে। কিন্তু
 কি করছে তা বলা হয় নি। এজন্য ক্রিয়াটি অকর্মক।

আবার ক্রমের সমাপ্তি বা অসমাপ্তি ভেদে ক্রিয়া দু'ভাগে বিভক্ত। যেমন—
 १. समापिका क्रिया (समापिका क्रिया) এবং २. असमापिका क्रिया
 (असमापिका क्रिया)।

१. समापिका क्रिया (समापिका क्रिया) — যে ক্রিয়ার সাহায্যে কর্মের শেষ
 বোঝা যায়, তাকে সমাপিকা ক্রিয়া বলে।

হিন্দী ব্যাকরণে বলা হয়েছে—জিস ক্রিয়া সে ক্রিয়া কী পূর্ণতা প্রকট होती है, उसे समापिका क्रिया कहते हैं। (জিস ক্রিয়া সে ক্রিয়া কী পূর্ণতা প্রকট হোতী হায়, উসে সমাপিকা ক্রিয়া কহতে হাঁয়।) যেমন—

अनिल खाया (অনিল খায়া)—অনিল খেয়েছে।

सुनील गया (সুনীল গয়া)—সুনীল গিয়াছে।

উপরোক্ত বাক্য দুটিতে 'खाया' এবং 'गया' এই দুটি ক্রিয়াপদের দ্বারা अनिलের খাওয়া কর্মটি ও सुनीলের খাওয়া কর্মটি সমাপ্ত হয়েছে বোঝা যায়। অতএব এই দুটি বাক্য সমাপিকা। এই রকম যে সব কাজ শেষ হয়েছে বোঝা যায়, তাকে সমাপিকা ক্রিয়া বলে।

২. असमापिका क्रिया (অসমাপিকা ক্রিয়া)—জিস क्रिया से क्रिया की अपूर्णता प्रकट होती है, उसे असमापिका क्रिया कहते हैं। (জিস ক্রিয়া সে ক্রিয়া কী অপূর্ণতা প্রকট হোতী হায়, উসে অসমাপিকা ক্রিয়া কহতে হাঁয়)—যে ক্রিয়ার দ্বারা কর্মের অপূর্ণতা প্রকাশ পায়, তাকে অসমাপিকা ক্রিয়া বলা হয়। যেমন—

चाय पीकर आओ। (চায় পীকর্ আও।)—চা খেয়ে এসো।

भात खाकर जाओ। (ভাত খাকর্ জাও।)—ভাত খেয়ে যাও।

উপরের বাক্য দুটিতে পীকর্ (পান করে), খাকর্ (খাকর)—খেয়ে, ক্রিয়া দুটির দ্বারা কর্মের সমাপ্তি বুঝাচ্ছে না। সেজন্য এই বাক্য দুটিকে অসমাপিকা ক্রিয়া (অসমাপিকা ক্রিয়া) বলে।

হিন্দীতে ক্রিয়ার সঙ্গে 'ना' যোগ করা হয়। যেমন—जाना (জানা)—যাওয়া, खाना (খানা)—খাওয়া, उठना (উঠনা)—ওঠা, बैठना (বৈঠনা (ওয়্যায়ঠনা)—বসা প্রভৃতি।

क्रियाएँ (ক্রিয়ায়ৈ)—ক্রিয়াবাচক শব্দসমূহ

बैठना (বায়ঠনা)—বসা

ऊठना (উঠনা)—উঠা

खाना (খানা)—খাওয়া

आना (আনা)—আসা

जाना (জানা)—যাওয়া

शुलापा (শুলাপা)—শোয়ানো

उतारना (উতারনা)—নামানো

उड़ना (উড়না)—উড়া

उठाना (উঠানা)—জাগানো

चबाना (চবানা)—চিবানো

পড়না (পঢ়না)—পড়া	উঠানা (উঠানা)—উঠানো
পীটনা (পীটনা)—মারা	কহনা (কহনা)—বলা
করনা (করনা)—করা	পীনা (পীনা)—পান করা
কমানা (কমানা)—উপার্জন করা	কাঁপনা (কাঁপনা)—কাঁপা
নহানা (নহানা)—স্নান করা	ঘুমনা (ঘুমনা)—ঘোরা
গিননা (গিননা)—গণনা করা	জীনা (জীনা)—বাঁচা
ढোনা (ढোনা)—বহন করা	কুদনা (কুদনা)—লাফানো
গানা (গানা)—গান করা	জাননা (জাননা)—জানা
তোড়না (তোড়না)—ভাঙ্গা	চাহনা (চাহনা)—চাওয়া
তৈরনা (তায়রনা)—সাঁতার দেওয়া	छिपना (छिपना)—লুকানো
ढकना (ढकना)—ঢাকা দেওয়া	खींचना (खींचना)—টানা
खेलना (खेलना)—খেলা	पकड़ना (पकड़ना)—ধরা
डुबना (डुबना)—ডোবা	दौड़ना (दौड़ना)—দৌড়ানো
खलना (खलना)—খেলা	निकलना (निकलना)—বাহির হওয়া
टूटना (टूटना)—ভাঙ্গা	सैरना (सैरना)—বেড়ানো
नफरत करना (नफरत करना)—ঘৃণা করা	
घबड़ाना (घबड़ाना)—উদ্বিগ্ন হওয়া।	
धोना (धोना)—ধোওয়া	खोना (खोना)—হারানো
तौलना (तौलना)—ওজন করা	चुराना (चुराना)—চুরি করা
ढुँढ़ना (ढुँढ़ना)—খোঁজা	चलना (चलना)—যাওয়া
ठहरना (ठहरना)—থামা	छापना (छापना)—ছাপা
जलना (जलना)—জ্বলা	छोड़ना (छोड़ना)—ছাড়া
जाँचना (जाँचना)—চাওয়া	देना (देना)—দেওয়া
पालना (पालना)—পোষা	पहुँचना (पहुँचना)—পৌছানো
पढ़ना (पढ़ना)—পড়া	सीना (सीना)—সেলাই করা
पहनना (पहनना)—পরা	सोना (सोना)—শোওয়া
पकाना (पकाना)—রাগা করা	लेटना (लेटना)—শোওয়া
पीसना (पीसना)—পেসাই করা	पुकारना (पुकारना)—ডাকা
पहचानना (पहचानना)—চেনা	फेंकना (फेंकना)—ছুঁড়ে ফেলা

मानना (मानना)—शुद्धा करा	सीखना (सीखना)—शेखा
समझाना (समझाना)—बोझा	सहना (सहना)—सहा करा
बचना (बचना)—बाँचा	बेचना (बेचना)—बिक्री करा
बोलना (बोलना)—बला	सकना (सकना)—पारा
सजाना (सजाना)—साजाना	बुलाना (बुलाना)—डाका
लौटना (लौटना)—फिरे आसा	भागना (भागना)—पालाना
लेना (लेना)—नेওয়া	भूलना (भूलना)—भूल करा
लूटना (लूटना)—लूठ करा	भेजना (भेजना)—पाठाना
मरना (मरना)—मरा	मिलना (मिलना)—देखा हওয়া
लिखना (लिखना)—लेखा	रहना (रहना)—थाका

पाठ—८ (पाठ—८)

क्रिया का काल (क्रिया का काल) क्रियार काल

क्रिया के जिस रूप से उसके व्यापार के समय का ज्ञान होता है, उसे काल कहते हैं। (क्रिया के जिस रूप से उसके व्यापार के समय का ज्ञान होता है, उसे काल कहते हैं।) क्रियार के रूपों में साहाय्य क्रिया समयों के ज्ञान है, तাকে क्रियार काल बला है।

बांग्ला भाषार में हिन्दी में क्रियार के तीन काल हैं। १। वर्तमान काल (वर्तमान काल), २। भूत काल (भूत काल)—अतीत काल (हिन्दी में अतीत काल के भूत काल बला है।) ३। भविष्य काल (भविष्य काल)।

१. वर्तमान काल (वर्तमान काल)—वर्तमान काल की क्रिया से इस समय होनेवाले काम का बोध होता है। (वर्तमान काल की क्रिया से इस समय होनेवाले काम का बोध होता है।) वर्तमान काल की क्रिया में क्रियार का काल एतन् शेष है। तাকে बला है वर्तमान काल। यमन—

স্বপন খাতা হৈ । (সওপন্ খাতা হায়।)—স্বপন খাচ্ছে।

তপন পড়তা হৈ । (তপন পড়তা হায়।)—তপন পড়ছে।

মীনা সৈর করতী হৈ । (মীনা সায়র করতী হায়।)—মীনা বেড়াচ্ছে।

উপরোক্ত তিনটি বাক্যে যথাক্রমে—খাতা হৈ, পড়তা হৈ, সৈর করতী হৈ । ক্রিয়াপদগুলির দ্বারা খাচ্ছে, পড়ছে, বেড়াচ্ছে বোঝা যাচ্ছে, কিন্তু খাওয়া, পড়া ও বেড়ানো এখনও চলছে, শেষ হয়নি। সেজন্য এগুলি বর্তমান কাল।

হিন্দীতে বর্তমান কাল তিনভাগে বিভক্ত। যেমন—১. সামান্য বর্তমান, (সামান্‌ইয় ওয়র্তমান)—সামান্য বর্তমান। ২. তাৎকালিক যা অপূর্ণ বর্তমান (তাৎকালিক ইয়া অপূর্ডঁ ওয়র্তমান)—ঘটমান বর্তমান এবং ৩. পূর্ণ বর্তমান (পূর্ডঁ ওয়র্তমান)—পূর্ণ বর্তমান কাল।

১. সামান্য বর্তমান (সামান্‌ইয় ওয়র্তমান)—সামান্য বর্তমান কাল—সামান্য বর্তমান কাল সে ব্যাপার কা আরম্ভ বর্তমান কাল মেন্‌ হুআ হৈ, यह बोध होता है । (সামান্‌ইয় ওয়র্তমান কাল সে ব্যাপার কা আরম্ভ ওয়র্তমান কাল মেন্‌ হুআ হায়, ইয়হ্‌ বোধ হোতা হায়।)—সামান্য বর্তমান কালের সাহায্যে কাজটি বর্তমান কালে শুরু হয়েছে এই ধারণা জন্মে। আবার যে বর্তমান কালের ক্রিয়াপদের সাহায্যে বর্তমান কালের সামান্যতা পরিলক্ষিত হয়, তাকে সামান্য বর্তমান কাল বলে।

उदाहरण (উদাহরণ)

मैं खाता हूँ । (মায় খাতা হাঁ।)—আমি খাচ্ছি।

हम खाते हैं । (হম্‌ খাতে হাঁয়।)—আমরা খাচ্ছি।

तु खाता है । (তু খাতা হায়।)—তুই খাচ্ছিস।

तुम खाता है । (তুম খাতা হায়।)—তুমি খাচ্ছ।

वह खाता है । (ওয়হ্‌ খাতা হায়।)—সে খাচ্ছে।

উপরের বাক্যগুলি সামান্য বর্তমান কাল। এই বাক্যগুলিতে ক্রিয়ার মূল ধাতুর সঙ্গে পুংলিঙ্গে 'তা', বহুবচনে 'তে' এবং 'হায়' প্রত্যয় একবচনে ও 'হাঁয়' বহুবচনে যুক্ত হয়েছে।

স্ত্রীলিঙ্গে ক্রিয়ার মূল ধাতুর সঙ্গে 'তী' যুক্ত হয়। তায় কিন্তু একই প্রকার থাকে। যেমন—

মैं खाती हूँ । (মায় খাতী হাঁ) — আমি খাচ্ছি।
 हम खाती हैं । (হম খাতী হাঁয়) — আমরা খাচ্ছি।
 तू खाती है । (তু খাতী হায়) — তুই খাচ্ছিস।
 तुम खाती हो । (তুম খাতী হো) — তুমি খাচ্ছ।
 वह खाती है । (ওয়হ খাতী হায়) — সে খাচ্ছে।
 वे खाती हैं । (ওয়ে খাতী হাঁয়) — তারা (তাহারা) খাচ্ছে।

উপরের বাক্যগুলি লক্ষ্য করলেই দেখা যাবে, ক্রিয়ার মূল ধাতুর সঙ্গে 'তী' এবং 'ই', 'হায়' ও 'হাঁয়' যুক্ত হয়েছে।

২. তাত্কালিক বর্তমান কাল (তাৎকালিক ওয়ব্তমান কাল)

ঘটমান বর্তমান কাল

ক্রিয়া কে जिस रूप से उसका वर्तमान काल में जारी रहना प्रकट हो, उसे तत्कालिक वर्तमान काल कहते हैं । (ক্রিয়া কে जिस रूप से উস্কা ওয়ব্তমান কাল মেঁ জারী রহনা প্রকট হো, উসে তাৎকালিক ওব্তমান কাল কহতে হাঁয়) — ক্রিয়ার যে রূপের দ্বারা বর্তমান কালে যখন কোনও কাজ চলছে বা শেষ হচ্ছে বোঝায়, তাকে তাত্কালিক বর্তমান বলে। যেমন—

मैं जा रहा हूँ । (মায় জা রহা হাঁ) — আমি চলি/যাচ্ছি।
 कमल जा रहा है । (কমল জা রহা হায়) — কমল যাচ্ছে।
 तू जा रहे हो । (তু জা রহে হো) — তুমি যাচ্ছ।
 हम जा रहे हैं । (হম জা রহে হাঁয়) — আমরা যাচ্ছি।
 वह जा रहा है । (ওয়হ জা রহা হায়) — সে যাচ্ছে।
 वे जा रहे हैं । (ওয়ে জা রহে হাঁয়) — তারা (তাহারা) যাচ্ছে।
 तू जा रहा है । (তু জা রহা হায়) — তুই যাচ্ছিস।

উপরের বাক্যগুলিতে দেখা যাচ্ছে, চলা ক্রিয়াটি আরম্ভ হয়েছে বটে, কিন্তু এখনও শেষ হয়নি। কাজটি চলছে। এই রকম ক্রিয়াকে ঘটমান বর্তমান বা তাত্কালিক বর্তমান (তাৎকালিক ওয়ব্তমান) বলা হয়।

তাৎকালিক বর্তমানে ক্রিয়ার সঙ্গে পুংলিঙ্গ একবচনে 'রহা' (রহা) পুংলিঙ্গ বহুবচনে 'রহে' (রহে) যুক্ত হয় এবং স্ত্রীলিঙ্গ উভয় বচনেই 'রহী' (রহী) যুক্ত

হয়। সাহায্যকারী ক্রিয়া বচন অনুসারে ব্যবহৃত হয়। যেমন—

একবচনে—হুঁ (হঁ), হৈ (হ্যায়), হী (হো) ব্যবহৃত হয়।

বহুবচনে—হैं (হাঁয়) ব্যবহৃত হয়।

৩. পূর্ণ বর্তমান কাল (পূরুড় ওয়রতমান কাল)

পূর্ণ বর্তমান কাল

কোনও কাজ পূর্বে আরম্ভ হয়েছে এবং সবেমাত্র শেষ হয়েছে, তখনো তার বেশ চলছে, ক্রিয়ার এই কালকে পূর্ণ বর্তমান কাল বলে। যেমন—

মैं जाता हूँ । (মায় খাতা হুঁ)।—আমি যাচ্ছি।

हम जाता हैं । (হম খাতে হাঁয়)।—আমরা যাচ্ছি।

वह जाता है । (ওয়হ খাতা হ্যায়)।—সে যাচ্ছে।

वे जाता हैं । (ওয়ে খাতে হাঁয়)।—তারা (তাহারা) যাচ্ছে।

तु जाता है । (তু খাতা হ্যায়)।—তুই যাচ্ছিস।

উপরের বাক্যগুলি দ্বারা বোঝা যায় খাওয়া কাজটি সবেমাত্র শেষ হয়েছে বটে, তার বেশ এখনও চলছে। এজন্য একে পূর্ণ বর্তমান কাল বলে।

भूत काल (ভূত কাল)—অতীত কাল

পূরা কাল की क्रिया से बीते हुए समय का बोध होता है । (ভূত কাল की क्रिया से बीते हुए समय का बोध होता है)।—ভূত কালের ক্রিয়ার দ্বারা কাজটি শেষ হয়েছে বোঝায়। অর্থাৎ যে ক্রিয়া আগেই শেষ হয়ে গেছে (যাকার, তারে ক্রিয়ার ভূত কাল বলে। যেমন—

राम कल चला गया । (রাম কল চলা গয়া)।—রাম কাল চলে গেছে।

भारत स्वाधीन हो गया । (ভারত স্বাধীন হো গয়া)।—ভারত স্বাধীন হয়ে গেছে।

এখানে প্রথম বাক্যে রামের খাওয়া কাজটি কালই শেষ হয়েছে বোঝা যাচ্ছে। দ্বিতীয় বাক্যে ভারত আগেই স্বাধীন হয়ে গেছে বোঝাচ্ছে। অতএব বাক্যগুলি ভূত কাল বা অতীত কাল।

हिन्दी में भूत काल को छः वर्ग में बांटा हुआ । (हिन्दी में भूत काल को छः वर्ग में बांटा हुआ)।—हिन्दीতে ভূত কালকে ছয়টি শ্রেণীতে ভাগ করা হয়েছে। যেমন— १. सामान्य भूत काल (সামান্য ভূত কাল)—সামান্য অতীত কাল। २. आसन्न भूत काल (আসন্ন ভূত

কাল) — আসন্ন অতীত কাল। ৩. পূর্ণ ভূত কাল (পূরুঁ ভূত কাল) — পূর্ণ অতীত। ৪. সন্দ্বিগ্ধ ভূত কাল (সন্দ্বিগ্ধ ভূত কাল) — সন্দ্বিগ্ধ অতীত কাল। ৫. তাত্কালিক ভূত কাল (তাত্কালিক ভূত কাল) — ঘটমান অতীত কাল। ৬. হেতুমদ ভূত কাল (হেতু হেতুমদ ভূত কাল) — শর্তসাপেক্ষ অতীত কাল।

সামান্য ভূত কাল (সামান্য ভূত কাল) — যে ক্রিয়ার দ্বারা কর্তার যাবার ধারণা জন্মে, তাকে সামান্য ভূত কাল বলে। যেমন—

वह चला (ওয়ে চলা) — সে চলল। हम चले (হম চলে) — আমরা যাই।
तुम चले (তুম চলে) — তুমি চললে। मैं जाता (ম্যঁয় জাতা) — আমি যাই।
व चले (ওয়ে চলে) — তারা চলল।

সামান্য ভূতকালে ক্রিয়ার ধাতুর সঙ্গে 'আ' যুক্ত করতে হয়। অর্থাৎ ক্রিয়ার ধাতুর সঙ্গে পুংলিঙ্গে 'আ' যুক্ত করলে এবং স্ত্রীলিঙ্গে 'ই' যুক্ত করলে, সামান্য ভূত কাল হয়। যেমন—

পুংলিঙ্গ

স্ত্রীলিঙ্গ

बोल+आ = बोला (বলল) बोल+ई = बोली (বলল)

चल+आ = चला (চলল) चल+ई = चली (চলল)

देख+आ = देखा (দেখল) देख+ई = देखी (দেখল)

উপরোক্ত অ-কারান্ত (অ-কারান্তে) ধাতুর সঙ্গে এইভাবে পুংলিঙ্গে—'আ' এবং স্ত্রীলিঙ্গে 'ই' যুক্ত করে সামান্য ভূত কালের ক্রিয়ায় পরিণত করা হয়।

কিন্তু যে সব ধাতুর সঙ্গে 'আ-কার' যুক্ত থাকে, অর্থাৎ 'আ-কারান্ত' (আ-কারান্ত) ধাতুর সঙ্গে 'খী' বা 'ই' যুক্ত করে সামান্য ভূত কালে রূপান্তরিত করা হয়।

आसन्न भूत काल (আসন্ন ভূত কাল)

क्रिया के जिस रूपसे उस के पूरा होने का समय निकट में ही सखझा जाता है, उसे आसन्न भूत काल कहते हैं। (क्रियाके जिस रूपसे उसके पूरा होने का समय निकट में ही समझा जाता है, उसे आसन्न भूत काल कहते हैं।) — क्रियार ये रूपेर द्वारा कार्य सम्पन्न हवार समय खुब निकटवर्ती जाना যায় বা বোঝা যায়, তাকেই আসন্ন ভূত কাল বলে।
যেমন—

मैं खा चुका हूँ। (ম্যঁয় খা চুকা হুঁ) — আমি খেয়েছি।

हम खा चुका हैं । (हम खा चुका हूँ)।—आमरा खेयेहि।

उपरोक्त वाक्य দুটির দ্বারা বোঝা যায় 'খাওয়া' ক্রিয়াটি চলছে বা শুরু হতে চলেছে। এজন্য এগুলি আসন্ন ভূত কাল।

पूर्ण भूत काल (पूर्ण ভূত কাল)

এই ক্রিয়ার বাক্যগুলি অতীত কালের মতো শোনানোও প্রকৃতপক্ষে এই সব বাক্য পূর্ণ ভূত কালের। যেমন—

मैं खाया था । (মায় খায়া থা)।—আমি খেয়েছিলাম।

हम खाये थे । (হম খায়ে থে)।—আমরা খেয়েছিলাম।

तु खाया था । (তু খায়া থা)।—তুই খেয়েছিস।

উপরোক্ত বাক্যগুলিতে 'খাওয়া' ক্রিয়াটি শেষ হয়েছে বোঝা যাচ্ছে। অর্থাৎ এখানে ক্রিয়া কার্য সম্পূর্ণ হয়েছে জানা যাচ্ছে। এজন্য এগুলি পূর্ণ ভূত কাল।

सन्दिग्ध भूत काल (সন্দ্বিগ্ধ ভূত কাল)

जिस भूत काल की क्रिया के होने में, सन्देह हो उसे सन्दिग्ध भूत काल कहते हैं । (जिस ভূতকাল की क्रिया के होने में सन्देह हो, उसे सन्दिग्ध भूत काल कहते हैं)।—যে সকল ভূত কালের ক্রিয়ায় সন্দেহ হয়, তাকে সন্দ্বিগ্ধ ভূত কাল বলে। যেমন—

मैंने देखा होगा । (মায়নে দেখা হোণা)।—আমি হয়তো দেখেছিলাম।

हमने देखे होंगे । (হমনে দেখে হোঙ্গে)।—আমরা হয়তো দেখেছিলাম।

উপরোক্ত বাক্য দুটিতে দেখা ক্রিয়াটিতে সন্দেহ আছে। এজন্য একে বলা হয় সন্দ্বিগ্ধ ভূত কাল।

सन्दिग्ध भूत काले पुलिङ्ग एकवचने क्रियार सङ्गे होगी 'प्रताय युक्त' হয় এবং पुलिङ्ग बहुवचने 'होंगी' যুক্ত হয়। স্ত্রীলিঙ্গ উভয় বচনে ক্রিয়ার সঙ্গে 'ई' যুক্ত হয় ও প্রত্যয়ের সঙ্গে হোগী (হোগী) হোগী (হোগী) যুক্ত হয়। যেমন—

मैंने देखी होगी । (মায়নে দেখী হোগী)।—আমি হয়তো দেখেছিলাম।

हमने देखी होंगी । (হমনে দেখী হোঙ্গী)।—আমরা হয়তো দেখেছিলাম।

तात्कालिक भूत काल (তাৎকালিক ভূত কাল)

जिस क्रिया से यह समझ में आता है कि भूत काल के क्रिया

চল रहा है, उसे तात्कालिक भूत काल कहते हैं । (जिस क्रिया से इयह समझ में आता है कि भूत काल के क्रिया चल रहा है, उसे तात्कालिक भूत काल कहते हैं।) — ये क्रियार द्वारा এই বোঝা যায় যে, ভূত কালের ক্রিয়া চলছে, তাকে তাৎকালিক ভূত কাল বলে। যেমন—

मैं खा रहा था । (মায় খা রহা থা।) — আমি খাচ্ছিলাম।

हम खा रहे थे । (হম খা রহে থে।) — আমরা খাচ্ছিলাম।

উপরোক্ত বাক্য দু'টিতে 'খাওয়া' ক্রিয়াটি চলছে বোঝা যাচ্ছে, এজন্য একে তাৎকালিক ভূত কাল বলা হয়।

তাৎকালিক ভূত কালে ক্রিয়ার সঙ্গে পুংলিঙ্গ একবচনে 'থা' (থা) ও বহুবচনে 'থে' (থে) যুক্ত করে এবং সাহায্যকারী ক্রিয়ার সঙ্গে 'রহা' (রহা) 'রহে' (রহে) যুক্ত করতে হয়।

স্ত্রীলিঙ্গ একবচনে সাহায্যকারী ক্রিয়ার সঙ্গে 'হী' (হী) ও 'থী' (থী), ও বহুবচনে সাহায্যকারী ক্রিয়ার সঙ্গে 'হী' (হী) ও 'থী' (থী) যুক্ত করে তাৎকালিক ভূত কাল করা হয়। যেমন—

मैं खा रही थी । (মায় খা রহী থী।) — আমি খাচ্ছিলাম।

हम खा रही थीं । (হম খা রহী থী।) — আমরা খাচ্ছিলাম।

हेतु हेतुमद भूत काल (হেতু হেতুমদ ভূত কাল)

जिस भूत काल में एक क्रिया का होना दूसरी क्रिया अवलम्बित हो, उसे हेतु हेतुमद भूत काल कहते हैं । (जिस भूत काल में एक क्रिया का होना दूसरी क्रिया अवलम्बित हो, उसे हेतु हेतुमद भूत काल कहते हैं।) — ये समझ भूत कालের ক্রিয়া সম্পন্ন হবার জন্য অপর ক্রিয়ার উপর নির্ভর করে, তাকে হেতু হেতুমদ ভূত কাল বলে। যেমন—

यदि मैं खेलता । (ইয়দি মায় খেলতা।) — যদি আমি খেলতাম।

यदि हम खेलते । (ইয়দি হম খেলতে।) — যদি আমরা খেলতাম।

স্ত্রীলিঙ্গে এই ক্রিয়ার রূপ হয় নিম্নরূপ—

यदि मैं खेलती । (ইয়দি মায় খেলতী।) — যদি আমি খেলতাম।

यदि हम खेलती । (ইয়দি হম খেলতী।) — যদি আমরা খেলতাম।

উপরোক্ত বাক্যগুলিতে ক্রিয়া সম্পূর্ণ হয় নাই অন্য কোনও ক্রিয়ার অপেক্ষায় আছে। সেজন্য একে হেতু হেতুমদ ভূত কাল বলে। বাক্যগুলি লক্ষ্য করলে দেখা যাবে এই ক্রিয়ার পুংলিঙ্গ একবচনে ক্রিয়ার সঙ্গে 'আ' (আ) এবং বহুবচনে 'এ' (এ) যুক্ত হয়েছে। আবার স্ত্রীলিঙ্গ একবচনে 'তী' (তী) ও বহুবচনে 'তী' (তী)—যুক্ত হয়েছে।

সামান্য ভূত কাল (সামান্য ভূত কাল)

পুংলিঙ্গ একবচনে—মैं, तु, तुम वह, आप, उसने एक सेब खाया । (মায়, তু, তুম, ওয়হ, আপ, উসনে এক সেব খায়া।)—আমি, তুই, তুমি, সে আপনি, সে একটি আপেল খেয়েছি বা খেয়েছে।

পুংলিঙ্গ বহুবচনে—हम, तु सब, तुमलोग, आपलोग, वे, बहुत, सबों खाये (হম্ তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, ওয়ে, বহুত সেবোঁ খায়ে।)—আমরা, তোরা, তোমরা, আপনারা, তারা অনেক আপেল খেয়েছি বা খেয়েছে।

স্ত্রীলিঙ্গ একবচনে—मैं, तु, तुम, वह, आप, उसने एक सेब खाया । (মায়, তু, তুম, ওয়হ, আপ, উসনে এক সেব খায়া।)—আমি, তুই, তুমি, সে, আপনি, সে একটি আপেল খেয়েছে বা খেয়েছি।

স্ত্রীলিঙ্গ বহুবচনে—हम, तु सब, तुमलोग, आपलोग, वे बहुत सबों खाया है । (হম্ তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, ওয়ে বহুত সেবোঁ খায়া হায়।)—আমরা, তোরা, তোমরা, আপনারা, তারা অনেক আপেল খেয়েছে বা খেয়েছি।

আসন্ন ভূত কাল (আসন্ন ভূত কাল)

পুংলিঙ্গ একবচনে—मैं, तु, तुम वह, आप, उसने एक खाया है। (মায়, তু, তুম, ওয়হ, আপ, উসনে এক ফল খায়া হায়।)—আমি, তুই, তুমি, সে আপনি, সে একটি ফল খেয়েছে।

পুংলিঙ্গ বহুবচনে—हम, तु सब, तुमलोग, आपलोग, वे, बहुत फलों खाये है । (হম্ তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, ওয়ে, বহুত ফলোঁ খায়ে হায়।)—আমরা, তোরা, তোমরা, আপনারা, তারা অনেক ফল খেয়েছে বা খেয়েছি।

স্ত্রীলিঙ্গ একবচনে—मैं, तु, तुम, वह, आप, उसने एक फल खाया है । (মায়, তু, তুম, ওয়হ, আপ, উসনে এক ফল খায়া হায়।)—আমি, তুই,

তুমি, সে, আপনি, সে একটি ফল খেয়েছে বা খেয়েছি।

স্ত্রীলিঙ্গ বহুবচনে—হম, তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, বে বহুত ফলোঁ খায়া হৈ । (হম, তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, ওয়ে বহুত ফলোঁ খায়া হায়।)—আমরা, তোরা, তোমরা, আপনারা, তারা অনেক ফল খেয়েছে বা খেয়েছি।

पूर्ण भूत काल (पूर्ण भूत काल)

পুংলিঙ্গ একবচনে—মैं, तु, तुम, वह, आप, उसने एक फल खाया था । (মায়, তু, তুম, ওয়হ, আপ, উসনে এক ফল খায়ী থা।)—আমি, তুই, তুমি, সে, আপনি, সে একটি ফল খেয়েছিল বা খেয়েছি।

পুংলিঙ্গ বহুবচনে—हम, तू सब, तुमलोग, आपलोग, वे बहुत फलों खाये थे । (হম, তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, ওয়ে, বহুত ফলোঁ খায়ে থে।)—আমরা, তোরা, তোমরা, আপনারা, তারা অনেক ফল খেয়েছিলাম বা খেয়েছিল।

স্ত্রীলিঙ্গ একবচনে—मैं, तु, तुम, वह, आप, उसने एक फल खाया थी । (মায়, তু, তুম, ওয়হ, আপ, উসনে এক ফল খায়ী থী।)—আমি, তুই, তুমি, সে, আপনি, সে একটি ফল খেয়েছি বা খেয়েছিলাম।

স্ত্রীলিঙ্গ বহুবচনে—हम, तू सब, तुमलोग, आपलोग, वे बहुत फलों खाया थीं । (হম, তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, ওয়ে বহুত ফলোঁ খায়ী থী।)—আমরা, তোরা, তোমরা, আপনারা, তারা অনেক ফল খেয়েছি বা খেয়েছিলাম।

सन्दिग्ध भूत काल (सन्दिग्ध भूत काल)

পুংলিঙ্গ একবচনে—मैंने, तुने, तुमने, वह, आप, उसने एक फल खाया होगा । (মায়নে, তুনে, তুমনে, ওয়হ, আপ, উসনে এক ফল খায়া হোগা।)—আমি, তুই, তুমি, সে, আপনি, তিনি একটি ফল হয়তো খেয়েছি বা খেয়েছিল।

পুংলিঙ্গ বহুবচনে—हम, तू सब, तुमलोग, आपलोग, वे बहुत फलों खाये होंगे । (হম, তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, ওয়ে বহুত ফলোঁ খায়ে হোঙ্গে।)—আমরা, তোরা, তোমরা, আপনারা, তারা অনেক ফল হয়তো খেয়েছিল বা খেয়েছিলাম।

স্ত্রীলিঙ্গ একবচনে—मैंने, तुने, तुमने, वह, आप, उसने एक फल

খায়ী होगी । (মায়নে, তুনে, তুম্‌নে, ওয়হু, আপ, উস্‌নে এক ফল খায়ী হোগী।) —আমি, তুই, তুমি, সে, আপনি, তিনি একটি ফল হয়তো খেয়েছিল বা খেয়েছিলাম।

স্ত্রীলিঙ্গ বহুবচন—হম, তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, বে বহুত ফলোঁ খায়ী होगी । (হম, তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, ওয়ে বহুত ফলোঁ খায়ী হোগী।) —আমরা, তোরা, তোমরা, আপনারা, তারা অনেক ফল হয়তো খেয়েছিল বা খেয়েছিলাম।

সম্ভাব্য ভূত কাল (সম্ভাব্য ভূত কাল)

পুংলিঙ্গ একবচন—মैं, তু, তুমনে, वह, आप, उसने এক ফল খাया हो । (মায়, তু, তুম্‌নে, ওয়হু, আপ, উস্‌নে এক ফল খায়া হো।) —আমি, তুই, তুমি, সে, আপনি, সে একটি ফল খেয়েছি বা খেয়েছ।

পুংলিঙ্গ বহুবচন—हम, तू सब, तुमलोग, आपलोग, वे बहूत फलों खाये हो । (হম, তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, ওয়ে বহুত ফলোঁ খায়ে হো।) —আমরা, তোরা, তোমরা, আপনারা, তারা অনেক ফল খেয়েছি বা খেয়েছ।

স্ত্রীলিঙ্গ একবচন—मैं, तू, तुमने, वह, आप, उसने एक फल खायी हो । (মায়, তু, তুম্‌নে, ওয়হু, আপ, উস্‌নে এক ফল খায়ী হো।) —আমি, তুই, তুমি, সে, আপনি, সে একটি ফল খেয়েছি বা খেয়েছ।

স্ত্রীলিঙ্গ বহুবচন—हम, तू सब, तुमलोग, आपलोग, वे बहूत फलों खायी हो । (হম, তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, ওয়ে বহুত ফলোঁ খায়ী হো।) —আমরা, তোরা, তোমরা, আপনারা, তারা অনেক ফল খেয়েছি বা খেয়েছ।

সম্ভাব্য পূর্ণ ভূত কাল (সম্ভাব্য পূর্ণ ভূত কাল)

পুংলিঙ্গ একবচন—मैं, तू, तुम, आप, उसने एक फल खाया होगा । (মায়, তু, তুম, আপ, উস্‌নে ফল খায়া হোগা।) —আমি, তুই, তুমি, আপনি, সে একটি ফল খেয়েছি বা খেয়েছে।

পুংলিঙ্গ বহুবচন—हम, तू सब, तुमलोग, आपलोग, वे बहूत फलों खाया होगा । (হম, তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, ওয়ে বহুত ফলোঁ খায়া হোগা।) —আমরা, তোরা, তোমরা, আপনারা, তারা অনেক ফল খেয়েছি বা খেয়েছে।

স্ত্রীলিঙ্গ একবচন—मैं, तू, तुम, आप, उसने एक फल खायी

হোগী । (মায়, তু, তুম, তুম, তুম ফল খায়ী হোগী।)—আমি, তুই, তুমি, আপনি, সে একটি ফল খেয়েছি বা খেয়েছে।

দ্বীলিঙ্গ বহুবচন—তুম, তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, বে বহুত ফলোঁ খায়ী হোগী । (ইহ, তু সব, তুমলোগ, আপলোগ, ওয়ে বহুত ফলোঁ খায়ী হোগী।)—আমরা তোরা, আমরা, আপনারা, তারা অনেক ফল খেয়েছি বা খেয়েছে।

सम्प्रसारण ध्वनि (सञ्चार्य भवितुम्)

मैं चलूँ । (मैं चलूँ।)—आमि चलबो। हम चले । (हम चले।)—आमरा चलबो।

तुम चलो । (तुम चलो?)—तुमि कि चलबे?

वह चला । (वह चला?)—से कि चलबे? तु चल । (तु चल?)—तुई कि चलबि?

पाठ—९ (पाठ—९)

क्रिया विशेषण (क्रिया विशेषण)।—क्रिया विशेषण

जो पद क्रिया की विशेषता बताता है, उसे क्रिया विशेषण कहते हैं । (जो पद क्रिया की विशेषता बताता है, उसे क्रिया विशेषण कहते हैं।)—ये अन्य वा पद क्रिया विशेषता ज्ञापन करे, तাকে क्रिया विशेषण বলে।

श्याम जल्दी आता है । (श्याम जल्दी आता है।)—श्याम তাড়াতাড়ি আসে।

सीता हमेशा आती है । (सीता हमेशा आती है।)—সীতা প্রায়ই আসে।

উপরের বাক্য দুটিতে 'জলদী' (জলদী) এবং 'হমেশা' (হমেশা) শব্দ দুটির দ্বারা আতা হৈ (আতা হায়) ও আতী হৈ (আতী হায়) ক্রিয়া দুটির বিশেষতা প্রকাশ পাচ্ছে। অর্থাৎ শ্যাম কেমন ভাবে আসে—জলদী (জলদী) তাড়াতাড়ি। আবার সীতা কেমন ভাবে আসে? 'হমেশা' (হমেশা) প্রায়ই। এজন্য একে ক্রিয়ার বিশেষণ বলা হয়।

अव्यय (अव्यय)।—अव्यय

जिस शब्द में विकार नहीं होता, उसे अव्यय कहते हैं । (जिस

শব্দ মেন্ বিকার নহীঁ হোতা, উসে অব্ইয়য়্ কহুতে হাঁয়) —যে শব্দের কোন পরিবর্তন হয় না, তাকে অব্যয় বলে।

हिन्दी में अव्यय के चार भेद है । (हिन्दी में অব্ইয়য়্ কে চার ভেদ হয়।) —হিন্দীতে অব্যয় চারি প্রকার। কিছু বৈয়াকরণ ক্রিয়া বিশেষণকেও অব্যয়ের মধ্যে গণ্য করেন। সেটি ঠিক নয়। যাই হোক, অব্যয় তিন প্রকার। যথা—১. সম্বন্ধ বোধক (সম্বন্ধ বোধক), ২. সমুচ্চয় বোধক (সমুচ্চয় বোধক), ৩. বিস্ময়াদি বোধক (বিস্ময়াদি বোধক)।

১. সম্বন্ধ বোধক (সম্বন্ধ বোধক) —যে অব্যয় কোনও সংজ্ঞা বা সর্বনামের সম্বন্ধ কোনও পৃথক শব্দের দ্বারা বোঝায়, তাকে সম্বন্ধ বোধক অব্যয় বলে। যেমন—भीतर (ভীতর) —ভিতরে। बाहर (বাহর) —বাইরে। मैं (মৈ) —তে। पर (পর) —উপর ইত্যাদি।

২. সমুচ্চয় বোধক (সমুচ্চয় বোধক) —যে অব্যয় দ্বারা একটি পদ অপর একটি পদকে যুক্ত করে বা পৃথক করে। তাকে সমুচ্চয় বোধক অব্যয় বলে। যেমন—और (অওর) —এবং, आर, ও। लेकिन (লেকিন) কিন্তু, या (ইয়া) —অথবা, अगर (অগর) —যদি ইত্যাদি।

৩. বিস্ময়াদি বোধক (বিস্ময়াদি বোধক) —যে অব্যয় বাক্যের সঙ্গে কোনও সম্বন্ধ না রেখে, শুধুমাত্র—ইর্ষ, আনন্দ, শোক প্রভৃতি মনের ভাব প্রকাশ করে, তাকে বিস্ময়াদি বোধক অব্যয় বলে। যেমন—ओह (ওহ) —ওঃ, अरे (অরে) —ওরে, अहा (অহা) —আঃ, देखो (দেখো) —দেখ ইত্যাদি।

पाठ—१० (पाठ—१०)

वर्तमान काल के कुछ वाक्य (ওয়ার্তমান কাল কা কিছু ওয়াক্ইয়্য)
বর্তমান কালের কিছু বাক্য

क्या तुम हिन्दी पढ़ते हो ? (কোয়া তুম্ হিন্দী পঢ়তে হো?) —তুমি কি হিন্দী পড়ছো?

हां, मैं हिन्दी पढ़ता हूं । (হাঁ, মাঁয় হিন্দী পঢ়তা হাঁ) —হ্যাঁ, আমি হিন্দী পড়ছি।

क्या बच्चा तुम्हारे घर आती है ? (কোয়া বচ্চা তুম্হারে ঘর আতী হায়?) —বোখা কি তোমাদের বাড়ী আসে?

हां, वह कभी कभी आती है । (हां, ওয়হ্ কভী কভী আতী হায়।)—হ্যাঁ, সে কখন কখন আসে।

क्या तुम अब दुकान नहीं जा रही हो ? (ক্যা়া তুম্ অব্ দূকান্ নহীঁ জা রহী হো?)—তুমি কি এখন দোকানে যাচ্ছ না?

नहीं मैं दुकान नहीं जा रही हूं । (নহীঁ, মায়্ দূকান্ নহীঁ জা রহী হুঁ।)—না, আমি দোকানে যাচ্ছি না।

क्या तुम्हारे पिता व्यापारी हैं ? (ক্যা়া তুম্হারে পিতা ব্যাপারী হাঁয়?)—তোমার বাবা কি ব্যবসায়ী?

नहीं, मेरे पिता सरकारी नौकरी करते हैं । (নহীঁ, মেরে পিতা সরকারী নওকরী কর্তে হাঁয়।)—না আমার পিতা সরকারী চাকরী করেন।

क्या माताजी ने तुम्हारे पत्र का उत्तर दिया है ? (ক্যা়া মাতাজী নে তুম্হারে পত্র কা উত্তর দিয়া হাঁয়।)—মা কি তোমার পত্রের উত্তর দিয়েছেন?

नहीं, उसने नहीं दिया । (নহীঁ, উস্নে নহীঁ দিয়া।)—না, তিনি দেননি।

क्या तुम उसके घर गये थे ? (ক্যা়া তুম্ উস্কে ঘর্ গয়ে থে?)—তুমি কি ওদের বাড়ী গিয়েছিলে?

नहीं, अभी मुझको जाना है । (নহীঁ, অভী মুঝকো জানা হায়।) না, এখনি আমাকে যেতে হবে।

भूत काल (ভূত কাল)

क्या तुम कल सबरे उठा ? (ক্যা়া তুম্ কল্ সবরে উঠা?)—তুমি কি কাল সকালে উঠেছিলে?

हाँ, मैं कल सबरे उठा । (হাঁ, মায়্ কল্ সবরে উঠা।)—হ্যাঁ, আমি কাল সকালে উঠেছিলাম।

क्या तुमने रोटी और मांस खाया ? (ক্যা়া তুম্ নে রোটি ওর মান্‌স্ খায়া?)—তুমি কি রুটি আর মাংস খেয়েছ?

हां, मैं रोटी और मांस खाया । (হাঁ, মায়্ রোটি অওর্ মান্‌স্ খায়া।)—হ্যাঁ, আমি রুটি আর মাংস খেয়েছি।

क्या तुमने रात को यह कहानी लिखा ? (काया तूम्ने रात को इस कहानी लिखा?)—तुमि कि रातरे एई गन्न लिखेछ?

नहीं मैंने इसे नहीं लिखा किन्तु मेरे भाई ने लिखा । (नहीं, मायूने इसे नहीं लिखा किन्तु मेरे भाई ने लिखा।)—ना, आमि लिखिनि किन्तु आमांर भाई लिखेछे।

क्या तुम कल कलकत्ता गये थे ? (काया तूम् कल् कलकत्ता गये थे?)—तुमि कि काल कलकत्ता गियेछिले?

नहीं मैं श्रीरामपुर गये थे । (नहीं मांय श्रीरामपुर गये थे।)—ना आमि श्रीरामपुर गियेछिलाम।

क्या कल तुम किताब नहीं पढ़े थे ? (काया कल् तूम् किताब नहीं पढ़े थे?)—तुमि कि काल बई पढ़नि?

हां, पढ़ा था, लेकिन एक घन्टा के लिए । (हां, पढ़ा था, लेकिन एक घन्टा के लिए।)—हां, पढ़ेछिलाम, किन्तु के घन्टांर जन्या।

तुम्हारा साथ कौन था ? (तूम्हारा साथ कऊन था?)—तोमांर सप्पे के छिल?

मेरा साथ गीता थी । (मेरा साथ गीता थी।)—आमांर सप्पे गीता छिल।

क्या तुम्हारे घर में तुम्हारी माताजी बैठी थी ? (काया तूम्हारे घर में तूम्हारी माताजी ओयायठी थी?)—तोमांर घरे कि तोमांर मा बसेछिलेन?

नहीं मेरी बहन बैठी थी । (नहीं मेरी बहन ओयायठी थी।)—ना, आमांर बान बसेछिल।

क्या तुमलोग इतिहास पढ़ रही हो ? (काया तूम्लोग इतिहास पढ़ रही हो?)—तोमांर कि इतिहास पढ़ेछे?

नहीं हमलोग इंगलिश पढ़ रही थी । (नहीं हमलोग इंगलिश पढ़ रही थी।)—ना, आमांर इंगलिश पढ़ेछिलाम।

क्या तुम सिनेमा नहीं गये थे ? (काया तूम् सिनेमा नहीं गये थे?)—तुमि कि सिनेमा याओनि?

नहीं, मैं सिनेमा नहीं गया था । (नहीं मांय सिनेमा नहीं गया था।)—ना, आमि सिनेमा याइनि।

ক্যা রমেন কল তক নহীঁ মীলা থা ? (ক্যায়া রমেন কল তক নহীঁ মীলা থা?)—রমেন কি কাল পর্যন্ত তোমার সঙ্গে দেখা করেনি?

নহীঁ, রমেন কল তক মূঙ্গে নহীঁ মীলা থা । (নহীঁ রমেন কল তক মূঙ্গে নহীঁ মীলা থা।)—না, রমেন কাল পর্যন্ত আমার সঙ্গে দেখা করেনি।

ক্যা তুম পড়নে गया था ? (ক্যায়া তুম পড়নে गया था?)—তুমি কি পড়তে গিয়েছিলে?

নহীঁ, मैं कल पढ़ने नहीं गया । (নহীঁ, মায় কল পড়নে নহীঁ गया।)—না, আমি কাল পড়তে যাইনি।

भविष्यत काल (ভবিষ্যৎ কাল) ভবিষ্যৎ কাল

ক্যা তুম जाओगे ? (ক্যায়া তুম জাওগে?)—তুমি কি যাবে?

নহীঁ मैं यहाँ रहूँगा । (নহীঁ মায় ইয়হাঁ রহুংগা।)—না, আমি এখানে থাকবো।

ক্যা তুম कल आओगे । (ক্যায়া তুম কল আওগে?)—তুমি কি কাল আসবে?

हाँ, मैं कल आऊँगा । (হাঁ, মায় কল আউংগা।)—হাঁ, আমি কাল আসবো।

क्या तुम कल रात को यहां ठहरोगे ? (ক্যায়া তুম কল রাত কো ইয়হাঁ ঠহরোগে?)—তুমি কি কাল রাত্রে এখানে থাকবে?

নহীঁ, कल मैं लौट जाऊँगा । (নহীঁ, কল মায় লওট্ জাউংগা।)—না, কাল আমি ফিরে যাবো।

क्या कल तुम इस समय गाड़ी में यात्रा कर सकोगे ? (ক্যায়া কল তুম ইস সময় গাড়ী মৌ ইয়াত্রা কর সকোগে?)—কাল কি তুমি এই সময় গাড়ীতে যাত্রা করতে পারবে?

নহীঁ, मैं कल इस समय गिरिड़ी पहुँच रहा होऊँगा । (নহীঁ, মায় কল ইস সময় গিরিড়ি পহুঁচ রাহা হোউংগা।)—না, কাল আমি এই সময় গিরিড়ি পৌঁছে যাবো।

क्या वह जा चुकी होगी ? (ক্যায়া ওয়হ্ জা চুকী হোগী?)—ও কি যেতে পারবে?

নহীঁ, वह नहीं जा चुकी होगी । (নহীঁ, ওয়হ্ নহীঁ জা চুকী হোগী।)—না, সে যেতে পারবে না।

ক্যা, চুনাও মার্চ তক হো চুকে হোঁগে ? (ক্যায়া চুনাওয় মার্চ তক হো চুকে হোঁগে?)—নির্বাচন কি মার্চ মাস নাগাদ হয়ে যাবে?

হা, চুনাও মার্চ তক হো চুকে হোঁগে ? (হাঁ, চুনাওয় মার্চ তক হো চুকে হোঁগে)—হ্যাঁ, নির্বাচন মার্চ নাগাদ শেষ হয়ে যাবে।

कुछ महत्वपूर्ण सहायक क्रियाएं

(কুছ মহত্বপূর্ণ সহায়ক ক্রিয়াএঁ)—কিছু মহত্বপূর্ণ সহায়ক ক্রিয়া

ক্যা তুম গীটার বজা সক্তা হো ? (ক্যায়া তুম গীটার বজা সক্তা হো?)—তুমি কি গীটার বাজাতে পারো?

হা, মৈ গীটার বজা সক্তা হুঁ । (হাঁ, মায় গীটার বজা সক্তা হুঁ।)—হ্যাঁ, আমি গীটার বাজাতে পারি।

ক্যা তুম মেৰী বাচ লৌটা সক্তী হো ? (ক্যায়া তুম মেৰী ওয়াচ লওটা সক্তী হো?)—তুমি কি আমার ঘড়ি ফেরৎ দিতে পার?

নহী, মৈ বে অধী নহী লৌটা সক্তী । (নহী, মায় ওয়ে অধী নহী লওটা সক্তী।)—না, সেটা এখনি ফিরিয়ে দিতে পারবো না।

ক্যা তুম হিন্দী ভাষা পড় সক্তী হো ? (ক্যায়া তুম হিন্দী ভাষা পড় সক্তী হো?)—তুমি কি হিন্দী ভাষা পড়তে পারো?

হা, মৈ য়হ ভাষা পড় সক্তী হুঁ । (হাঁ, মায় ইয়হ ভাষা পড় সক্তী হুঁ।)—হ্যাঁ, আমি এই ভাষা পড়তে পারি।

ক্যা মৈ অন্দর আ সক্তা হুঁ ? (ক্যায়া মায় অন্দর আ সক্তা হুঁ?)—আমি কি ভেতরে আসতে পারি?

হ্যাঁ, আও । (হাঁ, আও।)—হ্যাঁ, এসো।

ক্যা তুম য়হ কাম কর সকে ? (ক্যায়া তুম ইয়হ কাম কর সকে?)—তুমি কি এই কাজ করতে পারবে?

নহী, মৈ ইসে অকেলা নহী কর সকা । (নহী, মায় ইসে অকেলা নহী কর সকা।)—না, আমি একে একলা করতে পারবো না।

ক্যা বঁহ সময় পর তুমহারী মদদ কর সকা ? (ক্যায়া ওয়হ সময় পর তুমহারী মদদ কর সকা?)—এ সময়ে কি তোমার সাহায্য করতে পারি?

हां, वह समय पर मेरी मदद कर सकी । (हाँ, ওয়হ সময় পরে
मेरी मदद कर सकी।)—हाँ, ঐ সময়ে আমায় সাহায্য করতে পারো।

शायद (শাইয়দ), अवश्य (অওয়শইয়)

रतन ने शायद उसको सहायता की हो ? (রতন নে শাইয়দ উস্কো
সহায়তা কী হো?)—সম্ভবতঃ রতন তাকে সাহায্য করেছে।

शायद रमेश यहां आया होगा । (শাইয়দ রমেশ ইয়হাঁ আয়া
হোগা।)—সম্ভবতঃ রমেশ এখানে আসতে পারে।

मुझे रानीगंज अवश्य जाना चाहिए । (মুঝে রানীগঞ্জ অওয়শইয়
জানা চাহিএ।)—আমাকে অবশ্যই রানীগঞ্জ যেতে হবে।

मुझे शामतक घर अवश्य पहुंच जाना चाहिए । (মুঝে শামতক
ঘর অওয়শইয় পহঁচ জানা চাহিএ।)—আমাকে সন্ধ্যা নাগাদ অবশ্য ঘরে পৌঁছে
যেতে হবে।

आज्ञा और प्रार्थना के वाक्य (আদেশ ও প্রার্থনা বাক্য)

गाड़ी धीरे चलाओ । (গাড়ী ধীরে চলাও।)—গাড়ী আস্তে চালাও।

आपना काम करो । (আপনা কাম করো।)—নিজের কাজ কর।

मूझे काम करने दो । (মুঝে কাম করনে দো।)—আমাকে কাজ করতে
দাও।

सोच समझकर बोलो । (সোচ্ সমঝকর্ বোলো।)—বুঝে চিন্তা করে
বল।

हमें जाने दीजिए । (হমঁ জানে দীজিএ।)—আমাদের যেতে দাও।

कल जरूर आना । (কল জরুর আনা।)—কাল অবশ্যই আসবে।

कभी मत भूलो । (কভী মত ভুলো।)—কখনও ভুলো না।

जरा ठहरिए । (জরা ঠহরিএ।)—একটু থামুন।

जरा उन्हें जगाइए । (জরা উনহে জগাইএ।)—ওনাকে একটু জাগান।

मूझे जाने की इजाजत दीजिए । (মুঝে জানে কী ইজাজত
দীজিএ।)—আমাকে যাবার অনুমতি করুন।

जैसी आपकी मर्जी । (জ্যায়সী আপকী মর্জী।)—যেমন আপনার
অভিরুচি (ইচ্ছা)।

जरा और बैठिए । (जरा अउर ब्याठिए)।—आब ओ एकट् बसून।
 असली बात पर आओ, इधर-उधर की बातें छोड़ो । (असली
 बात पर आओ, इधर-उधर की बातें छोड़ो)।—आसल कथाय एसो। आज्ञे-
 बाजे कथा छाड़ो।

मेरे पीछे आओ । (मेरे पीछे आओ)।—आमार पिछने एसो।
 जगह खाली करो । (जगह खाली करो)।—जायगा खालि कर।

क्या, कौन, कैसे का प्रयोग (क्या, कौन, क्यसे का
 प्रयोग)।—कि, के, किरूपेर प्रयोग

तुम क्या चाहते हो ? (तुम् क्या चाहते हो?)—तुमि कि चाह्छे?
 तुम क्या पढ़ते हो ? (तुम् क्या पढ़ते हो?)—तुमि कि पढ़्छे?
 तुम्हारा नाम क्या है ? (तुम्हारा नाम क्या है?)—तोमार नाम
 कि?

तुम्हारे पिताजी क्या काम करते हैं ? (तुम्हारे पिताजी क्या काम
 करते हैं?)—तोमार बाबा कि काज करेन?

तुम इन दिनों क्या कर रहे हो ? (तुम् इन दिनों क्या कर रहे
 हो?)—तुमि एदिन (इदानीं) कि कर्छे?

तुमने कलकत्ता में क्या देखा है ? (तुमने कलकत्ता में क्या देखा
 है?)—तुमि कलकत्ताय कि देख्छे?

माध्यमिक परीक्षा देकर तुम क्या करोगे ? (माध्यमिक परीक्षा
 देकर तुम् क्या करोगे?)—माध्यमिक परीक्षा दिये तुमि कि करवे?

आप कौन हैं ? (आप् कौन् हैं?)—आपनि के?

मेला में कौन जाएगा (मेला में कौन् जाएगा?)—मेलाय के यावे?

इस काम को कौन कर सकता है ? (इस् काम को कौन् कर सकता
 है?)—एहि काजटि के करते पारवे?

इस दुकान का मालिक कौन है ? (इस् दुकान का मालिक कौन्
 है?)—एहि दोकानेर मालिक के?

वह दफ्तर कैसे जाता है ? (वह दफ्तर क्यसे जाय है?)—तिनि
 किभावे अफिसे यान?

आपके लड़का कैसे है ? (आपके लड़का क्यासे है?)—आपना
छेले केमन आहे?

कानपुर में आपका स्वास्थ्य कैसा था ? (कानपुर में आपका मण्ठास्थ
क्यासा था?)—कानपुरे आपना स्वास्थ केमन छिल?

तुम मेदिनीपुर शहर में कैसे गये ? (तुम् मेदिनीपुर शहर में क्यासे
गये?)—तुमि मेदिनीपुर शहरे कि भावे गेले?

वहाँ से तुम कैसे लौटे ? (उयहाँ से तुम् क्यासे लउटे?)—सेथान
थेके तुमि कि भावे फिरले?

पाठ—११ (पाठ—११)

कुछ वाक्य रचना (कुछ उयाक्इय रचना)

किछु बाका रचना

कौन-सा, कब, कहाँ, क्यों-का प्रयोग

तुम कौन-सा खाना पसंद करता है ? (तुम् कउन्-सा खाना पसन्द
करता है?)—तुमि कि रकम खादा पछन्द कर?

तुम कौन-सा किताब पढ़ रहे हो ? (तुम् कउन्-सा किताब पढ़ रहे
हो?)—तुमि कि रकम बई पड़छे?

तुम्हारी मन पसंद अंगुठी कौन-सी थी ? (तुम्हारी मन पसन्द
अंगुठी कउन्-सी थी?)—तोमार मन पछन्द आंठि कि रकम छिल?

तुम कल कौन-सी फिल्म देखोगे ? (तुम् कल् कउन्-सी फिल्म देखोगे?)
—तुमि काल कि रकम फिल्म देखवे?

कब (कब)—कबन

तुम अपना पाठ कब दोहराते हो ? (तुम् अपना पाठ कब दोहराते
हो?)—तुमि निजेर पढ़ा कबन अभ्यास कर?

तुम शिलगुड़ी कब जा रहे हो ? (तुम् शिलगुड़ी कब जा रहे हो?)
—तुमि शिलगुड़ी कबे याछे?

तुम मेरे साथ कब मिलोगे ? (तुम् मेरे साथ कब मिलोगे?)—तुमि
आमार सङ्गे कबे देखा करबे?

तुम्हारा काम कब समाप्त होगा ? (तुम्हारा काम कब समाप्त होगा?)
—तोमार काज कबे শেষ हबे?

कहाँ (कहाँ)—कोथार

तुम कहाँ काम करते हो ? (तुम् कहाँ काम करते हो?)—तुमि कोथार
काज करौ?

मैं हां कां बैंक में काम करता हूँ । (मैं हां कां बैंक में काम
करता हूँ।)—आमि हं कं ब्याङ्के काज करि।

आप वाच कहाँ से खरीदते हैं ? (आप ওয়াচ कहाँ से खरीदते हैं?)
—आपनि घड़ी कोथा थेके केनेन?

मैं वाच ओमेगा कम्पनी चौरंगी कलकत्ता से खरीदता हूँ । (मैं हां
ওয়াচ ওমেगा कम्पनी चौरंगी कलकत्ता से खरीदता हूँ।)—आमि घड़ी ओमेगा
कोम्पनी चौरंगी कलकत्ता थेके खरिद करि।

आपको रिहायत कहाँ है ? (आपको रिहायत कहाँ है?)—आपनार
निवास कोथार?

मेरा निवास ग्रे स्ट्रीट कलकत्ते में है । (मेरा निवास ग्रे स्ट्रीट
कलकत्ते में है।)—आमार निवास ग्रे स्ट्रीट कलकत्तार।

आप किताबें कहाँ से खरीदते हैं ? (आप किताबें कहाँ से खरीदते
हैं?)—आपनि बইগুলি कोथा थेके केनेन?

मैं पुस्तकें अक्षय लाइब्रेरी, महात्मा गांधी रोड, कलकत्ता से
खरीदता हूँ । (मैं पुस्तकें अक्षय लाइब्रेरी, महात्मा गांधी रोड, कलकत्ता से
खरीदता हूँ।)—आमि सब बই अक्षय लाइब्रेरी, महात्मा गांधी रोड, कलकत्ता थेके
खरिद करि।

तुम स्वपन से कब मिले ? (तुम् सওপন से कब मिले?)—तुमि स्वपनेर
सङ्गे कबे देखा करेछिले?

मैं उससे पिछले रविवार को मिला था, जब वह धानवाद आया
था । (मैं उससे पिछले रविवार को मिला था, जब वह धानवाद आया
था।)

থা।)—আমি তার সঙ্গে গত রবিবার দেখা করেছিলাম, যখন সে ধানবাদ এসেছিল।
 अब तुम कहाँ जाओगे ? (অব্ তুম্ কহাঁঁ জাওগে?)—এখন তুমি কোথায়
 যাবে?

मैं अपना घर लौटूंगा । (মায়নে আপনা ঘর লাওটুংগা।)—আমি নিজের
 ঘরে ফিরবো।

क्यों (কিঁউ)—কেন

आप हररोज दूध क्यों पीते है ? (আপ হররোজ্ দূধ কিঁউ পীতে
 হায়?)—আপনি দুধ প্রতিদিন কেন পান করেন?

मैं आपना स्वास्थ्य ठिक रखने के लिए हररोज दूध पीता हूँ
 (মায় আপনা সওয়াসথ্‌ইয় ঠিক রখনে কে লিএ হররোজ্ দূধ পীতা হুঁ।)—আমি
 নিজের স্বাস্থ্য ঠিক রাখার জন্য প্রতিদিন দুধ পান করি।

आप यहाँ क्यों बैठा है ? (আপ ইয়হাঁঁ কিঁউ ওয়্যায়্‌ঠা হায়?)—আপনি
 এখানে কেন বসে আছেন?

मैं अमल के साथ मूलाक़ात करने के लिए यहाँ बैठा है । (মায়
 অমল কে সাথ্‌ মূলাকাত্‌ করনে কে লিএ ইয়হাঁঁ ওয়্যায়্‌ঠা হায়?)—আমি অমলের
 সঙ্গে দেখা করার জন্য এখানে বসে আছি।

तुमने आपना पिताजी को पत्र क्यों नहीं लिखा ? (তুমনে আপনা
 পিতাজী কো পত্ৰ কিঁউ নহাঁঁ লিখা?)—তুমি আপনার বাবাকে পত্ৰ কেন লেখেনি?

क्यों कि मुझे समय नहीं मिला । (কিঁউ কি মুঝে সময় নহাঁঁ মিল।।)
 —কারণ আমার (আমি) সময় পাইনি।

पाठ—१२ (पाठ—१२)

विविध वाक्य (ওয়িবিধ ওয়াক্‌ইয়) বিবিধ বাক্য

क्या मुखर्जी अन्दर है ? (ক্যায় মুখর্জী অন্দর হায়?)—মুখার্জী কি
 ভিতরে আছেন?

क्या आज छुट्टी है ? (ক্যায় আজ ছুট্‌টী হায়?)—আজ কি ছুটি?

क्या मामला है ? (क्या मामला है ?)—कि व्यापार ?

रमेश कहाँ गया ? (रमेश कहाँ गया ?)—रमेश कोथार गेहे ?

कैसे तकलीफ की ? (क्यासे तकलीफ की ?)—केन कष्ट करलैन ?

क्या आपको राय है ? (क्या आपका राय है ?)—आपनार मतमत

कि ?

आपको मुझसे कुछ काम है ? (आपको मुझसे कुछ काम है ?)—

आपनार सङ्गे आमार किछु काज आछे कि ?

कौन आ रहा है (कउन आ रहा है ?)—के आसछे ?

यह किसका टेलीफोन नंबर है ? (इयह किसका टेलीफोन नंबर है ?)—एटि कार टेलिफोन नम्बर ?

तुमने पढ़ना क्यों छोड़ दिया ? (तुम्ने पढ़ना किँउ छोड़ दिया ?)—

तुमि लेखापड़ा केन छेड़े दिले ?

एक काम करोगे ? (एक काम करोगे ?)—एकटा काज करबे ?

आप क्या ठूँढ़ रहे हैं ? (आप क्या ठूँढ़ रहे हैं ?)—आपनि कि खूँजछेन ?

आपकी बच्चे कैसे हैं ? (आपकी बच्चे क्यासे हैं ?)—आपनार छेलेरा केमन आछे ?

आपने मेरे कामिज कहाँ रखे हैं ? (आपने मेरे कामिज कहाँ रखे हैं ?)—आपनि आमार जामा कोथार रेखेछेन ?

वहाँ सबसे बड़ा दुकान कौन-सी है ? (ओयहाँ सबसे बड़ा दुकान कउन-सी है ?)—सेखाने सब चेये बड़ दोकान कोनटि ?

तुम जाओगे नहीं ? (तुम् जाओगे नहीं ?)—तुमि याबे ना ?

उसके पास टिकट है ? (उसके पास टिकट है ?)—तार काछे टिकिट आछे ?

क्या समाचार है ? (क्या समाचार है ?)—कि सङ्वाद ?

आप हमारे यहाँ कब आएंगे (आप हमारे इयहाँ कब आएंगे ?)—

आपनि आमार एखाने कबे आसबेन ?

मेरे लिए एक टैक्सी बुला लाओ । (मेरे लिए एक टैक्सी बुला

নাও।)—আমার জন্য একট ট্যাক্সী ডেকে আনো।

স্টেশন সে গাড়ী কব ছুটেগী ? (স্টেশন সে গাড়ী কব ছুটেগী?)—স্টেশন থেকে গাড়ী কখন ছাড়বে?

আপ রামসে কব মিলেগে ? (আপ্ রামসে কব মিলেঙ্গে?)—আপনি রামের সঙ্গে কবে দেখা করবেন?

হরি আপসে কব মিলেগে ? (হরি আপ্‌সে কব মিলেঙ্গে?)—হরি আপনার সঙ্গে কবে দেখা করবে?

আপ জৈসা হৈ, মৈঁ বৈসা হৈঁ । (আপ্ জায়সা হায়, ম্যঁয় ওয়্যায়সা হ্যায়।)—আপনি যেমন, আমিও তেমনি।

কিতনা বক্ত লগেগা ? (কিতনা ওয়ক্ত লগেগা?)—কতখানি সময় লাগবে?

यह सड़क क्यों बंद है ? (ইয়হ্ সড়ক কিঁউ বন্দ্ হায়?)—এই রাস্তা বন্ধ কেন?

पाठ—१३ (पाठ—१३)

न-कारात्मक वाक्य (ন-কারাত্মক বাক্য)

मैं नहीं देखा । (ম্যঁয় নহীঁ দেখা।)—আমি দেখিনি।

मैं कुछ नहीं जानता । (ম্যঁয় কুছ্ নহীঁ জানতা।)—আমি কিছুই জানি না।

वह खीर बनाना नहीं जानती । (ওয়হ্ খীর বনানা নহীঁ জানতী।)—

সে পায়স তৈরী করতে জানে না।

आज जाड़ा नहीं है । (আজ জাড়া নহীঁ হায়।)—আজ শীত নেই।

मैं कुछ नहीं पूछता । (ম্যঁয় কুছ্ নহীঁ পুছতা।)—আমি কিছুই জিজ্ঞাসা করি নি।

आपने यह समाचार नहीं सुना ? (আপ্‌নে ইয়হ্ সমাচার নহীঁ সূনা?)

—আপনি এই সংবাদ শোনেননি?

आज गीता वापस नहीं जायेगी । (আজ গীতা ওয়াপস্ নহীঁ জায়েংগী।)

—আজ গীতা ফিরে যাবে না।

वह घर में नहीं था । (ওয়হ্ ঘরমৈঁ নহীঁ থা।)—সে ঘরে ছিল না।

কক্ষা মেন্ অধ্যাপিকা নহীন্ থী । (কক্ষা মেন্ অধ্যাপিকা নহীন্ থী।)—ক্লাসে শিক্ষয়িত্রী ছিলেন না।

কল্ বহ ট্রেন পকড়নে নহীন্ सका । (কল্ ওয়হ্ ট্রেন পকড়নে নহীন্ सका।)—কাল্ তিনি ট্রেন ধরতে পারেননি।

আজ্ হম্ নাস্তা নহীন্ किया है । (আজ্ হম্ নাস্তা নহীন্ किया है।)—আজ্ আমরা জলযোগ করিনি।

उसके लड़की नহীন্ থী । (উস্কে লড়কী নহীন্ থী।)—তার মেয়ে ছিল না।

মেন্ দিল্লী নহীন্ गया । (মায়্ দিল্লী নহীন্ गया।)—আমি দিল্লী যাইনি।

মেন্ পত্র নহীন্ लिखा । (মায়্ পত্র নহীন্ लिखा।)—আমি পত্র লিখিনি।

घबराओ नহীন্, पिताजी नाराज नহীন্ होंगे । (ঘবরাও নহীন্, পিতাজী নারাজ নহীন্ হোংগে।)—ভয় পেয়ো না, বাবা রাগ করবেন না।

रमा शशुराल नহীন্ गयी । (রমা শশুরাল নহীন্ गयी।)—রমা শশুরবাড়ী যায়নি।

दामाद कल नহীন্ आया । (দামাদ্ কল্ নহীন্ आया।)—জামাই কাল আসেনি।

फुफी रविवार को नহীন্ आयी । (ফুফী রওয়িওয়ার কো নহীন্ आयी।)

—পিসিমা রবিবার দিন আসেননি।

मुझे और कुछ नহীন্ चाहिए । (মুঝে আওর্ কুছ্ নহীন্ चाहिए।)—আমার আর কিছু চাই না।

मैं गुरुवार को समय पर नহীন্ पहुंच सका । (মায়্ গুরুওয়ার কো সময় পর্ নহীন্ পহুঁচ सका।)—আমি বৃহস্পতিবারে সময় মতো পৌছাতে পারিনি।

यदि आपने रमा की कहा न होता, तो वह इसे नहীন্ जानती । (ইয়দি আপনে রমা কী কহ ন হোতা, তো বহ ইসে নহীন্ जानती।)

—যদি আপনি রমাকে না বলতেন, তাহলে সে জানতে পারতো না।

मेरा कल देरी नहীন্ होगी । (মেরা কল্ দেরী নহীন্ होगी।)—আমার কাল দেরী হবে না।

প্রশ্নবাচক ন-কারাত্মক বাক্য (প্রশ্নবাচক ন-কারাত্মক বাক্য)

आज ज्यादा जाड़ा है, क्या नहীন্ है ? (आज ज्यादा जाड़ा है, क्या नहীন্ है ?)

কায়্য নহী হায়) — আজ শীত খুব বেশী — কি নয় ?

বে ভারতীয় হৈ, কয়্য নহী হৈ ? (ওয়ে ভারতীয় হায়, কায়্য নহী হায় ?)
— তারা ভারতীয় — কি নয় ?

তুম খুশ নহী থে, কয়্য খুশ থে ? (তুম খুশ নহী থে, কায়্য খুশ থে ?) — তুমি খুশী ছিলে — কি ছিলে না ?

পরসৌ এতবার হোগা, কয়্য নহী হোগা ? (পরসৌ এতওয়ার হোগা, কায়্য নহী হোগা ?) — পরশু রবিবার হবে, কি হবে না ?

মুন্সকো আভি জানা হোগা, নহী হোগা কয়্য ? (মুন্সকো আভি জানা হোগা, নহী হোগা কায়্য ?) — আমাকে এখনি যেতে হবে — কি হবে না ?

কল ৩০ জনবরী নহী হোগী, হোগী কয়্য ? (কল ৩০ জনওয়ারী নহী হোগী, হোগী কায়্য ?) — কাল ৩০শে জানুয়ারী হবে না — কি হবে ?

কল মৈ ফুটবাল খেলুংগা, কয়্য মৈ নহী খেলুংগা ? (কল মায় ফুটবাল খেলুংগা, কায়্য মায় নহী খেলুংগা ?) — আমি কি কাল ফুটবল খেলবো — কি খেলবো না ?

তুমনে রামচরিত মানস পড়া হৈ কয়্য নহী পড়া হৈ ? (তুমনে রামচরিত মানস পড়া হায়, কায়্য নহী পড়া হায় ?) — তুমি রামচরিত মানস পড়েছ — কি পড়নি ?

তুমনে अपना काम कर चुका था, नही कर चुका था कय्य ? (তুমনে আপনা কাম কর চুকা থা, নহী কর চুকা থা কায়্য ?) — তুমি নিজের কাম শেষ করেছিলে — কি শেষ করনি ?

তুম मेरे कलम ढूँढा था, नही ढूँढा था कय्य ? (তুম মোরে কলম টুঁটা থা, নহী টুঁটা থা কায়্য ?) — তুমি আমার কলম খুঁজেছিলে — কি খোঁজনি ?

सर्वनाम प्रयोग (सर्वनाम प्रयोग)

यह अनिल है । (इयह अनिल हय्य।) — ए अनिल।

वह सुनील है । (उयह सुनील हय्य।) — से सुनील।

यह मेरा कलम है । (इयह मेरा कलम हय्य।) — एटि आमर कलम।

वह उसका कापी है । (उयह उसका कापी हय्य।) — ओटि उर खता।

यह एक लड़का है । (इयह एक लड़का हय्य।) — एटि একটি बालक।

वह एक लड़की है । (ওয়হ্ এক্ লড়কী হায়।)—সে একটি বালিকা।
 यह एक कटहल है । (ইয়হ্ এক্ কট্‌হল হায়।)—এটি একটি কাঁঠাল।
 वह एक अमरूद है । (ওয়হ্ এক্ অমরূদ হায়।)—ওটি একটি পেয়ারা।
 वह गाय है । वह मेरी है । (ওয়হ্ গায় হায়। ওয়হ্ মেরী হায়।)
 —ওটি গাভী। ওটি আমার।

यह एक भैंसा है । यह तुम्हारा है । (ইয়হ্ এক্ ভ্যায়সা হায়।
 ইয়হ্ তুমহার হায়।)—এটি একটি মহিষ। এটি তোমার।

ये मेरा किताबों हैं । ये मेज पर है । (ইয়ে মেরা কিতাবৌ হাঁয়।
 ইয়ে মেজ পর হায়।)—এগুলি আমার বই। এগুলি টেবিলের ওপর।

भारत हमारा देश है । हम भारतवासी हैं । (ভারত হমারা দেশ
 হায়। হম্ ভারতওয়াসী হাঁয়।)—ভারত আমাদের দেশ। আমরা ভারতবাসী।

रमा और श्यामा बहनें हैं । उनकी पिताजी शिक्षक है ।
 (রমা অওর শ্যামা বহনৈ হাঁয়। উনকী পিতাজী শিক্ষক্ হায়।)—রমা ও শ্যামা
 বোন হয়। ওদের বাবা শিক্ষক।

वह कौन है ?---वह आपका भाई है । (ওয়হ্ কওন্ হায়?—ওয়হ্
 আপকা ভাই হায়।)—ওটি কে?—ওটি তোমার ভাই।

वे क्या है?---वे कापियाँ हैं । (ওয়ে ক্যার হায়?—ওয়ে কাপিয়াঁ হাঁয়)
 —ওগুলি কি?—ওগুলি খাতা।

जो कोई सबसे अच्छा रहेगा, उसे पुरस्कार मिलेगा । (জো কোই
 সবসে অচ্ছা রহেগা, উসে পুরস্কার মিলেগা।)—যে কেউ সবচেয়ে ভালো থাকবে,
 সে পুরস্কার পাবে।

ये दूकानें उनकी हैं । (ইয়ে দূকানৈ উন্কী হায়।)—এই দোকানগুলি
 তাদের।

यह दाच मेरा है । (ইয়হ্ ওয়াচ মেরা হায়।)—এই রিষ্টওয়াচ আমার।

वह एक संतरा है । (ওয়হ্ এক্ সন্তরা হায়।)—ওটি একটি কমলা লেবু।

यह तेरा सेब है । (ইয়হ্ তেরা সেব্ হায়।)—এটি তোর আপেল।

वह हमारा पालतु सुग्गा है । (ওয়হ্ হমারা পালতু সুগ্গা হায়।)—
 ওটি আমাদের পোষা টিয়াপাখী।

यह आपका कमरा है । (ইয়হ্ আপকা কমরা হায়।)—এটি আপনার কক্ষ।

वह आपलोगोंका मकानों है । (ওয়হ্ আপলোগৌকা মকানৌ হাঁয়।)—
ওগুলি আপনাদের বাড়ী।

सम्बन्ध बोधक अव्यय का वाक्य

সম্বন্ধ বোধক অব্যয়ের বাক্য

किताब मेज के ऊपर है । (কিতাব্ মেজ্ কে উপর হায়।)—বই
টেবিলের উপর।

किताब कुर्सी पर है । (কিতাব্ কুর্সী পর হায়।)—বই চেয়ারের ওপর।
वह आदमी कुर्सी पर बैठा है । (ওয়হ্ আদমী কুর্সী পর ওয়ায়্ঠা হায়।)
—ঐ লোকটি চেয়ারে বসে আছে।

दरवाजे पर गुलाबी रंग है । (দরওয়াজে পর্ গুলাবী রং হায়।)—
দরজার ওপর গোলাপী রং আছে।

माताजी दरवाजे पर खड़ी हैं । (মাতাজী দরওয়াজে পর্ খড়ী হাঁয়।)
—মা দরজায় দাঁড়িয়ে আছেন।

मिः रय अब कमरे में हैं । (মিঃ রয় অব্ কমরে মৈ হাঁয়।)—মিঃ রায়
এখন ঘরে আছেন।

सुराही में थोड़ा पानी है । (সুরাহী মৈ থোড়া পানী হায়।)—কুঁজোতে
অল্প জল আছে।

मैं सुराही में थोड़ा-सा और पानी डालता हूं । (মায়্ সুরাহী মৈ
থোড়া-সা অওর্ পানী ডালতা হুঁ।)—আমি কুঁজোতে সামান্য আরও জল ঢালছি।

मैं आपसे दफ्तर पर मिलुंगा । (মায়্ আপ্ সে দফ্তর পর্ মিলুংগা।)
—আমি আপনার সঙ্গে অফিসে দেখা করবো।

दीपा तालाब में स्नान करती है । (দীপা তালাব্ মৈ স্নান করতী হায়।)
—দীপা পুকুরে স্নান করছে।

लोग नदी में तैरता है । (লোগ্ নদী মৈ ত্যায়র্ তা হায়।)—লোকগুলি
নদীতে সাঁতার দিচ্ছে।

आप फर्स पर क्यों नहीं बैठते ? (আপ ফর্স পর্ কিউ নহী
ওয়ায়্ঠতে?)—আপনি ফরাসে বসেননি কেন?

वाच दर्राज के अन्दर है । (ওয়াচ দরাজ কে অন্দর হায়।)—রিষ্ট ওয়াচটি দেব্রাজের মধ্যে আছে।

समाचार डाक द्वारा भेजा गया । (সমাচার ডাক দ্বারা ভেজা গয়া।)—সংবাদ ডাকের সাহায্যে পাঠানো হয়েছে।

नार्वे पुल के नीचे है । (নাওয়ে পুল কে নীচে হায়।)—নৌকাগুলি পুলের নীচে আছে।

रामबाबु कमरा के अन्दर बैठा था । (রামবাবু কমরা কে অন্দর ওয়ায়াঠা থা।)—রামবাবু ঘরের মধ্যে বসেছিলেন।

अमिताभ छत पर सैर करता था । (অমিতাভ ছত পর স্যায়র করতা থা।)—অমিতাভ ছাদে বেড়াচ্ছিল।

इसे बंगला से हिन्दी में अनुवाद कीजिए । (ইসে বংগলা সে হিন্দী মৈ অনুবাদ কীজিএ।)—একে বাংলা থেকে হিন্দীতে অনুবাদ করুন।

हिमाचल प्रदेश उत्तर भारत में है । (হিমাচল প্রদেশ উত্তর ভারত মৈ হায়।)—হিমাচল প্রদেশ উত্তর ভারতে অবস্থিত।

मद्राज भारत के दक्षिण की ओर है । (মদ্রাজ ভারত কে দক্ষিণ কী ওর হায়।)—মদ্রাজ ভারতের দক্ষিণ দিকে অবস্থিত।

वह अपने पिताजी के पास खड़ा हुआ । (ওয়হ আপনে পিতাজী কে পাস খড়া হুয়া।)—সে তার বাবার পাশে দাঁড়িয়ে আছে।

रसगुल्ला को गोपाल और नेपाल के बीच बाँट दो । (রসগুল্লা কো গোপাল অওর নেপাল কে বীচ বাঁট দো।)—রসগোল্লাকে গোপাল এবং নেপালের মধ্যে ভাগ করে দাও।

पैसा मेरी जेब में है । (প্যাসা মেরী জেব মৈ হায়।)—পয়সা আমার পকেটে আছে।

बसेँ सड़क पर चलती है । (বসেঁ সড়ক পর চল্‌তী হায়।)—বাসগুলি রাস্তার ওপর দিয়ে চলছে।

कुछ परिपूरक वाक्य (কুছ পরিপূরক ওয়াক্‌ইয়)

कतकগুলি পরিপূরক বাক্য

हम अभी स्कूल पहुंचे ही थे कि घंटी बज गई । (হম অজী স্কুল

পঁছছে হী থে কি ঘণ্টা বজ গঈ।)—আমরা স্কুলে পৌঁছাতেই ঘণ্টা বেজে গেল।

जब तक आप तेज न दौड़ेंगे, गाड़ी को नहीं पकड़ सकेंगे। (জব তক আপ তেজ ন দওড়েন্গে, গাড়ী কো নহী পকড় সকেংগে।)—যতক্ষণ পর্যন্ত আপনি জোরে না দৌড়াচ্ছেন, গাড়ীকে ধরতে পারবেন না।

जैसे ही हम स्टेशन पर पहुंचे गाड़ी चल दी। (জ্যাসে হী হম স্টেশন পর পহঁচে, গাড়ী চল দী।)—যেমনই আমি স্টেশনে পৌঁছলাম, গাড়ী চলতে লাগলো (ছেড়ে দিল)।

जहाँ तक मुझे याद है, वह कल यहाँ पर था। (জহাঁ তক মুঝে ইয়াদ হায়, ওয়হ্ কল ইয়হাঁ পর থা।)—যতদূর পর্যন্ত আমার স্মরণ হয়, সে কাল এখানে ছিল।

वह इतना बीमार है कि बिस्तर से उठ नहीं सकता। (ওয়হ্ ইত্না বীমার হায় কি বিস্তর সে উঠ নহী সক্তা।)—সে এত অসুস্থ যে বিছানা থেকে উঠতে পারে না।

वह इतनी कमजोर है कि चल नहीं सकती। (ওয়হ্ ইত্নী কমজোর হায় কি চল নহী সক্তী।)—তিনি এত দুর্বল যে চলতে পারেন না।

मैं सिर्फ बंगला ही नहीं, हिन्दी भी पढ़ता हूँ। (মাঁয় সির্ফ বংগলা হী নহী, হিন্দী ভী পঢ়তা হুঁ।)—আমি শুধু বাংলাই নয়, হিন্দীও পড়ি।

वह अभी घर से निकला ही था कि बारिश शुरू हो गई। (ওয়হ্ অভী ঘর সে নিকলা হী থা কি বারিশ শুরু হো গঈ।)—সে এখনি ঘর থেকে বেরোতেই বর্ষা (বৃষ্টি) শুরু হয়ে গেল।

वह असफल हो जाएगा परन्तु नकल नहीं करेगा। (ওয়হ্ অসফল হো জাএগা পরন্তু নকল নহী করেগা।)—সে অসফল হবে কিন্তু নকল করবে না।

मेरे लिए यह दूध बहुत ज्यादा है। (মেরে লিএ ইয়হ্ দূধ বহুত জুইয়াদা হায়।)—আমার পক্ষে এই দূধ খুব বেশী।

जितना ऊँचा चढ़े, उतनी ठंडा बढ़ती जाती है। (জিতনা উঁচা চড়ে, উত্নী ঠন্ডা বড়তী জাতী হায়।)—যত উঁচুতে চড়বে ততই ঠাণ্ডা বেড়ে যেতে থাকবে।

यद्यपि वह गरीब है परन्तु ईमानदार है। (ইয়দইয়পি ওয়হ্ গরীব্

হায় পরন্তু ইমানদার হায়।)---যদিও সে গরীব কিন্তু সৎ।

न तपन और न उसका भाई इस पार्क में खेलता है । (ন তপন
অওর ন উসকা ভাই ইস পার্ক মেন্ খেলতা হায়।)---না তপন আর না তার ভাই
এই বাগানে খেলা করে।

समयसूचक कुछ वाक्य समयसूचक কিছু বাক্য

अब अगस्त उन्नीस सौ नब्बे (1990) है । वह अक्तूबर में आएगा ।
(अब अगस्त उन्नीस सौ नब्बे हय। ओयह् अक्तूबर में आएगा।)---এখন আগস্ট
উনিশ শো নব্বই। তিনি অক্টোবরে আসবেন।

आपको उसका पत्र एक हफ्ता में मिलेगा । (आपको उसका पत्र
এক হফতা মেন্ মিলেগা।)---তার পত্র আপনি এক সপ্তাহের মধ্যে পাবেন।

तुम कल दो बजे आओ । (तुम कल दो बजे आओ।)---তুমি কাল দুটোর
সময় এসো।

वह आज दस बजे आये । (ओयह् आज दस बजे आये।)---সে আজ
দশটার সময় এসেছে।

मैं पूजा के छुट्टी से सिमला जाऊंगा । (मैं पूजा के छुट्टी से सिमला
জাউঙ্গা।)---অমি পূজার ছুটিতে সিমলা যাবো।

वह कल सबरे उठकर सैर करने गया था । (ओयह্ কল সবরে
উঠকর স্যায়র করনে গয়া থা।)---সে কাল ভোরে উঠে বেড়াতে গিয়েছিল।

हम दस मई को कलकत्ता रवाना हुए । (हम् दस् मई को कलकत्ता
রওয়ানা হুএ।)---আমরা ১০ই মে কলকাতা রওনা হয়েছি।

आप ग्यारह बजे रात को रानीगंज पहुंचेंगे । (आप् ग्यायारह बजे
রাত কো রানীগঞ্জ পহুঁচেন্গে।)---আপনি রাত্রি এগারোটোর সময় রানীগঞ্জ পৌঁছাবেন।

वह कल यहां एक बजे तक था । (ओयह् कल ईयहाँ एक बजे तक
থা।)---সে কাল এখানে বেলা একটা পর্যন্ত ছিল।

रमैन हररोज एक घंटा पढ़ते हैं । (रमैन हररोज एक घंटा पढ़ते
হায়।)---রমেন প্রতিহ এক ঘন্টা পড়ে।

वह अभी नहीं आया । (ओयह् अभी नहीं आया।)---সে এখনও আসেনি।

मैं अपना काम अगले सोमवार तक समाप्त कर लूंगा । (मैं अपना
কাম আগলে সোমবার तक সমাপ্ত কর লুংগা।)---মই अपना

কাম্ অগ্লে সোমবার তক্ সমাপ্ত কর্ লুঙ্গা।) —আমি নিজের কাজ আগামী সোমবার নাগাদ শেষ করে ফেলবো।

मैं उसे शुक्रवार को मिलूंगा । (মায় উসে শুক্রবার কো মিলুঙ্গা।) —আমি তার সঙ্গে শুক্রবার দিন দেখা করবো।

वह कल यहाँ रहेगा । (ওয়হ্ কল্ ইয়হাঁ রহেগা।) —সে কাল এখানে থাকবে।

नलिनीबाबु कल से यहाँ रहा है । (নলিনীবাবু কল সে ইয়হাঁ রহা হায়।) —নলিনীবাবু কাল থেকে এখানে আছেন।

मैंने उसे पहले ही लिख दिया है । (মায়নে উসে পহ্লে হী লিখ্ দিয়া হায়।) —আমি তাকে প্রথমেই লিখে দিয়েছিলাম।

वह कल यहाँ आयेगा । (ওয়হ্ কল্ ইয়হাঁ আয়েগা।) —সে কাল এখানে আসবে।

रमला अभी नहीं आई । (রমলা অভী নহাঁ আঈ।) —রমলা এখনও আসেনি।

जब हम आया तो मीरा चली गई । (জব্ হম্ আয়া তো মীরা চলী গঈ।) —যখন আমি এলাম তখন মীরা চলে গেল।

हम अपना काम लगभग तीन घंटों में समाप्त कर लेगा । (হম্ আপনা কাম লগভগ তীন ঘন্টৌ মৈ সমাপ্ত কর্ লেগা।) —আমরা নিজেদের কাজ প্রায় তিন ঘন্টার মধ্যে শেষ করে নেব।

कुछ विविध वाक्य (কুছ ওয়িওয়িধ ওয়াক্‌ইয়)

किछु विविध शब्द

लड़कियाँ विद्यालय में हाजिर थीं । (লড়কিয়াঁ ওয়িদইয়ালয় মৈ হাজির থী।) —মেয়েরা বিদ্যালয়ে উপস্থিত ছিল।

वह मुझे वहाँ जाने से रोकता है । (ওয়হ্ মুঝে ওয়হাঁ জানে সে রোকতা হায়।) —সে আমাকে সেখানে যেতে বাধা দিচ্ছে।

मेरा बात सुनकर उसका बहुत आनन्द हुआ । (মেরা বাত্ সুন্‌কর্ উস্‌কা বহুত আনন্দ হুআ।) —আমার কথা শুনে তার খুব আনন্দ হয়েছে।

তুম রিস্তেদারসে ব্যবহার करना नहीं जानते । (তুম রিস্তেদারসে বওহার करना नहीं जानते।)—তুমি আত্মীয়ের সঙ্গে ব্যবহার করতে জান না।

मेरी माताजी मेरी साथ थी । (मेरी माताजी मेरी साथ थी।)—আমার মা আমার সঙ্গে ছিলেন।

नरेश पिताजी के साथ रायगंज गया । (नरेश पितृजी के साथ रायगंज गया।)—নরেশ বাবার সঙ্গে রায়গঞ্জ গেছে।

इस खबर से चंपा बहुत खुश हुई । (इस खबर से चंपा बहुत खुश हुई।)—এই সংবাদে চাঁপা খুব খুশী হয়েছে।

मैंने पुरानी किताब देकर नई ले ली । (मैंने पुरानी किताब देकर नई ले ली।)—আমি পুরাতন বই দিয়ে নতুন নিয়ে নিয়েছি।

मैं तुमहारी समाचार सुनकर प्रसन्न हूँ । (मैं तुमहारी समाचार सुनकर प्रसन्न हूँ।)—আমি তোমার সংবাদ শুনে প্রসন্ন হয়েছি।

वह एक कान से बहरा है । (वह एक कान से बहरा है।)—সে এক কানে কালা।

यह काम के परिणाम स्वरूप झगड़ा होगा । (यह काम के परिणाम स्वरूप झगड़ा होगा।)—এই কাজের পরিণাম স্বরূপ ঝগড়া হবে।

उसे सफलता का पूरा भरोसा था । (उसे सफलता का पूरा भरोसा था।)—তার সাফল্যের উপর সম্পূর্ণ ভরসা ছিল।

क्या आप आपनी सफलता के विषय में निश्चित हैं ? (क्या आप आपनी सफलता के विषय में निश्चित हैं?)—আপনি কি সফলতা সম্পর্কে নিশ্চিত আছেন?

झमेला करना ठीक नहीं है । (झमेला करना ठीक नहीं है।)—ঝামেলা করা ঠিক নয়।

उसे रुपैया का हिसाब देना होगा । (उसे रुपैया का हिसाब देना होगा।)—তাকে টাকার হিসাব দিতে হবে।

कुछ आदमी स्वास्थ्य की हानि करके रुपया कमाते हैं । (कुछ आदमी स्वास्थ्य की हानि करके रुपया कमाते हैं।)—কিছু আদমী সওয়াস্থ কী হানি করকে রূপয়া কমাতে হয়।—কিছু ব্যক্তি স্বাস্থ্যহানি করে টাকা রোজগার করে।

उसे प्रेसिडेन्सी कालेज में भर्ती किया गया । (উসে প্রেসিডেন্সী কলেজে মৌ ভর্তী কিয়া গয়া।)—তাকে প্রেসিডেন্সী কলেজে ভর্তি করা হয়েছে।

हम तुम्हारे बात पर भरोसा नहीं कर सकते । (হম তুমহারে বাত পর ভরোসা নহী কর্ স্কতে।)—আমরা তোমার কথায় ভরসা করতে পারি না।

मैं ज्यादा मैहनत करके सफल हुआ । (মায় জ্যাদা ম্যাহনত কর্কে সফল হুআ।)—আমি অত্যন্ত পরিশ্রম করে সফল হয়েছি।

हमें जीने के लिए काम करना होगा । (হমৌ জীনে কে লিএ কাম করনা হোগা।)—আমাদের বাঁচার জন্য কাজ করতে হবে।

पाठ-१४ (पाठ—१४)

कर्तृवाच्य और कर्मवाच्य (कर्तृवाचा ও কর্মবাচ্য)

कर्तृवाच्य (कर्तृवाचा)

वह पढ़ता है । (ওয়হ্ পড়তা হ্যায়।)—সে পড়ছে।

कृष्ण ने कंस को मारा । (কৃষ্ণ্ নে কন্স কো মারান্)—কৃষ্ণ কংসকে বধ করেছিলেন।

क्या तुम हिसाब लिख रहे हो ? (ক্যায় তুম হিসাব লিখ্ রহে হো?)
—তুমি কি হিসাব লিখছো?

मजदूरों ने नहर में काम करते थे । (মজদুরৌ নে নহর মৌ কাম করতৈ থে।)—শ্রমিকগণ খালে কাজ করছিল।

क्या तुम खाना खा लिया है ? (ক্যায় তুম খানা খা লিয়া হ্যায়?)
—তুমি কি খাবার খেয়ে নিয়েছ?

राम चार रोज विद्यालय में हाजिर नहीं थे । (রাম চার রোজ ওয়িদ্যায়লয় মৌ হাজির নহী থে।)—রাম চারদিন বিদ্যালয়ে উপস্থিত ছিল না।

कर्मवाच्य (कर्मवाचा)

उससे पढ़ा जाता है । (উস্‌সে পড়া জাতা হ্যায়।)—তার দ্বারা পড়া হচ্ছে।

কৃষ্ণ দ্বারা কংস মারা गया । (কৃষ্ণ দওয়ারা কংস মারা गया)।—
কৃষ্ণের দ্বারা কংস বধ হয়েছিল।

क्या तुमसे हिसाब लिखा जा रहा है ? (ক্যা তুমসে হিসাব লিখা
জা রহা হায়?)—তোমার দ্বারা কি হিসাব লিখা হচ্ছে?

मजदूरों द्वारा नहर में काम होता था । (মজদুরৌ দওয়ারা নহর মৈ
কাম হোতা থা)।—শ্রমিকদের দ্বারা খালে কাজ হচ্ছিল।

ताजमहल बहुत खर्च करके बनवाया गया था । (তাজমহল বহুত
খর্চ করকে বনবায়া गया था)।—অনেক খরচ করে তাজমহল তৈরী করা হয়েছিল।

कलकत्ता से कई दैनिक समाचार पत्र प्रकाशित होते हैं । (কলকাতা
সে কঈ দ্যায়নিক সমাচার পত্র প্রকাশিত হোতে হাঁয়)।—কলকাতা থেকে কয়েকটি
সংবাদপত্র প্রকাশিত হয়।

उस पर चोरी का दोष लगाया गया था । (উস পর চোরী কা দোষ
লগায়া गया था)।—তার ওপর চুরির দোষারোপ করা হয়েছিল।

वह काम होने दो । (ওয়হ্ কাম হোনে দো)।—ও কাজ হতে দাও।

कहा जाता है कि, स्वामी विवेकानन्द भगवान् शिव के अवतार
थे । (কহা জাতা হায় কি, সওয়ামী ওয়িওয়েকানন্দ ভগওয়ান শিওয় কে অওতার
থে)।—বলা হয় স্বামী বিবেকানন্দ ভগবান শিবের অবতার ছিলেন।

आपको आपकी लापरवाही की सजा दी जाएगी । (আপকো আপকী
লাপরবাহী কী সজা দী জাএগী)।—আপনাকে আপনার অবহেলার জন্য শাস্তি
দেওয়া হবে।

कुछ विविध वाक्य (কুছ ওয়িবিধ ওয়াকইয়)

কিছু বিবিধ বাক্য

यहां के प्राकृतिक दृश्य कितना सुन्दर था । (ইয়হাঁ কা প্রাকৃতিক দৃশইয়
কিতনা সুন্দর থা)।—এখানকার প্রাকৃতিক দৃশ্য কত সুন্দর ছিল।

कोई आदमी इतना अपमान नहीं सह सकता । (কোই আদমী
ইতনা অপমান নহী সহ সক্তা)।—কোনও লোক তে অপমান সহ করতে
পারে না।

रात को कितनी ठन्डा है । (रात को कितनी ठन्डा हाय।)—रात्रे कि ठण्डा।

हम बड़ा कठिन जीवन व्यतीत करते हैं । (हम बड़ा कठिन जीवन् व्यतीत करते हैं।)—আমরা খুব কঠিন জীবন যাপন করছি।

कलकत्ता हमारे देश के बहुत से नगरों की अपेक्षा बड़ा शहर है । (कलकत्ता हमारे देश के बहुत से नगरों की अपेक्षा बड़ा शहर हाय।)—কলকাতা আমাদের দেশের অনেক শহরের অপেক্ষা বড় শহর।

कृपया दरवाजा खोलिए । (कृपया दरवाजा खोलिए।)—দয়া করে দরজা খুলুন।

आप और एक रोटी लेंगे ? (आप और एक रोटी लेंगे?)—आपनि आर एकटा रूटि लेबेन?

क्या आप क्यों चुप रहे हो ? (क्या आप किंउ चुप रहे हो?)—आपनि केन चुप करे आछेन?

राजेन शैलेन की अपेक्षा बड़ा नहीं । (राजेन शाय्लेन की अपेक्षा बड़ा नहीं।)—राजेन शैलेन के चेये बड़ नय।

भीम दुर्योधन से अपेक्षा शक्तिशाली थे । (भीम दुर्योधन से अपेक्षा शक्तिशाली थे।)—भीम दुर्योधन के चेये शक्तिशाली छिलेन।

रमला कक्षा में सबसे अच्छी लड़की है । (रमला कक्षा में सबसे अच्छी लड़की हाय।)—रमला श्रेणीते (श्रेणी के मध्ये) सबचेये ভাল मेये।

बहुत कम भारतीय संत थे जो विवेकानंद जैसे लोकप्रिय थे । (बहुत कम भारतीय संत थे जो वियेकेनन्द जयसे लोकप्रिय थे।)—अनेक अल्प भारतीय संन्यासी छिलेन यिनि विवेकानन्द के मते लोकप्रिय छिलेन।

नेताजी सुभाषचन्द्र लोकप्रिय नेता थे । (नेताजी सुभाषचन्द्र लोकप्रिय नेता थे।)—नेताजी सुभाषचन्द्र लोकप्रिय नेता छिलेन।

हमारा भारतवर्ष सबसे महान देश है । (हमारा भारतवर्ष सब से महान देश हाय।)—आमादेर भारतवर्ष सबचेये महान देश।

मनुष्य नाशवान है । (मनुष्य नाशवान हाय।)—मानुष मरणशील।

वह अपने रोज के काम की कभी उपेक्षा नहीं करती । (ওয়াহ্
অপ্নে রোজ কে কাম কী কভী উপেক্ষা নহী করতী।)—সে নিজের রোজের
(প্রতিদিনের) কাজকে কখনও অবহেলা করে না।

पोलिश आनेका पहले ही चोर भाग गया । (पोलिश आनेका पहले
ही चोर भाग गया।)—पुलिश आसार आगेई चोर पालियेछिन।

मैं स्टेशन पर पहुंचाने के पहले ही गाड़ी छुट गयी । (मैं स्टेशन
पर पहुँचाने के पहले ही गाड़ी छूट गयी।)—आमि स्टेशने पौँछाने आगेई
गाड़ी छेड़े गेल।

कक्षा में कितना छात्र है ? (कक्षा में कितना छात्र हाय?)—श्रेणीते
कत छात्र आछे?

बगीचा में कोई न था (बगीचा में कोई ना था।)—बागाने केउ छिल
ना।

लड़कों में से बहुत-से कल स्कूल नहीं आये । (लड़कों में से बहुत-
से कल स्कूल नहीं आये।)—छेलेदेर मध्ये अनेके काल स्कूले आसेनि।

उस किताब में इस किताब की अपेक्षा ज्यादा पृष्ठ है । (उस्
किताब में इस किताब की अपेक्षा ज़्यादा पृष्ठ हाय।)—ऐ बईटिर चेये ऐइ
बईटिते बेसी पृष्ठा आछे।

दोनों व्यक्तियों में से कोई नहीं आया । (दोनों व्यक्तियों में से
कोई नहीं आया।)—दू-टि लोकेर मध्ये केउ आसेनि।

क्या गिलास में पानी नहीं है ? (क्या गिलास में पानी नहीं हाय?)
—गेलासे कि जल नेई?

कड़ाही में थोड़ा सा दूध है । (कड़ाही में थोड़ा सा दूध हाय।)—
कड़ाइते अन्न दुध आछे।

नदी में बहुत पानी था । (नदी में बहुत पानी था।)—नदीते अनेक
जल छिल।

गया महिनो में नदी में बाढ़ आया था । गया महिनो में नदी में
बाढ़ आया था।)—गत मासे नदीते बन्या एसेछिल।

क्या आप यह समाचार सुनकर खुश है ? (क्या आप् इयह समाचार

সুনকর খুশ্ হায়?)—আপনি কি এই খবর শুনে খুশী হয়েছেন?

ক্যা আপকা ভোজন হো চুকা কি নহী। (ক্যায়া আপকা ভোজন হো চুকা কি নহী)—আপনার আহর সমাপ্ত হয়েছে কি হয়নি?

ক্যা তুম वह सब दोगे जो कुछ मैं चाहूँ ? (ক্যায়া তুম্ ওয়হ্ সব্ দোগে জো কুছ্ মাঁয় চাহ্?)—তুমি কি সেই সব দেবে যা কিছু আমি চাইবো?

कुछ प्रश्नोत्तर (কুছ্ প্রশ্নোত্তর)

आप कौन है ? (आप् कण् हय?)—आपनि के?
मैं नितार्ई के मित्र है। (माँय नितार्ई के मित्र हय।)—आमि नितार्ইয়ের বন্ধু।

कौन सा जानवर हमें दूध देता है ? (कण् सा जान्‌वयर् हमें दूध् देता हय?)—কোন্ পশু আমাদের দুধ দেয়?

गाय हमें दूध देता है। (गाय हमें दूध् देता हय।)—গাভী আমাদের দুধ দেয়।

कौन सा जानवर भौंकता है ? (कण् सा जान्‌वयर् ভৌঁকতা হয়?)
—কোন্ পশু ঘেউ ঘেউ করে?

कुत्ता भौंकता है। (কুত্‌তা ভৌঁকতা হয়।)—কুকুর ঘেউ ঘেউ করে।

किस पशु के सींग होते हैं ? (किल् পশু কে সীংগ হোতে হয়?)—
কোন্ পশুর শিং হয়?

गाय के सींग होते हैं। (गाय के सींग होते हय।)—গুরুর শিং হয়।

कौन कौन सा पशु गाड़ी खींचता है ? (कण् কণ্ সা পশু গাড়ী খীঁচতা হয়?)—কোন্ কোন্ পশু গাড়ী টানে?

बैल और टट्टू गाड़ी खींचता है। (ব্যা়ল অওর্ টট্টূ গাড়ী খীঁচতা হয়।)—বলদ ও টাটু ঘোড়া গাড়ী টানে।

गदहे किस काम में आते है ? (गदहे किल् काम में आते हय?)
—গাধা কি কাজে আসে?

गदहे भारवाही पशु है। (गदहे भारवाही पशु हय।)—গাধা ভারবাহী পশু।

कौन-से पशु के पीठ पर कुबड़ होता है और उसकी दूसरा नाम क्या है ? (कउन्-से पशु के पीठ पर कुबड़ होता हाय अउर् उसकी दूसरा नाम काया हाय?)—कौन् पशुर् पीठेर उपर कुँज हय ओ तार द्वितीय नाम कि?

ऊँठ की पीठ पर कुबड़ होता है और उसकी दूसरी नाम रेगीस्तान का जहाज है । (ऊँठ की पीठ पर कुबड़ होता हाय अउर् उसकी दूसरी नाम रेगीस्तान का जहाज हाय।)—ऊँठेर पीठे कुँज हय एवं ओदेर द्वितीय नाम मरुभूमिर् जहाज।

शहद की मक्खियाँ कहाँ रहती है ? (शहद की मक्खियाँ कहाँ रहती हाय।)—मौमाछिरा कोथाय থাকे?

शहद की मक्खियाँ छत्ते में रहता हैं । (शहद की मक्खियाँ छत्ते में रहता हाँय।)—मौमाछि मौचाके থাকे।

शिकारी पशु कौन कौन है ? (शिकारी पशु कउन् कउन् हाय?)—शिकारी पशु कि कि?

सिंह, शेर, चीता, नेकड़े आदि शिकारी पशु है । (सिंह, शेर, चीता, नेकड़े आदि शिकारी पशु हाय।)—सिंह, बाघ, चिता, नेकड़े आदि शिकारी पशु।

कौन सा जीव जाला बुनती है ? (कउन् सा जीव जाला बुनती हाय?)—कौन् जीव जाल बोने?

मकड़ी जाला बुनती है । (मकड़ी जाला बुनती हाय।)—मकड़सा जाल बोने।

कौन सा पशु हमें ऊन देता है ? (कउन् सा पशु हमें ऊन् देता हाय?)—कौन् पशु आमामेरेर ऊल देय?

भेड़ हमें ऊन देता है । (भेड़ हमें ऊन् देता हाय।)—भेड़ा आमामेरेर ऊल देय।

प्रश्नसूचक वाक्य (प्रश्नसूचक वाक्य)

आपका शुभ नाम क्या है ? (आपका शुभ नाम काया हाय?)—आपनार (पोषाकी वा ভাল) नाम कि?

आपका परिचय क्या है ? (आपका परिचय क्या है?)—आपना परिचय कि?

क्या आप मूझसे बड़े है ? (क्या आप मुझसे बड़े हैं?)—आपनि कि आमार চেয়ে বড়?

आपके पिता का नाम क्या है ? (आपके पिताका नाम क्या है?)—आपনার পিতার নাম কি?

वह क्या करते है ? (उयह् क्या करते हैं?)—तिनि कि করেন?
आपकी क्या उम्र है ? (आपकी क्या उम्र है?)—आपনার बरस कत?
आप कितने भाई है ? (आप कितने भाई हैं?)—आपनारा कयटि भई?

आपकी कितनी बहनें हैं ? (आपकी कितनी बहनें हैं?)—आपनार कतগুলি বোন?

तुम कौन से खेल खेलते हो ? (तुम् कउन् से खेल खेलते हो?)—তুমি কোন খেলা খেল?

क्या तुम्हें लाठी चलानी आती है ? (क्या तूम्हे लाठी चलानी आती है?)—तुमि कि লাঠি খেলতে জানো?

क्या तुम्हारे स्कूल में व्यायाम सिखाते हैं ? (क्या तूम्हारे स्कूल में व्यायाम सिखाते हैं?)—তোমাদের স্কুলে কি ব্যায়াম শেখানো হয়?

आपको अधिक चोट तो नहीं आयी ? (आपको अधिक चोट तो नहीं आयी?)—आपनार বেশী আঘাত লাগেনি তো?

आपको तकलीफ क्या है ? (आपको तकलीफ क्या है?)—आपनार কষ্ট কি?

डक्टर साहब, क्या मैं चावल खा सकता हूं ? (ডাক্টর সাহব, क्या मैं चावल खा सकता हूं?)—ডাক্তার বাবু, আমি কি ভাত খেতে পারি?

क्या कोई फालतु कापी आपके पास है ? (क्या कोई फालतु कापी आपके पास है?)—आपनार কাছে কি কোন বাজে খাতা আছে?

यह पर्चा किसने बनाया है ? (इयह पर्चा किसने बनाया है?)—এই

हृद के तैरी करेछे?

आपका ध्यान किस ओर है ? (अपका ध्यान किस् ओर हाय?)—

आपनार मनोयोग कौनदिके?

तुम्हारा पड़ाई कैसी चल रही है ? (तुम्हारा पढ़ाई कायसी चल रही हाय?)—तोमार लेखापड़ा केमन चलछे?

इसका अर्थ क्या है ? (इस्का अर्थ काया हाय?)—एर अर्थ कि?

मुझे पढ़ने क्यों नहीं देते ? (मुझे पढ़ने किँउ नहीं देते?)—आमाके केन पढ़ते दिछ ना?

तुम किस कालेज में पढ़ते हो ? (तुम् किस् कालेज में पढ़ते हो?)

—तुमि कौन कलेजे पढ़े?

उसकी परीक्षा कब से है ? (उस्की परीक्षा कब से हाय?)—तार परीक्षा कबे थेके?

यहां से बाजार कितनी दूर है ? (इयहाँ से बाजार कितनी दूर हाय?)

—एथान थेके बाजार कत दूर?

आप उस दिन क्यों नहीं आये ? (आप् उस् दिन किँउ नहीं आये?)

—आपनि सेदिन केन एलेन ना?

देखो लड़का क्यों रो रहा है ? (देखो लड़का किँउ रो रहा हाय?)

—देख, छेले केन काँदछे?

आपका क्या हाल-चाल है ? (आप्का काया हाल चल हाय?)—आपनार केमन चलछे?

यह सड़क किधर जाती है ? (इयह सड़क किधर जाती हाय?)—एई रास्ता कौनदिके गेछे?

क्या यहां कोई किराये की मकान मिल सकती है ? (काया इयहाँ कौन किराये की मकान मिल सकती हाय?)—एथाने कि कौन भाड़ाटे बाड़ी पाओया यावे?

दरवाजा कौन खटखटा रहा है ? (दरवाजा कौन खटखटा रहा है ?)
—के दरवाजा खटखटा रहे (कड़ा नाड़ रहे)।

अमिताभ कहाँ है ? (अमिताभ कहाँ है ?)—अमिताभ कहाँ ?

क्या है ? (क्या है ?)—कि शय्ये ?

कौन है ? (कौन है ?)—के ?

आज नई वस्तु क्या पकी है ? (आज नई वस्तु क्या पकी है ?)
—आज नून जिनिस् कि राना शय्ये ?

आप नाराज हो गये ? (आप नाराज हो गये ?)—आपनि राग करहेन ?

आप मेरी बात को क्यों काटते हो ? (आप मेरी बात को किंउ काटते हो ?)—आपनि आमार कथा केन बाद दिखेन ?

मैं किसका विश्वास करूँ ? (मैं किसका विश्वास करूँ ?)—आमि कौन विश्वास करवो ?

आप मेरी ओर क्यों घूरते हैं ? (आप मेरी ओर किंउ घूरते हैं ?)
—आपनि आमार पिछने केन घूरहेन ?

तुम्हें चिन्ता किस बात की है ? (तुम्हें चिन्ता किस् बात की है ?)
—तोमार किसेर चिन्ता ?

क्या हम यहाँ थोड़ा सुस्ता लें ? (क्या हम यहाँ थोड़ा सुस्ता लें ?)
—आमि कि एथाने सामान्य विश्राम करवो ?

क्या मैं थोड़ी देर के लिए आपकी साइकल ले सकता हूँ ?
(क्या मैं थोड़ी देर के लिए आपकी साइकल ले सकता हूँ ?)—आमि कि किछुक्षणेर जन्य आपनार साइकल टि निते पारि ?

क्या मैं इस कमरे में ठहर सकता हूँ ? (क्या मैं इस कमरे में ठहर सकता हूँ ?)—आमि कि एहि कामराय थाकते पारि ?

मैं भी चलूँ ? (मैं भी चलूँ ?)—आमिओ यावो ?

क्या मैं टेलीफोन कर लूँ ? (क्या मैं टेलीफोन कर लूँ ?)—आमि कि टेलिफोन करे नेवो ?

क्या मैं आपके कमरे के अन्दर आ सकता हूँ ? (क्या मैं आपके कमरे के अन्दर आ सकता हूँ?)—आमि कि আপনার কামরার মধ্যে আসতে পারি?

तुम्हारा जन्मदिन कब होता है ? (তুম্হারা জন্মদিন কব হোতা হায়?)
—তোমার জন্মদিন কবে হয়ে থাকে?

आप घर में कितने बजे तक आ जाते हैं ? (আপ ঘর মেন্ কিতনে বজে তক্ আ জাতে হায়?)—আপনি ঘরে কটা নাগাদ আসেন?

आज क्या तारीख है ? (आज क्या तारीख हय?)—आज कत तारीख?

आपकी घड़ी में क्या बजा है ? (आपकी घड़ी में क्या बजा हय?)
—आपनार घड़िते कटा बेजेछे?

पाठ—१५ (पाठ—१६)

और कुछ विभिन्न प्रकार वाक्य

(आरओ किछु विभिन्न प्रकार वाक्य)

गुस्सा करना कमजोरी की निशानी है । (गुस्सा करना कमजोरी की निशानी हय।)—राग करा दुर्बलतार छिह।

यह कपड़ पन्द्रह रुपये मीटर है । (इयह् कपड़ा पन्द्रह रूपये मीटर हय।)—एई कापड़ पनेर टाका मिटर।

गीले कपड़े मत पहनो । (गीले कापड़े मत पहनौ।)—भिजे कापड़ परो ना।

इसमें कोई तकलीफ नहीं । (इस्में कोई तकलीफ नहीं।)—एते कोनओ कष्ट नेई।

यह नैशनल बैंक का चैक है । (इयह् नेशनल् बेंक का चेक हय।)
—एटि न्याशनल ब्यांकेर चेक।

मेरी अर्जी मंजूर हो गयी । (मेरी अर्जी मंजूर हो गयी।)—आमार

আবেদন মঞ্জুর হয়ে গেছে।

आप जो कुछ कर रहे हैं, मैं सब समझ रहा हूँ । (आप जो कुछ कर रहे हैं, मैं सब समझ रहा हूँ।)—आपनि या किछु करछेन, आमि सबই বুঝতে পারছি।

यहाँ दस्तखत कीजिए । (ইয়হাঁ দস্তখত কীজিএ।)—এখানে সই করুন।
वह तो एक साधारण आदमी है । (ওয়হ্ তো এক সাধারণ আদমী হায়।)—সে তো একজন সাধারণ লোক।

मूझे ट्रंककाल करना है । (মুঝে ট্রংককাল করনা হায়।)—আমাকে ট্রংককাল করতে হবে।

आलसी आदमी अधमरे के समान है । (আলসী আদমী অধমরে কে সমান হায়।)—কুঁড়ে লোক অধমরের সমান।

यह कपड़ा बहुत गर्म है । (ইয়হ্ কপড়া বহুত গর্ম হায়।)—এই কাপড় খুব গরম।

ऊसने अपने पाप का प्रायश्चित्त कर डाला । (উসনে অপ্নে পাপ কা প্রায়শ্চিত্ত কর ডালা।)—তিনি নিজের পাপের প্রায়শ্চিত্ত করেছেন।

तुम्हें सच बात बतानी चाहिए । (তুম্হেঁ সচ ওয়াত বতা দেনী চাহিএ।)—তোমার সত্য কথা বলে দেওয়া উচিত।

आजकल काम का तेज है । (আজকল্ কাম কা তেজ হায়।)—আজকাল কাজের খুব জোর।

उसे चेत्तावनी दे दी गई है । (উসে চেতাওয়নী দে দী গঈ হায়।)—তাকে ভবিষ্যৎ বাণী দিয়ে দিয়েছি।

न उधार दो, न लो । (ন উধার দো, ন লো।)—ধার দিও না; ধার নিও না।

न धोखा दो, न खाओ । (ন ধোখা দো, ন খাও।)—প্রতারণা করো না, প্রতারণায় পড়ো না।

आपके-पास कमोजों का कपड़ा है ? (आपके-पास कमीजों का कपड़ा हय?)—আপনার কাছে শার্টের কাপড় আছে?

इतना काफी है । (ইত্না কাফী হায়।)—এই যথেষ্ট।

आपकी कृपा है । (आपकी कृपा हय।)—আপনার দয়া।

बुरा न मानियेगा । (बुरा न मानियेगा।)—থারাপ মনে করবেন না।

बायीं ओर रहिये । (बायीं ओर रहिये।)—বাঁদিকে থাকুন।

इस दफ्तर में हैड क्लर्क ही सब कुछ है । (इस दफ्तर में हैड क्लर्क ही सब कुछ है।)—এই অফিসে হেড ক্লার্কই সব কিছু।

यह बड़ी अच्छी तस्वीर है । (इयह बड़ी अच्छी तस्वीर है।)—এটি খুব ভালো ছবি।

यह कपड़ा मजबूत लगता है । (इयह कपड़ा मजबूत लगता है।)—এই কাপড় শক্ত মনে হচ্ছে।

सिर्फ नेक आदमी ही सुखी है । (सिर्फ नेक आदमी ही सुखी है।)—শুধু ধার্মিক ব্যক্তিই সুখী হন।

पुराना कमीज पहनों, नई घोती खरीदो । (पुराना कमीज पहनों, नई घोती खरीदो।)—পুরাতন শার্ট পর, নতুন ধুতি কেন।

आपका सहायता के लिए धन्यवाद । (आपका सहायता के लिए धन्यवाद।)—আপনার সাহায্যের জন্য ধন্যবাদ।

बिना आज्ञा अन्दर नहीं आ सकते । (बिना आज्ञा अन्दर नहीं आ सकते।)—হুকুম ছাড়া ভিতরে আসতে পারবে না।

क्या मेरे लिए कोई फोन है ? (क्या मेरे लिए कोई फोन है?)—আমার কি কোনও ফোন এসেছে?

कृपया यह सामान मेरे कमरे में पहुंचा दीजिए । (कृपया इयह सामान मेरे कमरे में पहुँचा दीजिए।)—দয়া করে এই জিনিসপত্র আমার ঘরে পৌঁছে দিন।

यह सन्दूक बड़ा भारी है । (इयह सन्दूक बड़ा भारी है।)—এই সিন্দুকটি খুব ভারী।

खाली दिमाग शैतान की दूकान । (खाली दिमाग शैतान की दूकान।)—খালি মস্তিষ্ক শয়তানের ভাণ্ডার।

आराम हराम है । (आराम हराम है।)—আরামই দুঃখের মূল।

जिन्दगी सेवा के लिए है । (जिन्दगी सेवा के लिए है।)—জীবনটাই তো পবের উপকারের জন্য।

आजकाल नई उम्र के लोग नये फैशन के कपड़े पहनते हैं ।
(आजकाल नई उम्र के लोग नये फायशन के कपड़े पहनते हैं।) — आजकाल
युवक नतून फ्याशानेर पोषाक परे।

पाठ—१६ (पाठ—१७)

कानून, रेडियो, डाकखाना और भ्रमण

आइन्, रेडियो, पोस्टाफिस एवम् भ्रमण

उस पर डाकाइती का आरोप लगाया गया । (उस पर डाकाइती
का आरोप लगाया गया।) — तार उपर डाकातीर अतिथोग करा हयैछे।

तुमने गैर-कानूनी काम की है । (तुमने गायर-कानूनी काम की हयै।)
—तुमि बे-आइनी काज करैछ।

वह तीन दिन हवालात में रहा । (वैय् तीन दिन हवालात में
रहा।) — से तिन दिन हाजते छिल।

आप मेरे गवाह है । (आप मेरे गवाह हयै।) — आपनि आमार साक्षी।

उसको मृत्यु-दंड मिला । (उसको मृत्ता-मनड मिला।) — तार मृत्तादण्ड
हयैछे।

वह फरार हो गया । (वैय् फरार् हो गया।) — से फेरारी हयै गेछे।

मैंने उसको निरुद्ध अभियोग किया । (मैंने उसको ँयिरुद्ध
अभियोग किया।) — आरि तार विरुद्धे अतिथोग करैछि।

ये कानून के खिलाफ है । (इये कानून के खिलाफ हयै।) — एटि
अइनेर विरुद्ध।

पुलिस इस विषय में तफतीश कर रही है । (पुलिस इस ँयिसय
में तफतीश कर रही हयै।) — पुलिश एहि विषये अनुसन्धान करैछे।

बकीलों ने गवाहों पर प्रश्न किए । (वैय्कीलौ ने गवाहौ पर प्रश्न
किए।) — उकीलरा साक्षीदेर प्रश्न करैछे।

জুরী নে অভিযুক্ত কে পক্ষ में निर्णय दिया । (জুরী নে অভিযুক্ত কে পক্ষ में নিরূপণ দিয়া)।—জুরীরা অভিযুক্তের পক্ষে রায় দিয়েছেন।

हमारा रेडियो खराब हो गया । (হমারা রেডিয়ো খরাব হো গয়া)।
—আমাদের রেডিও খারাপ হয়ে গেছে।

मैं रेडियो सुनने का बड़ा शौकीन हूँ । (মায় রেডিয়ো সুননে কা বড়া শাকীন হুঁ)।—আমার রেডিও শোনার খুব সখ।

समाचार सब स्टेशनों पर फौला गया । (সমাচার সব স্টেশনৌ পর ফায়ালা গয়া)।—সংবাদ সব স্টেশনগুলিতে ছড়িয়ে গেছে।

तुम्हारा रेडियो बन्द है । (তুমহারা রেডিও বন্দ হায়)।—তোমার রেডিও বন্ধ আছে।

श्याम का रेडियो चल रहा है । (শইয়াম্ কা রেডিয়ো চল্ রহা হায়)।
—শ্যামের রেডিওটি চলছে।

रजिस्टर्ड पत्रों पर पुरे टिकट दे दिया । (রজিস্টর্ড পত্রৌ পর পুরে টিকট দে দিয়া)।—রেজিস্টর্ড পত্রগুলির ওপর পুরা টিকিট দিয়েছি।

क्या आपने पार्सल का तोल कर लिया है ? (ক্যারা আপনে পার্সল কা তোল কর লিয়া হায়?)—আপনি কি পার্সেল ওজন করে নিয়েছেন?

डाकिया चिट्ठी बिलाता था । (ডাকিয়া চিট্ঠী বিলাতা থা)।—পিওন চিঠি বিতরণ করছিল।

मैंने गोपाल को सौ रूपये मनीअर्डर द्वारा भेज दिया । (মায়নে গোপাল কো সও রূপয়ে মনীঅর্ডর দওয়ারা ভেজ্ দিয়া)।—আমি একশ টাকা গোপালকে মনি অর্ডার সাহায্যে পাঠিয়েছি।

कृपया मनीअर्डर की रसीद भेजना । (কৃপয়া মনীঅর্ডর কী রসীদ ভেজনা)।—দয়া করে মনিঅর্ডরের রসীদ পাঠাবেন।

डाक हररोज तीन समय बँटती है । (ডাক হররোজ্ তিন্ সময় বঁটতী হায়)।—ডাক প্রতিদিন তিন সময় (বার) বিলি হয়।

हम रास्ता भूल गये । (হম্ রাস্তা ভুল্ গয়ে)।—আমরা রাস্তা ভুলে গেছি।

हम साथ साथ चलेंगे । (हम साथ साथ चलेंगे।)—आमरा सङ्गे सङ्गे
যাবো।

मुझे जलपाईगुड़ी जाना है । (मुझे जलपाईगुड़ी जाना है।)—आमाके
জলপাইগুড়ি যেতে হবে।

आप कहाँ ठहरेगा ? (आप कहाँ ठहरेगा?)—आपनि कोथाय থাকবেন?
तुम पैदल चलोगे या ट्रेन से ? (तुम् प्यायदल् चलोगে ইয়া ট্রেন সে?)
—তুম হেঁটে যাবে অথবা ট্রেনে যাবে?

बोम्बाई मेल किस समय छूटता है ? (बोम्बाई मेल किस समय छूटता
है?)—বোম্বাই মেল কখন ছাড়ে?

हावड़ा स्टेशन यहाँ से कितनी दूर है ? (हावड़ा स्टेशन इयहाँ से
कितनी दूर है?)—হাওড়া স্টেশন এখান থেকে কতদূর?

यहाँ से केवल दस मिनट का रास्ता है । (इयहाँ से केवल दस
मिनट का रास्ता है।)—এখান থেকে মাত্র দশ মিনিটের রাস্তা।

हम समय पर पहुँच जाएंगे । (हम समय पर पहुँच जाएंगे।)—আমরা
ঠিক সময়ে পৌঁছে যাবো।

जल्दी चलिए, हमें साढ़े नौ बजे की गाड़ी पकड़ना होगा । (जल्दी
चलिए, हमें साढ़े नौ बजे की गाड़ी पकड़ना होगा।)—তাড়াতাড়ি চলুন,
আমাদের সাড়ে নটার গাড়ী ধরতে হবে।

मैं अपने लड़का को स्टेशन पर बिदा करने जा रहा हूँ । (मैं
आपने लड़का को स्टेशन पर बिदा करने जा रहा हूँ।)—আমি নিজের ছেলেকে
বিদায় জানাতে স্টেশনে যাচ্ছি।

गाड़ी अब दिखाई नहीं देती । (गाड़ी अब दिखाई नहीं देती।)—গাড়ী
তো এখনও দেখা যাচ্ছে না।

सड़क मरम्मत के लिए बन्द है । (सड़क मरम्मत के लिए बन्द है।)
—মেরামতের জন্য রাস্তা বন্ধ আছে।

कुली जहाज से सामान उतार रहे हैं । (कुली जहाज से सामान उतार
रहे हैं।)—কুলী জাহাজ থেকে মাল নামাচ্ছে।

পাঠ—১৩ (পাঠ—১৭)

चावल का क्या भाव है ? (चावल का क्या भाव है?)—চালের দর কত?

उसने अपना घन व्यापार में लगा दिया । (उसने अपना घन व्यापार में लगा दिया।)—তিনি নিজের অর্থ ব্যবসায় লাগিয়ে দিয়েছেন।

पैसे गिन लीजिए । (पैसे गिन लीजिए।)—পয়সা গুণে নিন।

मजदूरी ठहरा लो । (मजदूरी ठहरा लो।)—মজুরী ঠিক করে নাও।

तुम्हारी मजदूरी मिल गयी ? (तुम्हारी मजदूरी मिल गयी?)—তোমার মজুরী মিলেছে?

आप मेरे लिए कितना रूपैया दे सकते हैं ? (आप मेरे लिए कितना रूपैया दे सकते हैं?)—আপনি আমার জন্য কত টাকা দিতে পারেন?

पेशगी रूपैया देना होगा । (पेशगी रूपैया देना होगा।)—আগাম টাকা দিতে হবে।

क्या उसने आपका वेतन दे दिया ? (क्या उसने आपका वेतन दे दिया?)—তিনি কি আপনার বেতন দিয়ে দিয়েছেন?

मेरे पास नकद रूपैया नहीं है । (मेरे पास नकद रूपैया नहीं है।)—আমার কাছে নগদ টাকা নাই।

मुझे कई विलों का पैसा चुकाना है । (मुझे कई विलों का पैसा चुकाना है।)—আমাকে কিছু বিলের পয়সা মেটাতে হবে।

दूसरों से झगड़ा मत करो । (दूसरों से झगड़ा मत करो।)—অপরের সঙ্গে ঝগড়া করো না।

दूसरों की बुराई मत करो । (दूसरों की बुराई मत करो।)—অপরের মন্দ করিও না।

दूसरो पर भरोसा मत करो । (दूसरो पर भरोसा मत करो।)—অপরের উপর নির্ভর করো না।

जितना हो सके, साफ लिखो । (जितना हो सके, साफ लिखो।)—যতটা পারো পরিষ্কার করে লেখো।

बड़ों के साथ सम्मानपूर्वक बात करो । (बड़ों के साथ सम्मानपूर्वक बात करो।)—বড়োঁ কে সাথে সম্মানপূর্বক কথা

বাত করো)—বড়োদের সঙ্গে সম্মানপূর্বক কথা বলো।

क्या उनसे आपका कोई लेन-देन है ? (ক্যায়া উন্সে আপ্কা কোঈ লেন-দেন হায়?)—তার সঙ্গে আপনার কোনও লেন-দেন আছে নাকি?

धनसे धन कमाया जाता है । (ধনসে ধন্ কমায়া জাতা হায়।)—অর্থে অর্থ উপার্জন করা যায়।

ये चिट्ठियाँ लेटर वक्स में डालो । (ইয়ে চিটিয়াঁ লেটর ওয়ক্স মে ডালো।)—এই চিঠিগুলি লেটার বক্সে ফেলে দাও।

राम का काम कैसे चल रहा है ? (রাম্‌ কা কাম ক্যায়সে চল্‌ রহা হায়?)—রামের কাজ-কর্ম কেমন চলছে?

सच्ची बात सबकी कड़वी लगती है । (সচ্চী বাত্‌ সব্‌কো কড়বী লগতী হায়।)—সত্য কথা সকলেরই কটু লাগে।

सदा सच की विजय होती है । (সদা সচ্‌ কী ওয়িজয় হোতী হায়।)—সর্বদা সত্যের জয় হয়।

हर गधे को अपनी आवाज सुरीली लगती है । (হর্‌ গধে কো অপ্‌নী আওয়াজ সুরীলী লগতী হায়।)—সব গাধারই নিজের আওয়াজ সুরেলা লাগে।

आदमी पेट का दास है । (আদমী পেট্‌ কা দাস হায়।)—মানুষ পেটের দাস।

परिश्रम ही सबसे बड़ा धन है । (পরিশ্রম্‌ হী সব্‌সে বড়া ধন্‌ হায়।)—পরিশ্রমই সবচেয়ে বড় অর্থ।

ईमानदारी सबसे अच्छी नीति है । (ঈমানদারী সব্‌সে অচ্চী নীতি হায়।)—সততা সব চেয়ে উত্তম নীতি।

स्टेशन से पार्सल छुड़ा लाओ । (স্টেশন সে পার্সল ছুড়া লাও।)—স্টেশন থেকে পার্সেল ছাড়িয়ে আনো।

क्या तुम कोई व्यापार करते हो ? (ক্যায়া তুম্‌ কোঈ ব্যাপার কর্তে হো?)—তুমি কি কোন ব্যবসা করছো?

हम आड़ती है । (হম্‌ আড়তী হায়।)—আমরা আড়তদার।

पाँचो उंगलियाँ बराबर नहीं होती । (পাঁচো উংগলিয়ৌঁ বরাবর নহী)

হোতী।) — পাঁচটি আঙুল সমান হয় না।

ফিল্ম কিস সময় শুরু होगी ? (ফিল্ম কিস সময় শুরু হোগী?)

ফিল্ম কখন আরম্ভ হবে?

आपको कौन से खेल पसंद है। (আপকো কওন্ সে খেল পসন্দ হায়।)

— আপনার কোন খেলা পছন্দ?

दिल्ली जाने के लिए रेल ठीक होगी या बस ? (দিল্লী জানে কে লিএ, রেল ঠিক হোগী ইয়া বস?) — দিল্লী যাবার জন্য রেল ঠিক হবে, না বাস?

पाठ—१८ (पाठ—१८)

नौकर से बातचीत (नौकर से बातचीत)

চাকরের সঙ্গে কথাবার্তা

मोदी से मसला लाओ। (মোদী সে মসলা নাও।) — মুদীর কাছ থেকে মশলা আনো।

कपड़ा भुवनेश्वरी बस्त्रालय से लाना। (কপড়া ভুবনেশ্বরী বস্ত্রালয় সে লানা।) — কাপড় ভুবনেশ্বরী বস্ত্রালয় থেকে আনবে।

मुझे सबेरे जगा देना। (মুঝে সবেরে জগা দেনা।) — আমাকে সকালে জাগিয়ে দিও।

मुझे एक प्याला चाय बना दो। (মুঝে এক প্যায়ালা চায় বনা দো।) — আমাকে এক কাপ চা তৈরী করে দাও।

खाना जल्दी बनाओ। (খানা জল্দী বনাও।) — তাড়াতাড়ি খাবার প্রস্তুত কর।

मैला कामिज धोबी को दे देना। (ময়লা কামিজ ধোবী কো দে দেনা।) — ময়লা জামা ধোপাকে দিয়ে দেবে।

चार बजे से पहले कमरा साफ कर लेना। (চার বজে সে পহলে কমরা সাফ কর লেনা।) — চারটে বাজার আগে ঘর পরিষ্কার করে নেবে।

होटल में (होटल में) — হোটেল

नमस्ते, मैनेजर साहब। (নমস্ते, ম্যানেজর সাহব।) — নমস্কে, ম্যানেজার সাহব।

नमस्ते जी । मैं आपके लिए क्या कर सकता हूँ । (नमस्ते जी। मैं आपके लिए कार्या कर सकता हूँ।) —नमस्कार महशय। आगि आपनार जन्ना कि करते पारि?

आपका होटल में कोई कमरा खाली होगा ? (आपका होटल में कोई कमरा खाली होगा?) —आपनार होटले कोन घर खालि आछे?

जरूर होगा जी । (जरूर होगा जी।) —निश्चयई हवे महशय।

मुझे यहां कुछ दिनों के लिए ठहरना है । (मुझे इयहाँ कुछ दिनों के लिए ठहरना हाय।) —आमाके एथाने किछुदिनेर जन्ने थाकते हवे।

बहुत खूशी के बात है । आपका शुभ नाम ? (बहुत खूशी के बात हाय। आपका शुभ नाम?) —खुबई आनन्देर कथा। आपनार शुभ नाम?

मेरा नाम आनन्द मोहन रय । (मेरा नाम आनन्द मोहन रय।) —आमार नाम आनन्दमोहन राय।

आप कहाँ से आए हैं ? (आप कहाँ से आए हाय?) —आपनि कोथा थेके आसछेन?

नागपुर से आता है । (नागपुर से आता हाय।) —नागपुर थेके आसछि।

आप क्या काम करते हैं ? (आप कार्या काम करते हाय।) —आपनि कि काज करेन?

मैं एक कंपनी का एजेंट हूँ । (मैं एक कोम्पनी का एजेंट हूँ।) —आगि एकांटी कोम्पनीर एजेंट।

आपका कैसा कमरा चाहिए ? (आपका कार्यासा कमरा चाहिए?) —आपनार कि रकम घर चहि?

मुझे सिंगल बेड के कमरे का जरूरत है । (मुझे सिंगल बेड के कमरे का जरूरत हाय।) —आमार सिंगल बेडेर कामरार दरकार।

ठिक है मिल जायेगा । (ठिक हाय मिल जाएगा।) —ठिक आछे, पालेन।

सिंगल बेड के कमरे का क्या किराया होगा ? (सिंगल बेड के कमरे का कार्या किराया होगा?) —सिंगल बेडेर कामरार भाड़ा कत हवे?

सिर्फ दस रुपैया । खाना पीना अलग लगेगा । (सिर्फ दस रुपयाय्या।
खाना पीना अलग लगेगा।) — मात्र दश টাকা। खाওয়ার খরচ পৃথক লাগবে।

ठिक है, वही होगा । (ठिक शाय, वही होगा।) — ठিক আছে, তাই হবে।
रामु ! बाबुका सामान कमरा नम्बर चार में ले जाओ । (रामू।
बाबूका सामान कमरा नम्बर चार में ले जाओ।) — रामू! বাবুর জিনিসপত্র কামরা
নম্বর চারে নিয়ে যাও।

कोई मिलने आए तो कमरे में भेज दें । (कोई मिलने आए तो
कमरे में भेज दें।) — কেউ দেখা করতে এলে ঘরে পাঠিয়ে দেবেন।

टैक्सी ड्राइवर के साथ (टेक्सी ड्राइवर के साथ)

ট্যাক্সী ড্রাইভারের সঙ্গে

ड्राइवर, मुझे शहर का सबसे बढ़िया होटल में ले चलो ।
(ड्राइवर, मुझे शहर का सबसे बढ़िया होटल में ले चलो।) — ড্রাইভার, আমাকে
শহরের সবচেয়ে ভালো হোটেলে নিয়ে চলো।

आइए बैठिए श्रीमानजी । (आइए ब्याठिये श्रीमानजी) — दया करे उठे
बसून महशार।

बससे बढ़िया होटल का नाम क्या है ? (सबसे बढ़िया होटल का
नाम क्या है?) — सबसे बढ़िया होटल का नाम कि?

सो विउ होटल । (सो विउ होटल।) — सो विउ होटल।

वां होटल यहां से कितनी दूर है ? (वां होटल यहां से कितनी
दूर है?) — ए होटल एथान थेंके कत दूर?

लगभग तीन किलोमीटर । (लगभग तीन किलोमीटर।) — প্রায় তিন
কিলোমিটার।

तुम मेरा सामान कहाँ रखोगे ? (तुम मेरा सामान कहाँ रखोगे?) —
তুমি আমার মালপত্র কোথায় রাখবে?

मैं इसे गाड़ी की कैरियर में रख दूंगा । (मैं इसे गाड़ी की कैरियर
में रख दूंगा।) — আমি একে গাড়ীর কেরিয়ারে রেখে দেব।

एक घंटे वेटिंग का क्या किराया है ? (एक घंटे वेटिंग का क्या

কিরায়া হায়?)—এক ঘণ্টা ওয়েটিং-এর ভাড়া কত?

তিন রুপয়ে, শ্রীমান জী। (তিন্ রুপয়ে, শ্রীমান্ জী।)—তিন টাকা মহশয়।

তিন কিলোমিটার কে लिए तुम् कितने किराया लोगे ? (তিন্ কিলোমিটার কে लिए তুম্ কিতনে কিরায়া লো গে?)—তিন কিলোমিটারের জন্য তুমি কত ভাড়া নেবে?

दस रूपये। (दस् रूपये।)—दश টাকা।

तुम् सामान का कितना लेते हो ? (তুম্ সামান্ কা কিতনা লেতে হো?)—তুমি মালপত্রের জন্য কত নাও?

एक रूपया प्रति नग। (एक रूपया प्रति नग।)—एक টাকা प्रति बाग।

क्या तुम् रेटलिस्ट के हिसाब से किराया लेते हो ? (क्या तूम् रेटलिस्ट के हिसाब से किराया लेते हो?)—तुमि कि रेटलिस्ट अनुयायी भाड़ा नाओ?

जी, जनाव ! (जी, जनाव।)—हाँ, महशय!

तुम्हारे रेटलिस्ट दिखाईए। (तुम्हारे रेटलिस्ट दिखाईए।)—तोमार रेटलिस्ट देखाओ।

यह देख लीजिए। (इयह् देख लीजिए।)—এই দেখে নিন।

किसने इसे पास किया है ? (किसने इसे पास किया हय।)—एटि के पास करेछे?

उत्तर प्रदेश नगर निगम ने। (उत्तर प्रदेश नगर निगम ने।)—উত্তরপ্রদেশ মিউনিসিপ্যালিটি।

तब तो ठिक है, ले चलो। (तब तो ठिक हय, ले चलো।)—ताहले तो ठिक आछे, निरे चलो।

रेलवे स्टेशन पर (रेलवे स्टेशन पर) रेल स्टेशन

बोम्बार्ड जानेवाली गाड़ी कब आती है ? (बोम्बार्ड जानेवाली गाड़ी कब आती हय?)—बोम्बार्ड यावार गाड़ी कखन आसे?

ढाई बजे। (टाई बजे।)—आড়াईটার समय।

किस प्लेटफार्म से छुटती है और किस समय ? (किस प्लेटफार्म

से छुटती है और किस समय ?—कौन प्लेटफॉर्म থেকে ছাড়ে এবং কোন সময় ?

प्लेटफॉर्म नं० ३ से सवा चार बजे । (प्लेटफॉर्म नं० ३ से सওয়া চার বजे।)—प्लेटफॉर्म नं० ३ থেকে সওয়া চারটের সময়।

मुझे टिकट कहाँ से मिलेगा ? (मुझे टिकट कहाँ से मिलेगा ?)—आमि टिकिट কোথায় পাবো ?

खिड़की नं० २ से । (खिड़की नं० २ से।)—জানালা নং ২ থেকে।

गाड़ी यहां कितनी देर ठहरती है ? (गाड़ी इहाँ कितनी देर ठहरती है।)—गाड़ी এখানে কতক্ষণ থামে ?

यह यहाँ एक घंटा ठहरती है । (इयह् इयहाँ एक घंटा ठहरती है।)—এটি এখানে এক ঘণ্টা থামে।

क्या आप जानते हो, बोम्बार्ड का किराया कितना है ? (क्या आप जानते हो, बोम्बार्ड का किराया कितना है ?)—आपनि कि জানেন, बोम्बार्डের ভাড়া কত ?

मालूम नहीं, अभी तो किराया बढ़ गया । (मालूम नहीं, अभी तो किराया बढ़ गया।)—জানি না, এখন তো ভাড়া বেড়ে গেছে।

कूली, मेरा सामान तीन नं० प्लेटफॉर्म पर ले चलो । (कूली, मेरा सामान तीन नम्बर प्लेटफॉर्म पर ले चलो।)—কুলী, আমার মালপত্র তিন নম্বর প্ল্যাটফর্মে নিয়ে চলো।

ले जाते हैं श्रीमान । (ले जाते हैं श्रीमान।)—निये যাচ্ছি বাবু।

तुम्हारा कूलीयाना कितना है ? (तुम्हारा कूलीयाना कितना है ?)—তোমার কুলীভাড়া কত ?

सवा रुपैया फी नग श्रीमानजी । (सওয়া रूपैया फी नग श्रीमानजी।)—সওয়া এক টাকা প্রতি ব্যাগ মহাশয়।

चार नग के लिए कितना होता है ? (चार नग के लिए कितना होता है ?)—চারটি ব্যাগে কত হচ্ছে ?

पाँच रुपैया श्रीमानजी । (पाँच रूपैया श्रीमानजी।)—পাঁচ টাকা মহাশয়।

यह लो पाँच रुपये । (इयह् लो पाँच रूपये।)—এই নাও পাঁচ টাকা।

आइए अपना डिब्बा तलाश कर लें । (আইএ আপনা ডিব্বা তলাশ কর লেঁ।)—আসুন আপনার কামরা খোঁজ করে নিন।

यह रहा मेरा डिब्बा । (ইয়হ্ রহা মেরা ডিব্বা।)—এই যে আমার কামরা।

क्या आप थोड़ा सा खिसकेंगे ? (ক্যায়া আপ থোড়া সা খিস্-কেঙ্গে?)—আপনি কি অল্প সরে বসবেন?

अवश्य, जो थोड़ी-सी जगह है उसका उपयोग कीजिए । (অওয়শ্ইয়, জো থোড়ী-সী জগহ্ হ্যায় উস্কা উপযোগ কীজিএ।)—অবশ্য, যে সামান্য স্থান আছে তার উপযোগ করুন।

बस स्टॉप पर (বস স্টাঁপ পর) बस स्टॉपेज

कृपया आप बताने सकेगा कि आरामबाग जाने की बस कहां से मिलेगी ? (কৃপয়া আপ বতানে সকেগা কি আরামবাগ জানে কী বস্ কহাঁ সে মিলেগী?)—আপনি কি দয়া করে বলতে পারেন আরামবাগ যাবার বাস কোথা থেকে পাওয়া যাবে?

यहां से सब बसें वहीं जाती हैं । (ইয়হাঁ সে সব বসেঁ ওয়হীঁ জাতী হ্যায়।)—এখান থেকে সব বাসগুলিই ওখানে যায়।

मैं लाइन में कहां खड़ा हीऊँ ? (ম্যৈ লাইন মৈঁ কহাঁ খড়া হোউঁ?)—আমি লাইনে কোথায় দাঁড়াবো?

मेरा पीछे खड़ा हो जाइए । (মেরা পীছে খড়া হো জাইএ।)—আমার পিছনে দাঁড়ান।

धन्यवाद! आरामबाग पहुंचने में कितना समय लगता है ? (ধন্যইয়ওয়াদ্! আরামবাগ পহুঁচনে মৈঁ কিতনা সময় লগতা হ্যায়?)—ধন্যবাদ! আরামবাগ পৌঁছাতে কত সময় লাগে?

लगभग टाई तीन घंटे लग जाएगा । (লগ্ভগ্ টাই তিন ঘণ্টে লগ জাএগা।)—প্রায় আড়াই তিন ঘণ্টা লেগে যাবে।

अगली बस कब आएगी ? (অগলী বস্ কব্ আএগী?)—পরের বাস কখন আসবে?

यह कहना मुश्किल है । दस मिनट में भी आ सकती है और आधा घंटा भी ले सकती है । (इयह कहना मुश्किल हय । दस मिनट में भी आ सकती हय अउर आधा घंटा भी ले सकती हय ।) — एटा बना मुश्किल । दस मिनटों के मध्ये आसते पारे आबार आध घंटा ओ निते पारे ।

यह देखिए, आपकी बस आ गयी । जल्दी से चढ़ जाईए । (इयह देखिये, आपकी बस् आ गयी । जल्दी से चढ़ जाईए ।) — ए देखुन, आपनार बास एसे गेछे । ताड़ाताड़ि उठे पडुन ।

धन्यवाद ! नमस्ते । (धन्यवाद ! नमस्ते ।) — धन्यवाद ! नमस्कार ।

टेलीफोन (टेलीफोन) — टेलिफोन

हैलो, आप कौन बोलते हैं ? (हालो, आप् कउन् बोलते हैं ?) — हालो, आपनि के कथा बलछेन ?

मैं मि: चौधुरी बोल रहा है । (माँय मि: चउधुरी बोल रहा हय ।) — आमि मि: चौधुरी बलछि ।

कहिए, क्या समाचार है ? (कहिऐ, क्या समाचार हय ?) — बलून, कि खबर ?

कृपया मि: सेन को बुला दीजिए (कृपया मि: सेन को बुला दीजिए ।) — दया करे मि: सेनके डेके दिन ।

मि: सेन बाहर गए हुए है । (मि: सेन बाहर गए हए हय ।) — मि: सेन बाहरे गेछेन ।

वह कब तक लौटेंगे ? (उयह कब तक लउटेंगे ?) — तिनि कबे नागाद फिरबेन ?

वह कल लौटेंगे ? (उयह कल लउटेंगे ?) — तिनि काल फिरबेन ?

मि: सेन कल दफ्तर में आनेसे आप उन्हें बता देंगे कि मि: चौधुरी का फोन आया था । (मि: सेन् कल् दफ्तर में आनेसे आप उन्हें बता देसे कि मि: चउधुरी का फोन आया था ।) — मि: सेन काल अफिसे एले आपनि ताँके बले देबेन ये मि: चौधुरीर फोन एसेछिल ।

मैं उन्हें आपका संदेश जरूर दे दूंगा । (माँय उन्हें आपका सन्देश

জরুর দে দুস্কা।)—আমি তাঁকে অবশ্যই আপনার খবর জানাবো।

आप कौन बोल रहा है ? (आप कौन बोल रहा है?)—आपनि
কে কথা বলছেন?

मैं मि: घोष बोल रहा है । (मैं मि: घोष बोल रहा है।)—आमि
মিঃ ঘোষ বলছি।

क्या मैं मैनेजर साहब से बात कर सकता हूँ ? (क्याया मैं
ম্যানেজর সাহব সে বাত কর সক্তা হুঁ?)—আমি কি ম্যানেজার সাহেবের সঙ্গে
কথা বলতে পারি?

जरुरी हो तो चार बजे के बाद आईए ? (जरुरी हो तो चार
বজেকে বাদ আইএ?)—প্রয়োজন হলে চারটের পর আসুন।

धन्यवाद । (धन्यवाद।)—ধন্যবাদ।

ट्रंककॉल बुक करना (ट्रंककॉल बुक करना)

ট্রাংককল বুক করা

हैलो, एक्सचेंज । (हालो, एक्सचेंज।)—हालो, एक्सचेंज।

हाँ, एक्सचेंज से बोल रहे हैं । (हाँ, एक्सचेंज से बोल रहे
হাঁ, এক্সচেঞ্জ থেকে বলছি।

कृपा करके एक आर्डिनरी ट्रंककॉल बुक कर दें । (कृपा करके एक
আর্ডিনারী ট্রাংককল বুক কর दें।)—দয়া করে একটি সাধারণ ট্রাংককল বুক করে
দেবেন।

कौन शहर के लिए जी ? (कौन शहर के लिए जी?)—কোন শহরের
জন্য মহাশয়?

कलकत्ता के लिए । (कलकत्ता के लिए।)—কলকাতার জন্য।

कृपया नम्बर बताइए । (कृपया नम्बर बताइए।)—দয়া করে নম্বরটা
বলুন?

३२५५९४ । (३२५५९४।)—৩২৫৫৯৪।

क्या यह व्यक्ति के नाम से कॉल है । (क्याया यह व्यक्ति के नाम
সে কল হয়?)—এটি কি কোন ব্যক্তির নামের কল?

जी हाँ, पी पी कॉल है, अनिमेष का नाम से। (जी हाँ, पी पी कॉल
हाय, अनिमेष का नाम से।)—आज्जे हाँ, पि पि कॉल, अनिमेषेर नामे।

ओ० के०, आपका अपना नम्बर बताइए। (ओ, के, आपका अपना
नम्बर बतइए।)—ठिक আছে। आपनार नम्बर बलून?

मेरा नम्बर कुछबिहार ३४४५९२। (मेरा नम्बर कुचबिहार ३४४५९२।)
—आमार नम्बर कुचबिहार ३४४५९२।

अच्छा, थोड़ा प्रतीक्षा करें। (अच्छा, थोड़ा प्रतीक्षा करें।)—आच्छा,
एकट्ठ अपेक्षा करून।

मेरा रेजिस्ट्रेशन नम्बर क्या है? (मेरा रेजिस्ट्रेशन नम्बर क्या
हाय?)—आमार रेजिस्ट्रेशन नम्बर कत?

डि फोर कुचबिहार ३१२। (डी फोर कुचबिहार ३१२।)—डि फोर
कुचबिहार ३१२।

धन्यवाद। (धन्यवाद।)—धन्यवाद।

डाकखाने में (डाकखाने में)—डाकघरे।

कृपया मुझे कुछ पोस्टकार्ड दे दें। (कृपया मुझे कुछ पोस्टकार्ड दे
दें।)—दया करे आमाके किछु पोस्टकार्ड दिन।

आपको कितने चाहिए? (आपको कितने चाहिए?)—आपनार कटि चाहै?

मुझे दस पोस्टकार्ड और दस इन्टैंड लेटर चाहिए। (मुझे दस
पोस्टकार्ड और दस इन्लान्ड लेटर चाहिए।)—आमार दशाटि पोस्टकार्ड एबं
दशाटि इन्लान्ड लेटर चाहै।

यह लीजिए। (इयह लीजिए।)—एइ निन।

आपके पास एयरोग्राम लेटर के फार्म भी हैं? (आपके पास
एयरोग्राम लेटर के फार्म भी हैं?)—आपनार काछे एरोग्राम लेटरओ
आछे?

जी हां, है। (जी हाँ, हाय।)—आज्जे हाँ, आछे।

ठिक है, दे दीजिए। (ठिक हाय, दे दीजिए।)—ठिक आछे, दिन।

पार्सलों के लिए खिड़की नम्बर कितना है ? (पार्सलोंके लिए खिड़की नम्बर कितना शाय ?)—पार्शेलैर जन्य कत नम्बर जानाला ?

खिड़की नं० पाँच । (खिड़की नम्बर पाँच।)—जानाला नं० पाँच।

इस रजिस्टर्ड खत को कहाँ दे सकता हूँ ? (इस् रजिस्टर्ड खत को कहाँ दे सकता हूँ ?)—एई रेजिस्टर्ड लेटराटि कोथाय देबो ?

खिड़की नं० तीन पर । (खिड़की नम्बर तीन पर।)—तिन नम्बर जानालाय।

आपको बहुत धन्यवाद । (आपको बहुत धन्यवाद।)—आपनाके अनेक धन्यवाद।

डाक्टर के पास (डाक्टर के पास)—डाक्टरैर काहे।

नमस्ते, डाक्टर साहब । (नमस्ते, डाक्टर साहब।)—नमस्कार, डाक्टर साहब।

नमस्ते, आपको क्या हुआ है ? (नमस्ते, आपको क्या हुआ शाय ?)—नमस्कार! आपनार कि हयैछे ?

मेरी तबियत ठीक नहीं लग रही है । (मेरी तबियत ठीक नहीं लग रही शाय।)—आमार शरीरटा ভাল लागछे ना।

आपको क्या परेशानी है ? (आपको क्या परेशानी शाय ?)—आपनार कि कष्ट शछे ?

कल मुझे रात को ठंड लगी है और तभी से मुझे छाती में बाँई ओर बहुत दर्द है । (कल मुझे रात को ठण्ड लगी शाय अओर तभी से मुझे छाती में बाँई ओर बहुत दर्द शाय।)—काल आमार राते ठाण्ठा लेगेछिल आर तखन थेके आमार बुकेर बाँदिके खुब ब्याथा हयैछे।

मैं आपकी जाँच कर लूँ । जरा लेट जाइए । (मैं आपको जाँच कर लूँ । जरा लेट जाइए।)—आमि आपनाके परीक्षा करे नेबो। एकट्ठु शये पडून।

साँस लम्बे लम्बे लीजिए । (साँस लम्बे लम्बे लीजिए।)—लम्बा लम्बा श्वास निन।

আপকী আর ক্যা পরেশান होती है ? (आपकी अंगर काया परेशान होती है?)—आपनार आर कि कष्ट हछे?

मुझे थकान महसूस होती है । (मुझे थकान महसूस होती है।)—आमार खुब क्लান্ত लागछे।

और क्या है ? (आंगर काया है?)—आर कि हय़ेछे?

मैं ठीक से सो नहीं पा रहा हूँ । (मैं ठीक से सो नहीं पा रहा हूँ।)—आमि ভালোভাবে শুতে পারছি না।

आपकी इंजेक्शन लेने होंगे । यदि इंजेक्शन अनुकूल न पड़े तो कैपसूल दूंगा । (आपकी इंजेक्शन लेने होंगे। यदि इंजेक्शन अनुकूल ना पड़े तो कापसूल दूंगा।)—आपनाके इंजेक्शन निते हवे। यदि इंजेक्शन आपनार पক্ষে अनुकूल ना हय, कापसूल देबो।

क्या होगा डाक्टर साहब ? (काया होगा डाक्टर साहब?)—कि हवे डाक्टर बाबू?

घबड़ाईए मत । एह एकदम साध्य रोग है । इलाज जारी रखिए आप जल्दी ठीक हो जाएंगे । (घबड़ाईए मत। इयह एकदम साध्य रोग हय। इलाज जारी रखिए आप जल्दी ठीक हो जायेंगे।)—ভয় পাবেন না। এতে খুব সহজ রোগ। চিকিৎসা চালিয়ে যান। আপনি তাড়াতাড়ি সেরে যাবেন।

ঠিক मैं (বেয়ংক য়ে)—ব্যাঙ্কে

নমস্ते । मैं मैनेजर साहब के साथ मिलना चाहता हूँ । (নমস্তে। মায় মানেজর সাহব কে সাথ মিলনা চাহতা হুঁ।)—নমস্কার। আমি মানেজার সাহেবের সঙ্গে দেখা করতে চাই।

कहिए, मैं आपकी क्या सेवा कर सकता हूँ? (कहिए, मैं आपकी काया सेवा कर सकता हूँ?)—बलून, আমি আপনार কি উপকার করতে পারি?

मैं एक बचत खाता खोलना चाहता हूँ । (मैं एक बचत खाता खोलना चाहता हूँ।)—আমি একটি সেভিংস একাউন্ট খুলতে চাই।

ঠিক है, खोल लीजिए । (ঠিক হয়, খোল লীজিএ।)—ঠিক আছে, খুলে ফেলুন।

यह खाता खोलने के लिए पहले कितने रुपये के आवश्यकता होगी ? (इयद् खाता खोलने के लिए पहले कितने रुपये के आवश्यकता होगी?)—एह आकाउन्ट खुलते कत टाकार प्रयोजन हवे?

पहले तो कम से कम पाँच रुपये जमा करना होंगे । (पहले तो कम से कम पाँच रुपये जमा करना होगा।)—प्रथमे तो कमपक्षे पाँच टाका जमा दिते हय।

हम रुपये कितनी बार निकाल सकते हैं ? (हम रुपये कितनी बार निकाल सकते हैं?)—आगि टाका कतबार तुलते पारि?

एक महीने में पाँचबार निकल सकते। (एक महीने में पाँचबार निकल सकते।)—मासे पाँचबार तुलते पारबेन।

एक दफे कितना रुपैया उठाना जा सकता है ? (एक दफे कितना रुपैया उठाना जा सकता है?)—एकबारे कत टाका तोला याय?

सामान्यतः एक हजार से अधिक नहीं । (सामान्यतः एक हजार से अधिक नहीं।)—साधारणतः एक हजारेर वेशी नय।

मैं बैंक बुक लेना चाहता । (मैं बैंक बुक लेना चाहता।)—आमि के वई निते चाहै।

वह हम आपको दे देंगे और उसके साथ एक पास बुक भी । (वह हम आपको दे देंगे और उसके साथ एक पास बुक भी।)—ओयद् हम आपको दे देसे ओय् उसके साथ एक पास बुक भी।—ओ आमि आपनाके दिये देव ओय् सेह ससे एकटि पास वईओ देव।

ठीक है, मैं बचत बैंक खाता खोलना चाहता हूँ । क्या मैं पत्नी के साथ संयुक्त खाता खोल सकता हूँ ? (ठीक है, मैं बचत बैंक खाता खोलना चाहता हूँ। क्या मैं पत्नी के साथ संयुक्त खाता खोल सकता हूँ?)—क्याय् माँय पत्नी के साथ संयुक्त खाता खोल सत ता हँ?—ठिक आछे, आमि सेभिं आकाउन्ट खुलते चाहै। आमि कि स्त्रीर ससे संयुक्त आकाउन्ट खुलते पारि?

जरूर सकेंगे । (जरूर सकेंगे।)—निश्चयि पारबेन।

मुझे क्या करना है ? (मुझे क्या करना है?)—आमाके कि करते हवे?

आपको इन फार्मों पर हस्ताक्षर करना होगा और साथ ही आरम्भिक रुपैया जमा करना होगा । (आपको इन फार्मों पर हस्ताक्षर करना होगा और साथ ही आरम्भिक रुपैया जमा करना होगा।)—आपनाके

এই ফর্মের ওপর সই করতে হবে এবং সেই সঙ্গে প্রাথমিক টাকা জমা করতে হবে।

यह बात ठीक है । (ইয়হ্ বাত ঠীক হায়)—সে কথা ঠিক।

ये लीजिए फार्म । इन्हें भर दीजिए और हम आपका खाता खोल देंगे और आपको पास बुक और बैंक बुक भी दे देंगे । (ইয়ে লীজিএ ফার্ম। ইনহেঁ ভর দীজিএ অওর্ হম্ আপকা খাতা খোল দেংগে অওর্ আপকো পাস বুক অওর্ চেক্ বুক ভী দে দেংগে।)—এই নিন ফরম্ । এটা ভর্তি করে দিন, আমি আপনার অ্যাকাউন্ট খুলে দেব এবং আপনাকে পাস বই ও চেক বই দিয়ে দেব।

बाड़ी भाड़ा के बारेमें (বাড়ী ভাড়া কে বারেমেঁ)

बाड़ी भाड़ा सम्पर्के

नमस्ते जी । (নমস্তে জী।)—নমস্কার মহাশয়।

नमस्ते । (নমস্তে।)—নমস্কার।

आपके नाम मि: सुनील सरकार है ? (आपके नाम सुनील सरकार हय?)—आपना नाम सुनील सरकार?

जी हाँ, कहिए क्या जरूरत है ? (जी हाँ, कहिए क्या जरूरत हय?)—आज्जे हाँ, बलून कि दरकार?

अखबार में विज्ञापन देखा कि आपके यहाँ किराए के लिए फ्लट खाली है ? (अखबार में ॐ गिगणपन देखा कि आपके इयहाँ किराए के लिए फ्लट खाली हय?)—खबरेर कागजे विज्ञापन देखलाम, आपना एखाने भाडार जना फ्लाट खालि आछे?

जी हाँ, आपका क्या चाहिए ? (जी हाँ, आपका क्या चाहिए?)—आज्जे हाँ, आपना कि चাই?

मैं तीन कमरे के एक फ्लट चाहता हूँ । (मैं त्रीन कमरे के एक फ्लट चाहता हूँ।)—आमि तिन कमरार एकটি ফ্ল্যাট চাইছি।

ठीक है, आइए मैं आपको दिखाता हूँ । (ठीक हय, आईए मैं आपको दिखाता हूँ।)—ঠিক আছে, আসুন আমি আপনাকে দেখাচ্ছি।

बैठक बड़ा है, लेकिन रसीई घर छोटा है । (ब्यायठक् बड़ा हाय, लेकिन रसेई घर छोटा हाय) — बैठकखाना बड़ किस्त रान्ना घर छोटे ।

इधर देखिए सोने का कमरा (इधर देखिए सोने का कम्रा) — एदिके देखुन शोबार घर ।

ये घर तो बड़ा है । (इये घर तो बड़ा हाय) — এই ঘরগুলি তো বড় ।

जी हाँ । सोने का कमरा बड़ा और हवादार है । (जी हाँ, सोने का कमरा बड़ा अण्ठ हওয়াदार हाय) — आखे हाँ, शোবার घर बड़ एवंग वातास आसे ।

लेकिन दीवालों का चूना झड़ गया है । (लेकिन दीওয়ालों का चूना बाड़ गया हाय) — किस्त देওয়ালগুলির চুন ঝরে গেছে ।

यह हम फिर से चूना कलई करवा दूंगा । (इयह हम फिर से चूना कलई करवा दूंगा) — ও আমি আবার চুনকাম করে দেব ।

किराया कितना देना होगा ? (किराया कितना देना होगा ?) — ভাড়া কত দিতে হবে ?

साढ़े तीन सौ रुपये । (साढ़े तीन शौ रूपये) — साढ़े तिनशौ टाका ।

क्या बाजार नजदीक है — न दूर हैं ? (क्या बाजार नजदीक हाय — न दूर हाय ?) — बाजार काछे — ना दूरे ?

बाजार, बस स्टॉप और स्कूल नजदीक हैं । (बाजार, बस् स्टॉप अण्ठ स्कूल नजदीक हाय) — बाजार, বাস স্টপেজ এবং স্কুল কাছেরই ।

और कोई किरायेदार हैं ? (अण्ठ कोई किरायेदार हाय ?) — আরও কি ভাড়াটে আছে ?

जी हाँ, और तीन किरायेदार हैं । (जी हाँ, अण्ठ तीन किरायेदार हाय) — आखे हाँ, আরও তিনজন ভাড়াটে আছে ।

वह सब कैसा आदमी हैं ? (उयह सब कायसा आदमी हाय) — তারা সব কেমন লোক ?

सभी अच्छा आदमी हैं । (सभी अच्छा आदमी हाय) — সবাই ভালো লোক ।

अभी हमको कितना रुपैया देना होगा ? (अभी हमको कितना रूपया देना होगा?)—एथन आमाके कत टाका दिते हवे?

एक माह का किराया जमा और एक माह का किराया । (एक माह का किराया जमा अउर एक माह का किराया।)—एक मासेर भाड़ा जमा एवं एक मासेर भाड़ा।

ठीक है, रुपैया लीजिए । (ठीक शाय, रूपया लीजिए।)—ठीक आछे, टाका निन।

यह लीजिए किराये का रसिद । (इयह लीजिए किराये का रसिद।)—
एह निन भाड़ार रसिद।

धन्यवाद । (धन्यवाद।)—धन्यवाद।

उपहार खरीदना (उपहार खरीदना) उपहार केना

कहिए आपको क्या दिखाऊँ ? (कहिए आपको काया दिखाऊँ?)—बलून आपनाके कि देखावो?

मूझे एक रिस्टवाच दिखाईये उपहार के लिए । (मूझे एक रिस्टवाच दिखाईये उपहार के लिए।)—आमाके एकटि रिस्टवाच देखांन उपहारेर जना।

जनानी या मर्दानी ? (जनानी अउर मर्दानी?)—मेयेदेर अथवा छेजेदेर?

मूझे जनानी चाहिए । (मूझे जनानी चाहिए।)—आमार मेयेदेर चाहे।

कृपया इस तरफ देखिए । हर किस्म की जनानी घड़ियां इस केस में सजी हैं । (कृपया इस् तरफ देखिए। हर किस्म की जनानी घड़ियाँ इस् केस में सजी हैं।)—दया करे, एदिके देखुन। नानान् धरगेर मेयेदेर घड़ि एह कैसे साजानो आछे।

धन्यवाद ! कृपया क्या वह तीसरी वाच दिखाइयेगा ? (धन्यवाद। कृपया काया अउर तीसरी वाच दिखनाइयेगा?)—धन्यवाद। दया करे ए तृतीय घड़ि दिखाने कि?

जरूर दिखायेंगे । हम आप लोगों की सेवा को ही यहाँ है । यह लीजिए । (जरूर दिखायेंगे। हम आप लोगों की सेवा को ही

ইয়হী হায়। ইয়হ্ লীজিএ।) — নিশ্চয়ই দেখাবো। আমরা আপনাদের সেবার জন্যই এখানে আছি। এই নিন।

क्या कीमत है इसकी ? (কায়্যা কীমত হায় ইস্কী?) — এর মূল্য কত? তিন সৌ পচাস রুপৈয়া। (তীন সও পচাস রুপায়্যা।) — তিন শো পঞ্চাশ টাকা।

তিন সৌ পচাস ! बहुत ज्यादा है। (তীন সও পচাস! বহুত জ্যাদা হায়।) — তিন শো পঞ্চাশ! অনেক বেশী হচ্ছে।

बिल्कुल नहीं। यह स्वित्जरलैंड की बनी है। नकली नहीं है। (বিল্কুল নহী। ইয়হ্ স্বিট্জারল্যান্ড কী বনী হৈ। নকলী নহী হায়।) — একবারে নয়। এটি সুইজারল্যান্ডের তৈরী। নকল নয়।

कुछ सस्ता कर देगा क्या ? (কুছ সস্তা কর দেগা কায়্যা?) — কিছু সস্তা করে দেবেন কি?

कहिए कितना देंगे आप ? (কহিএ কিতনা দেঙ্গে আপ?) — বলুন কত দেবেন আপনি?

मैं तीन सौ रुपैया देंगे। (মায় তীন সও রুপায়্যা দেঙ্গে।) — আমি তিন শো টাকা দেব।

अच्छा एक काम करना, तीन सौ तीस रुपैया दे देना। (অচ্ছা এক কাম করনা, তীন সও তীস্ রুপায়্যা দে দেনা।) — আচ্ছা এক কাজ করুন, তিন শো ত্রিশ টাকা দিন।

ঠিক है, यह एक पैक कर दीजिए। (ঠিক হায়, ইয়হ্ এক পেক্ কর দীজিএ।) — ঠিক আছে, একে একটি প্যাক করে দিন।

बुर्घटना (দুর্ঘটনা) — দুর্ঘটনা

रहिम; आज तुम्हारा हतनी देर क्यों हुआ ? (রহিম, আজ তুম্হারা ইতনী দের কিঁউ হুয়া?) — রহিম, আজ তোমার এতো দেরী হলো কেন?

दुर्घटना हो गई थी अब्बाजान। (দুর্ঘটনা হো গই থী অব্বাজান!) — দুর্ঘটনা হয়ে গেছলো বাবা।

কहाँ বেটা ? (কহাঁ বেটা?)—কোথায় বেটা?

আমীর অলী এননিউ মেন । (অমীর অলী এওয়ানিউ মেন)।—আমীর আলী এভিনিউতে।

হায় অল্লা! কীর্ই মরা তো নহী ? (হায় অল্লা, কোন্ই মরা তো নহী?)

—হায় আল্লা! কেউ মরেনি তো?

নহী অল্লাজান । অল্লা কী দোয়া সে সব ঠিক হৈ । (নহী অল্লাজান। অল্লা কী দোয়া সে সব ঠিক হায়)।—না বাবা, আল্লার দয়ায় সব ঠিক আছে।

लेकिन यह दुर्घटना हुई कैसे ? (लेकिन इयह दुर्घटना हूई कायसे?)

—किन्तु এই দুর্ঘটনা হলো কি করে?

एक कार एक मोटर साईकिल पर चढ़ गई और दो लड़कों को अपने नीचे ले लिया । (एक कार एक मोटर साईकिल पर चढ़ गई अण्ठ दो लड़कों को अपने नीचे ले लिया)।—एकটি कार (প্রাইভেট কার) একটি মোটর সাইকেলের উপরে উঠে গিয়েছিল আর দু'টি ছেলেকে তলায় নিয়ে নিয়েছিল।

क्या वे एक ही मोटर साईकिल पर जा रहै थे ? (काया ওয়ে এক হী মোটর সাইকিল পর জা রহে থে?)—তারা কি একই মোটর সাইকেলে যাচ্ছিল?

हां, वे एक ही मोटर साईकिल पर जा रहे थे । (হাঁ, ওয়ে এক হী মোটর সাইকিল পর জা রহে থে)।—হ্যাঁ, তারা একই মোটর সাইকেলে যাচ্ছিল।

इसलिए मैं डबल सवारी कभी पसन्द नहीं करता । (इसलिए मैं डबल सवारी कभी पसन्द नहीं करता)।—এইজন্য আমি দু'জন আরোহী পছন্দ করি না।

कार पूरा तेज से जा रही थी । ड्राइवर उसे नियंत्रण नहीं कर सका । (कार पूरा तेज से जा रही थी। ड्राइवर उसे नियंत्रण नहीं कर सका)।—কারটি পূর্ণ বেগে যাচ্ছিল। ড্রাইভার তাকে নিয়ন্ত্রণ করতে পারেনি।

दोनों लड़कों को आखिर क्या हुआ : (दोनों लड़कों को आखिर

काया हुआ?)—हेले दु'टिर शेष पर्यन्त कि हलो?

एक लडके का तो पैर का एक हड्डी टूट गया और दूसरे के सिर में गहरा चोट लगा। (एक लडके का तो पायर का एक हड्डी टूट गया और दूसरे के सिर में गहरा चोट लगा।)—एकटि हेल्लेर पायर हाड भेस गेछे आर अपरटिर माथाय गडीर आघात लेगेछे।

अब वे कहाँ है ? (अब ओये कहाँ हाय?)—एथन तारा कोथाय ? अस्पताल में । (अस्पताल में)—हासपाताले।

पाठ—१९ (पाठ—१९)

अनुबाद (अनुबाद)—बांग्ला थेके हिन्दी

बांग्ला

एक जङ्गले एक शियाल छिल। से खुब बुद्धिमान छिल। एकदिन से बन थेके बाहरे बेरोलो। पथे एक डाल बागान छिल। बागाने अनेक काँठाल गाछ छिल। गाछे डालो डालो काँठाल बुलछिल। काँठाल देखे शियालेर मुँथे डाल भरे एलो। फल पाडार जन्ना से खुब लाफ बाँप दिल् किन्तु सब बार्थ हलो।

काँठाल उँचूते छिल। अतएब एकटि फल पेलो ना। किन्तु शियाल चालाक ओ शक्तिमान छिल। से बन थेके निजेर दु'टि सस्त्रीके डेके निये एलो।

बड शियालटि गाछेर नीचे दाँडिये गेल। द्वितीयटि तार पिठेर उपर चड़े गेल। तृतीय शियाल द्वितीयटिर पिठेर उपर चड़े गेल आर सबई काँठाल पेडे मिले मिशे खुब खेल।

हिन्दी

एक जंगल में एक सियार रहता था । वह बहुत बुद्धिमान था । एक दिन वह जंगल से बाहर निकला । मार्ग में एक अच्छा बाग था । जिसमें कटहल का पेड़ देखा । पेड़ पर अच्छे अच्छे कटहल लटक रहे थे । कटहल देखकर सियार के मुँह में पानी भर आया । फल तोड़ने के लिए वह बहुत उछला कूदा परन्तु

सब व्यर्थ हुआ ।

कटहल ऊँचाई पर था । अतः एक भी फल न पा सका । किन्तु सियार चतुर और पराक्रमी था । वह जंगल से अपने दो साथियों को बुला लाया ।

बड़ा सियार पेड़ के नीचे खड़ा हो गया । दूसरा उसका पीठ पर चढ़ गया । तीसरा सियार दूसरे के पीठ पर चढ़ गया और सभी कटहल तोड़कर आपस में खूब खाये ।

हिन्दी থেকে বাশ্লা

बहुत दिन पहले एक कौवा अपनी चाँच में एक मांस का टुकड़ा दबाये जा रहा था । वह एक पेड़ की शाखा पर बैठा और अपनी चमकीली आँखों से मांस का टुकड़ा देखने लगा । वह बहुत खुश था । उसी समय एक लोमड़ी जो पास ही के एक बाग में छुपी हुई थी । कौवे की चाँच में मांस का टुकड़ा लिए हुए देखी । लोमड़ी बहुत भूखी थी । उसने कुछ सोचकर हँसते हुए जिस पेड़ पर कौवा बैठा था ; उसके नीचे आई ।

ओ मेरे प्यारे कौवे ! इस बाग के तमाम पक्षी कहते हैं कि तुम हम सभी से सबसे मधुर गाते हो ; क्या तुम मुझे अपना गाना सुना सकते हो ? नादान कौवा लोमड़ी की चिकनी चुपड़ी बातों में आ करके अपना मुँह खोलकर काँव काँव चिल्लाने लगा । मांस का टुकड़ा घरती पर गिर पड़ा और लोमड़ी उसे मुँह में लेकर चली गयी ।

कौवा बहुत उदास हो गया लेकिन धूर्त लोमड़ी ने हसते हुए कहा कि कुछ भी हो भाई कौवा तुम्हारी आवाज इतनी अच्छा नहीं जितना कि तुम्हारा मांस का टुकड़ा ।

বাশ্লা অনুবাদ

অনেক দিন আগে এক কাক নিজের ঠোঁটে এক মাংসের টুকরো চেপে ধরে যাচ্ছিল। সে একটি গাছের ডালের ওপর বসলো আর নিজের উজ্জ্বল চোখ দুটির দ্বারা মাংসের টুকরো দেখতে লাগলো। সে খুব খুশী ছিল। সেই সময় এক যেকশিয়াল সে পাশেরই এক বাগানে লুকিয়েছিল। কাকের ঠোঁটে মাংসের টুকরো

নেওয়া দেখেছিল। খেঁকশিয়ালটি খুব ক্ষুধার্ত ছিল, সে কিছু চিন্তা করে হাসতে হাসতে যে গাছের উপর কাক বসেছিল, তার নীচে এলো।

ও আমার প্রিয় কাক! এই বাগানের সকল পাখী বলে কি তুমি আমাদের সকলের চেয়ে মধুর গান কর, তুমি কি আমাকে নিজের গান শোনাতে পারো? বেচারী কাক খেঁকশিয়ালীর তোষামোদি কথায় ভুলে নিজের মুখ খুলে কাঁ কাঁ চিৎকার করতে লাগলো। মাংসের টুকরো মাটিতে পড়ে গেল ও খেঁকশিয়াল সেটা মুখে নিয়ে চলে গেল।

কাক দুর্গমিত হয়ে গেল, কিন্তু ধূর্ত খেঁকশিয়াল হাসতে হাসতে বললে—যা হোক ভাই কাক, তোমার কণ্ঠস্বর এত সুন্দর নয় যতটা তোমার মাংসের টুকরো।

বাংলা থেকে হিন্দী অনুবাদ

বাংলা

রেলগাড়ী আজকাল খুবই লাভদায়ক। গাড়ীর আগে বড় এবং মজবুত ইঞ্জিন থাকে। চালক তাকে খুব মনোযোগ সহকারে চালায়। প্রত্যেকটি গাড়ীতে গার্ড থাকে। সে নিজের কামরায় থাকে। এই কামরাকে গার্ডের কামরা বলা হয়। যখন গাড়ী স্টেশনে থাকে, সেই সময় এর কাজ যাত্রীদের গাড়ী থেকে নামা ও নতুন যাত্রীদের গাড়ীতে বসা দেখা। দিনের বেলা গার্ডের সবুজ পতাকা এবং রাত্রে সবুজ বাতি দেখালে চালক গাড়ী চালায়। অনেক লোক রেলওয়ে লাইনের ওপর কাজ করে। তাদের কাজ হলো লাইনকে সর্বদা ঠিক রাখা।

হিন্দী অনুবাদ

রেলগাড়ী আজকাল बहुत लाभदायक है। गাড়ी के आगे बड़ा और मजबूत इंजन होता है। ड्राइवर उसको बड़े ध्यान से चलाता है। हर एक गাড়ी में गार्ड होता है, जो अपने डिब्बे में रहता है। यह डिब्बा गार्ड का कमरा कहलाता है। जब गাড়ी स्टेशन पर ठहरती है तो उस वक्त इसका काम यात्रियों को गাড়ी से निकलते और नये यात्रियों को गাড়ी में बैठते हुए हेखना है। दिन के समय गार्ड की हरी झण्डी और रात के समय हरी बत्ती दिखाने से ड्राइवर गাড়ी चलाता है। बहुत से आदमी रेलवे लाइन पर काम करते

हैं । उनका काम लाइन को हमेशा ठीक रखने का है ।

हिन्दी থেকে বাংলা অনুবাদ

हिन्दी

तुम्हारा नाम क्या है ?
मेरा नाम जयंत गुह ।
तुम क्या करते हो ?
मैं एक दफ्तर में काम करता हूँ ।
तुम्हारे पिता क्या काम करते हैं ?
वह एक प्राइवेट सर्विस में हैं ।
तुम्हारे छोटा भाई क्या करते हैं ?
वह कालेज में पढ़ता है ।
तुम्हारे घर से कालेज कितनी दूर है ?
लगभग दो किलोमीटर ।
तुम्हारा भाई का नाम क्या है ?
उसका नाम गोपाल है ।
अब तुम कहाँ जाता है ?
मैं दूकान पर जाता हूँ ।
दूकान से क्या खरीदोगे ?
सिर्फ दो टिकिया साबुन ।

বাংলা অনুবাদ

তোমার নাম কি?
আমার নাম জয়ন্ত গুহ।
তুমি কি করছো?
আমি এক অফিসে কাজ করি।
তোমার বাবা কি কাজ করেন?
তিনি একটি প্রাইভেট চাকরীতে আছেন।

তোমার ছোট ভাই কি করে?

সে কলেজে পড়ে।

তোমাদের ঘর থেকে কলেজ কতদূর?

প্রায় দুই কিলোমিটার।

তোমার ভাইয়ের নাম কি?

তার নাম গোপাল।

এখন তুমি কোথায় যাচ্ছ?

আমি দোকানে যাচ্ছি।

দোকানে কি কিনবে?

মাত্র দু' পিস্ সাবান।

বাংলা থেকে হিন্দী অনুবাদ

প্রভু-ভৃত্যের কথাবার্তা

বাংলা

হরি! এদিকে এসো!

বলুন, মালিক।

আমাকে স্টেশনে যেতে হবে।

বলুন, আমাকে কি করতে হবে?

একটা ট্যাক্সী ডেকে আনো।

ট্যাক্সী স্ট্যান্ড কোথায় হজুর?

বিডন স্ট্রীটের মোড়ে।

আমি এখনি যাচ্ছি।

ঠিক আছে। একটু তাড়াতাড়ি আসবে।

ট্যাক্সী এসে গেছে হজুর।

আমার জিনিস-পত্র ট্যাক্সীতে রাখো।

ঠিক আছে। আর কি কাজ আছে?

না, আর কিছু নয়। আমার অনুপস্থিতিতে সাবধান থাকবে।

আপনি করে ফিরবেন?

এক সপ্তাহ পরে ফিরবো? তোমার কিছু চাই?

আজ্ঞে..... আমার.....

হ্যাঁ, খুলে বলো, সঙ্কোচ করো না।

ধন্যবাদ! আমি কি আপনার সঙ্গে যেতে পারি?

আচ্ছা, সেখানে তোমার কি দরকার?

আমার বাবা মা সেখানে থাকেন। আমি তাঁদের সঙ্গে দেখা করে নেব।

আচ্ছা, এটা আমার মনে ছিল না।

আজ্ঞে হ্যাঁ।

আচ্ছা, তুমি তাড়াতাড়ি প্রস্তুত হয়ে নাও।

ধন্যবাদ প্রভু! আপনার অনেক দয়া।

হিন্দী অনুবাদ

हरि ! यहाँ आओ ।

कहिए, मालिक ।

मुझे स्टेशन जाना है ।

कहिए, मुझे क्या करना है ?

एक टैक्सी बुला लाओ ।

टैक्सी स्टैंड कहाँ है, हुजूर ।

विडन स्ट्रीट के मोड़ पर ।

मैं अभी जाता है ।

ठीक है । जरा जल्दी आना ।

टैक्सी हाजिर है हुजूर ।

मेरा सामान टैक्सी में रखो ।

ठीक है । और कुछ काम है ?

नहीं और कुछ नहीं । मेरा अनुपস্থिति में होशियार रहना ।

आप कब लौटेंगे ?

एक हफ्ता बाद लौटेंगे । तुम्हें कुछ चाहिए ?

जी ..... मुझे .....

हाँ खुलकर कहो । संकोच मत करो ।

धन्यवाद ! क्या मैं भी आपके साथ चल सकता हूँ ?

अच्छा वहाँ तुम्हारा क्या काम है ?

मेरे माता-पिता वहाँ रहते हैं । मैं उन्हें मिल लूंगा ।

अच्छा, मुझे यह मालूम नहीं था ।

जी हाँ ।

अच्छा तुम जल्दी से तैयार हो जाओ !

धन्यवाद मालिक । आपकी बड़ी मेहरबानी ।

पाठ—२० (पाठ—२०)

मित्र से बातचित (मित्र से बातचित)

बङ्गुर सङ्गे कथावार्ता

कल तुम कहाँ गया था ? (कल तुम् कहाँ गया था ?)—गतकाल तुमि कोथाय गिरेछिले ?

मैं अपने बड़ा भाई से मिलने गया था (मैं अपने बड़ा भाई से मिलने गया था)।—आमि आमार बड़ भाइयेर सङ्गे देखा करते गिरेछिलाम ।

तुमसे दीपक के साथ मूलाकात हुआ ? (तुमसे दीपक से साथ मूलाकात हुआ ?)—तोमार सङ्गे दीपकेर देखा ह्येछिल ?

उसके साथ इतवार को मूलाकात हुआ । (उसके साथ इतवार को मूलाकात हुआ)।—तार सङ्गे रविवारे देखा ह्येछे ।

उससे तुमने क्या बोला ? (उससे तुम्ने क्या बोला ?)—से तोमाके कि बलेछे ?

हमसे बहुत सी विषयों पर बातचीत हुई । (हमसे बहुत सी विषयों पर बातचीत हुई)।—आमार सङ्गे अनेक विषये कथावार्ता ह्येछे ।

तुम उससे क्या पूछा ? (तुम् उससे क्या पूछा ?)—तुमि ताके कि जिज्ञासा करले ?

मैंने उससे पूछा कि वह नागपुर में कहाँ ठहरेगा ? (मैंने उससे

পূছা কি ওয়হ্ নাগপুর মেন্ কহাঁ ঠহরেগা?—আমি তাকে জিজ্ঞাসা করেছিলাম সে নাগপুরে কোথায় থাকবে?

বহ ক্যা বোলা ? (ওয়হ্ ক্যায়া বোলা?)—সে কি বললে?

उसने बताया कि वहां होटल में ठहरेगा । (উসনে बताया কি ওয়হাঁ হোটেল মেন্ ঠহরেগা।)—সে বললে সেখানে হোটেলে থাকবে।

आप यहां कहां रहते हैं ? (আপ ইয়হাঁ কহাঁ রহতে হাঁয়?)—আপনি এখানে কোথায় থাকেন?

मैं महात्मा गांधी रोड पर एक होटल में रहता है । (মায় মহাত্মা গান্ধী রোড পর এক হোটেল মেন্ রহতা হ্যায়।)—আমি মহাত্মা গান্ধী রোডের ওপর এক হোটেলে থাকি।

मैं भी पहले यहाँ आकर एक होटल में था । (মায় ভী পহেলে ইয়হাঁ আকর এক হোটেল মেন্ থা।)—আমিও প্রথমে এখানে এসে একটি হোটেলে ছিলাম।

कितना दिन पहले ? (কিতনা দিন পহেলে?)—কত দিন আগে?

लगभग एक साल ही गया । (লগভগ্ এক সাল হো গয়া।)—প্রায় এক বছর হয়ে গেছে।

अब कहाँ रहते है ? (অব্ কহাঁ রহতে হ্যায়?)—এখন কোথায় থাকেন?

अब तो सन्ट লেক में एक फ्लट ले लिया । (অব্ তো সন্ট লেক মেন্ এক ফ্লট লে লিয়া।)—এখন তো সন্ট লেকে একটি ফ্ল্যাট নিয়েছি।

आप कितना किराया देता ? (আপ্ কিতনা কিরায়্যা দেতা?)—আপনি কত ভাড়া দেন?

द्वाई सौ रुपये महीनों में । (দাব্বি সও রুপইয়ে মহীনৌ মেন্।)—আড়াই শ' টাকা মাসে।

क्या आप वहां अकेला रहता ? (ক্যায়া আপ্ ওয়হাঁ অকেলা রহতা?)—আপনি কি সেখানে একা থাকেন?

नहीं, हमारा परिवारवर्ग भी रहते हैं । (নহী, হমারা পরিওয়ার-ওয়র্গ ভী রহতে হাঁয়।)—না, আমার পরিবারবর্গও থাকে।

वहाँ आप कितने दिनों से रहता है ? (ওয়হাঁ আপ কিতনে দিনৌ সে রহতা হাঁয়?)—ওখানে আপনি কতদিন থেকে আছেন?

लगभग नौ महिनों हो गया । (लगभग नौ महिनों हो गया।)—প্রায় ন' মাস হয়ে গেছে।

कलकत्ते में रहाइश के दौरान मुझे अनेक मित्र मिले । (কলকত্বে মৌ রহাইশ্ কে দওরান মুঝে অনেক মিত্র মিলে।)—কলকাতায় থাকাকালীন আমার অনেক বন্ধুর সঙ্গে দেখা হয়েছিল।

आप यहां कुछदिन रहेगा तो ? (আপ ইয়হাঁ কুছদিন রহেগা তো?)—আপনি এখানে কিছুদিন থাকবেন তো?

एक महीना रहने का निश्चय किया । (एक महीना रहने का निश्चय किया।)—এক মাস থাকবো বলে স্থির করেছি।

तब तो हमेशा मुलाकात होगा । (तब तो हमेशा मुलाकात होगा।)—তাহলে তো প্রায়ই দেখা হবে।

जरूर होगा, लेकिन अब मुझे जाना होगा । (जरूर होगा, लेकिन अब मुझे जाना होगा।)—নিশ্চয়ই হবে, কিন্তু এখন আমাকে যেতে হবে।

इतनी जल्दी कहां जाना है ? (इतनी जल्दी कहां जाना है?)—এত তাড়াতাড়ি কোথায় যেতে হবে?

बहुत जरूरी काम है । (बहुत जरूरी काम है।)—খুব দরকারী কাজ আছে।

कहाँ पर ? (कहाँ पर?)—কোথায়?

कालेज स्ट्रीट में जाना है । (कालेज स्ट्रीट में जाना है।)—কলেজ স্ট্রীটে যেতে হবে।

वहाँ क्या जरूरत है ? (ওয়হাঁ ক্যারা জরুরত হাঁয়?)—ওখানে কি দরকার?

एक किताब खरीदना होगा । (एक किताब खरीदना होगा।)—একটা বই কিনতে হবে।

किताब की नाम क्या है ? (किताब की नाम क्या है?)—বইয়ের নাম কি?

হিন্দী বংগলা শিক্ষা । (হিন্দী বংগলা শিক্ষা)।—হিন্দী বাংলা
মুझे भी ऐसी किताब की जरूरत है । लेकिन कहाँ मि
(মুঝে ভী এয়াসী কিতাব কী জরুরত হায়। लेकिन कहाँ मिलेगा?)—अ
रकम बইয়ের दरকার। किन्तु कोथाय पाওয়া यावे?

अक्षय लाइव्रेरी में । (अक्षय लाइव्रेरी में)।—अक्षय लाइ
यह दुकान कहाँ है ? (इयह दुकान कहाँ हाय?)—এই দোকানটি
महात्मा गांधी रोड पर सजी हुई बड़ा दुकान है । (মহা
রোড পর সজী হুই বড়া দুকান হায়।)—মহাত্মা গান্ধী রোডের ওপর স
দোকান।

चलिए, मैं भी चले । (चलिए, मैं भी चले।)—চলুন, অ
আইए । (আইয়ে।)—আসুন।

कैसे जावेगा ? (कायसे जाओगे?)—কি করে যাবেন?
ट्राम से जावेगा । (ट्राम से जाओगे।)—ট্রামে যাবো।